

இருகரம்

செழும்பு தமிழ்ச் சங்கம்

மாதம் இருமுறை

காத்திருப்பு 2 - இருக்கை 3

ஒரு வரலாற்றுப்பிள்ளை

20-06-2008

சிவத்
தமிழ்ச்
செல்வி

பிரசவம்
பார்க்கும்
பொலிஸ்

50/-

தலைநகரில்
கம்பன் விழா

ISSN 1800-3699

அன்புடன் அழைக்கிறது

சேமமடு பொத்தகசாலை

ஏற்றுமதியாளர்-இறக்குமதியாளர்

DREAM STATION

யு.ஜி.50 பீப்பிள்ஸ் பார்க், கேஸ்வர்க்ஸ் வீதி, கொழும்பு -11
 தொலைபேசி : 011-2472362, 011-2321905
 தொலைநகல் : 011-2448624
 e-mail : chemamadu@yahoo.com

CHEMAMADU BOOK CENTER

U.G.50, PEOPLES PARK, COLOMBO 11
 TEL : 011-2472362, 011-2321905 fax : 011-2448624

விரசலம் பார்க்கின்ற நாய்களின் குழல்களேர்கள்

விரசலம் பார்க்கின்ற நாய்களின் குழல்களேர்கள்

நூலகம்

மரகதத்தின் பெருமையும் வரலாறும்

மரகதத்தின் பெருமையும் வரலாறும்

கி. வக்ஷமன் சிசில்

18

நெருநல் நினைவுகள்

50 கவிஞர் திரிவைத் துமிலர்

நெருநல் நினைவுகள்

வேலை

வேலை

யு.ஜி.50 குளங்குமாரர்

66

பிழைக்கிறம்

வணக்கம் வாசகர்களே!

உலகில் 'வாழ்வது' வேறு 'பிழைப்பது' வேறு. நாம் வாழவில்லை. வெற்று வெறுமனே தப்பித்து 'இருக்கிறம்' என்பதைச் சொல்லத்தான், எமது சஞ்சிகைக்கு 'இருக்கிறம்' என்று பெயர்வைத்தோம்.

இப்போதோ 'இருக்கிறம்' என்பதைவிட 'பிழைக்கிறம்' என்பதே சரியாகப் படுகிறது. தமிழில் பிழைக்கிறம் என்றால், ஏதோ ஒரு வழியாய்ச் சீவனோட 'இருக்கிறம்' என்று அர்த்தம்வரும். அதே நேரம் ஏனோ அல்லது எதிலோ 'பிழைக்கிறம்' என்றும் அர்த்தம் வரும்.

உண்மையில் நாம் அண்மைக் காலமாக மீண்டும் மீண்டும் 'பிழை'ப்பதாகவே எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. வேற்றுமைகளில் ஒற்றுமைகளைக் காணத் தவறி, நாம் கடந்த காலங்கள் பலவாகி விட்டன. அதன் விளைவாக உயிர்களையும் உடைமைகளையும் மட்டுமல்ல, வாழ்வின் ஒட்டுமொத்த நிம்மதியையே நாம் நிரந்தரமாக தொலைத்து நிற்கிறோம்.

இந்த மண்ணின் இரண்டு இனங்களினதும் பரஸ்பர நம்பிக்கையினங்கள், மீண்டும் ஒட்டமுடியாத விளிம்பின் எல்லையில் இன்று வந்து நிற்கிறது. இன்று பிரதேச வாதங்களும், மதங்களும் முட்டிக் கொள்ளப் போவதற்கான, மற்றுமொரு முரண்பாட்டின் ஆரம்ப நிலைக்கு வந்துவிட்டோமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது.

அது வெறும் அச்சமாக மட்டுமே இருந்துவிட வேண்டும் என்றே வேண்டுகிறோம். அவித்துச் சுவைக்க வேண்டிய தேங்காய்ப் பூவையும் பிட்டையும் யாரோ திட்டமிட்டு வறுப்பதை தவிர்ப்போம்.

வாருங்கள் கைகொர்ப்போம்.

சுமதி சிவாஜி.

அன்புடன்,
ஆசிரியர்

இருக்கிறம்

விவர்களும் நாங்களும்

சமீபத்தில் நடந்த மொரட்டுவை குண்டு வெடிப்புச்சம்பவம் மீண்டுமொரு முறை இலங்கையில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் காணப்படும் இனவாதத்தின் தன்மையை வெளிக்கொணர்ந்திருக்கிறது.

தன்னுடன் மிக நெருங்கிப் பழகிய சிங்கள நண்பனொருவன் தான் இருக்கும் அறையை இராணுவத்திற்குக் காட்டிக் கொடுத்தான் என்று மொரட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ் மாணவன் தெரிவித்திருந்தான். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் மாணவியொருவரும் கிட்டத்தட்ட இதே மாதிரியான கருத்தைச் சொன்னார். தன்னுடன் நெருங்கிப் பழகும் சிங்கள நண்பர்களின் நடத்தையில் கணிக்கத்தக்க எதிர்மறையான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன என்கிறார். இந்த மாதிரியான உண்மை அனுபவங்கள் எமக்கு ஒரு நிலைமையை விளங்க

வைக்கும் ஆசானாக மாறுகின்றன. என்னதான் நெருங்கிப்பழகினாலும் கூட, குழப்பத்தி என்று ஒன்று வந்து எங்கள் அறிவுக்கண்ணை அப்படியே மறைத்துவிடப் பார்க்கின்றது.

அது சரிதான். ஆனால், அப்படியென்றால், சிங்களவர்கள் எல்லோரும் அப்படித்தான் என்று அவர்களைக் கழித்துவிட்டு நம்மால் போக முடியுமா? தனியே தான் வாழ முடியுமா?

சிறுவயது முதல் எல்லா என்னுட்கைமுனு கதையைப் படித்தும் சிங்கள மன்னர்கள் தமிழ் மன்னர்களால் அடித்து விரட்டப்பட்ட ஒரு பக்கச் சார்பாக திரிக்கப்பட்ட கதைகளைக் கேட்டும் வளர்ந்தவர்கள் அவர்கள். வேறு என்னதான் செய்யமுடியும். எங்களுக்கும் அப்படித்தானே. எங்கள் பாஷையில் ஒவ்வொரு இனத்தவரைப்பற்றியும் எவ்வளவு தரம் குறைந்த பதங்களைப் பிரயோகித்துப் பழக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். சிங்களவன் என்றால் அப்படி, முஸ்லிம் என்

றால் இப்படி, வடக்கத்தையான் என்றால் வேறொரு மாதிரி என்று எத்தனை பிரிவினை.

உணர்வுகளைத் தூண்டும் வாக்கியங்கள். இந்த லட்சணத்தில் எங்களுக்கே ஒற்றுமையாக எப்படி இருப்பது என்பது தெரியவில்லை.

“அவர்கள்” “நாங்கள்” என்று பிரித்துப் பார்க்கும் வழக்கத்தை எங்களால் கைவிட முடியுமானால் இந்தப் பூலோகமே சொர்க்க பூமியாகிவிடும். அந்த முதிர்ச்சி எங்களுக்கு வரும் வரை நாம் ஒன்று செய்யலாமே? எங்கள் ஒவ்வொருவர் உள்ளுக்கும் இருக்கும் உண்மையான உணர்வுகளையாவது மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளலாம். இவங்களுக்குச் சொல்லி ஒரு பிரயோசனமில்லை என்று அதிகமான இடங்களில் மௌனம் சாதிப்பது தானே எங்கள் வழக்கமாகிவிட்டது.

அதை விட்டு, யாராயினும் எவராயினும் மனந்திறந்து கதைக்கப் பழகுவோம்.

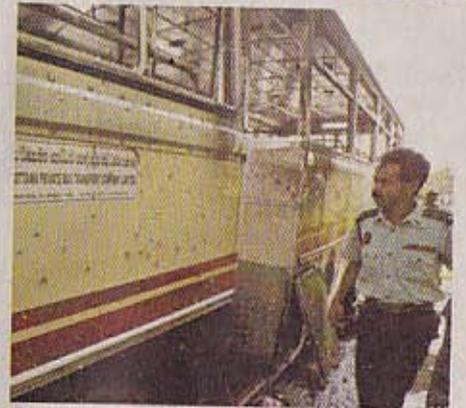
மனந் திறந்து என்றால் ஒருவரைப்பற்றிய அவதூறுகளை அள்ளி வீசுவதென்பதல்ல. அடுத்தவரை விமர்சிப்பதை விட்டுவிட்டு ஒரு விடயம் அல்லது ஒரு சம்பவம் எமக்கு ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தினைத் தெளிவாகவும் அமைதியாகவும் எடுத்துச் சொல்வதாகும். அதே போல, மற்றவருக்கு இருக்கும் எதிர்க்கருத்தையும் காழ்ப்புணர்வுகளையும் பொறுமையாக

முழு மனதோடு கேட்டுக்கொண்டிருப்பதுவுமாகும். எங்களுக்குள் இருக்கும் காழ்ப்புணர்ச்சிகளை வெட்கப்படாமல் எடுத்து பகிரங்கத்தில் உதறி எல்லோருமாகப் பாருங்கள்.

வெளிச்சத்திற்கு வந்தவுடன்தான் அதன் முட்டாள்தனம் புரியும்.

இப்படி, குறிப்பாக இந்தக் காலகட்டத்தில், சிங்கள மக்களுடன் செய்து பாருங்கள்.

உங்கள் உறவுகளில் மாற்றம் காண்பீர்கள். கூடிய விளக்கத்தின்மூலமான பரஸ்பர புரிந்துணர்வு ஏற்படுவதைப் பார்பீர்கள். இப்பொழுது நிலவும் இது மாதிரியான இனங்களுக்கிடையிலான வெறுப்புக்கள் அகலும். நாங்கள் தொடர்ந்து தொடர்ந்து நம் எதிரிகள் என்று கருதுபவர்களுடன் உரையாடிக் கொண்டிருப்பதுதான் சமாதானத்தை உருவாக்கும் ஒரே வழி.

தங்கமான உள்ளம் கொண்ட தங்கநிமா அப்பாக்குட்டி

செஞ்சொற்
செம்மணி, சிவத்-
தமிழ்ச்செல்வி.
சித்தாந்த ஞான-
கரம், சைவ தரிசனி.

திருவாசகக் கொண்டல், தூக்காதுரந்தரி,
திருமுறைச்செல்வி, சிவமயச்செல்வி,
திருமொழி அரளி, சிவஞான வித்தகர்
என்ற கௌரவப் பட்டங்களுடையல்லாம்
பெற்ற தங்கமான உள்ளம் கொண்ட
தங்கநிமா அம்மையாரின் பிரிவு
சைவமக்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி,
பெண்கள் மத்தியிலுமே பெரும் இருளை
ஏற்படுத்திள்ளது.

சமூகம், சமயம், ஒழுக்கம், ஆன்-
மீகம், கல்வி எனப் பலதுறைகளையும்
தன்கையில் எடுத்துக்கொண்டு, சோத-
னைகளைச் சாதனை மூலம் தகர்த்தெ-
றிந்த தலைவி எம் அம்மா, ஆண்களால்-
தான் முடியும் என வைரமேறியிருக்கும்
எண்ணத்தை நொருக்கி எம்மாலும்
முடியும் எனப் பெண்களுக்கெல்லாம்
துணிவுடனெவதில் முன்னணி வகித்த
பெண்மணியை இழந்து இன்றைய
பெண்ணினம் பேரிடியால் வருந்துகிறது.

ஈழத்து மண்ணில் மல்லாகத்திலே

வாழ்ந்த கந்தர் அப்-
பாக்குட்டி தையற்-
பிள்ளை தம்பதிக்கு
மகளாகப் பிறந்தவர்
தங்கநிமா. 07.01.

1925ல் பிறந்த இவர் இளமையிலேயே
தேவார திருவாசகம், திருக்குறள் என்-
பவற்றை நன்கு படித்ததோடு நடிப்பு,
பேச்சு, பண்ணிசை என்பவற்றிலும் தன்
திறமையைப் பதிவு செய்தார். பயிற்-
றப்பட்ட ஆசிரியராக தன் கல்வியை
மேற்கொண்டதோடு பண்டிதர் பரீட்சை-
யிலும் சித்தி பெற்றார்.

ஆசிரியப் பணியில் ஈடுபட்டபோதே
தமிழையும் சமயத்தையும் பக்தி உணர்-
வோடு கற்ற இவர் தனது இனிமையான
கம்பீரமான தொனியில் சொற்பொ-
ழிவுகளை நிகழ்த்திப் பலரையும் வியக்க
வைத்தார். இவருடைய பேச்சின்
இனிமை, சொல்லாற்றல், கவர்ச்சி,
ஆழமான கருத்துக்கள் என்பன பல
நாடுகளிலும் இவரது உரைகளை ஆற்ற
மேடை போட்டுக் கொடுத்தது. இலங்-
கையின் பல பாகங்களிலும், தமிழ்நாடு,
மலேசியா, சிங்கப்பூர், எனப் பிற
நாடுகளிலும் தனது தமிழ் சமய சொற்-
பொழிவுகளால் பலரையும் கவர்ந்தார்.

1970கள் இவருடைய வாழ்க்கையில்
திருப்பத்தைக் கொண்டு வந்த காலம்.
ஓலைக்கொட்டில் முகப்புடன் இருந்த
அவருடைய ஊர்க்கோயிலான தூர்க்-
கையம்மன் கோயிலைத் திருத்திய-
மைக்கும் பணியில் தங்கநிமா ஈடுபட-
ஆரம்பித்தார். இன்று தெல்லிப்பளை
தூர்க்கையம்மன் கோயில் ஈழத்-
தமிழர்களின் முதன்மையான
கோயில்களில் ஒன்றாக விளங்க
காரணமாய் அமைந்தார். தூர்க்கை
வழிபாட்டை தனியொரு நிலைக்கு
உயர்த்தினார். அங்குள்ள மக்கள்
அவரை தூர்க்கையின் வடிவாகவே
பார்த்தனர்.

அவருடைய கோயில் நிர்வாகம் பல
தர்ம சேவைகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு
வருகிறது. அகதிகளுக்கு உணவீந்து
அநாதரவான பெண் குழந்தைகளுக்-
கான இல்லத்தையும் நடத்தி வருகிறது.
இதைவிட பல நூலகங்களையும்
தாபித்திருக்கிறார். இவர் சேவையைப்
பாராட்டி யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் 1998ம்
ஆண்டு கௌரவ கலாநிதிப் பட்டத்-
தினைச் சூட்டி கௌரவித்தது. தூர்க்கை
வழிபாட்டிற்கும் பெண்ணியத்திற்கும்

உள்ள தொடர்பினைத் தனது வாழ்க்-
கையினால் விளக்கியதன் மூலம் தென்-
னாசியாவின் பெண்ணிய இயக்கத்-
துக்கே ஒரு புதிய பரிமாணத்தைச்
சேர்த்தார். தலைமைத்துவம் என்றால்
பெண்களால் முடியுமா என்று கேட-
போருக்கு ஓர் ஆலயத்தின் அறங்காவ-
லராக, பொது மக்கள் கூடும் கோயில்
நிர்வாகத்தின் தலைமைப் பதவியை
ஒருபெண்ணாலே சிறப்புற நிகழ்த்த
நிகழ்த்த முடியும் என நடைமுறையில்
நடத்து காட்டி உதாரணமாகத் திகழ்ந்த
அம்மையார் இன்று எம் மத்தியில்
இல்லை.

அன்பால் அரவணைப்பால் சமூக
சேவையின் சிறப்பை சமுதாயத்திற்கு
விளக்கமாக செய்து காட்டிய தன்-
னம்பிக்கையும் துணிச்சலும் மிக்க அம்-
மையாரின் நினைவு லட்சேப லட்சம்
மக்களின் உள்ளங்களில், எம்மாலும்
முடியுமா? என ஏங்கி கூனிக் குறுகி
நிற்கும் பெண்களின் மன ஆழத்தில்,
எல்லாம் தங்கமாகப் பதியட்டும்.
அம்மாவின் ஆன்மா பல்லாயிரம்
மக்களின் பிராத்தனையோடு சாந்தி
பெறுக

பிரசவம் பார்க்கின்ற தாய்லாந்து பொலிஸ்காரர்கள்

“பொலிஸ்காரர்களுக்கும்
சட்டத்தை நிலைநாட்டுவது
மட்டும்தான் கடமை
ஏற்படுவில். மக்களுக்கும்
உதவுவதும் அவர்களது
கடமை ஆகும்.”

தாய்லாந்தின் தலைநகரான பாங்கொக்கில் கடமை புரியும் பொலிஸ்காரர்ஜன்ட் பிஷெட் விசேசோட்டே தன்னுடைய திணைக்களத்தின் விசேட போக்குவரத்துப் பிரிவான “ரோயல் ட்ராபிக்” பொலிஸ்பிரிவிற்கு மாற்றல் செய்யப்பட்ட போது, தனது வேலை தண்டப்பணத்துக்கான டிக்கட்டைக் கொடுப்பது என்று நினைத்தாரொழிய பிரசவம் பார்ப்பது என்று கணவிலும் நினைக்கவில்லை. ஆனால் அவர் இதுவரை 14 குழந்தைகளுக்குப் பிரசவம் பார்த்திருக்கிறார். அவர் சமீபத்தில் பிரசவம் பார்த்த குழந்தை ருங்காருன். இந்தப் பெயருக்கு காலை வேளை என்று தாய்மொழியில் அர்த்தமாகும். ருங்காருன், வாகன நெரிசலுக்குப் பெயர் போன பாங்கொக் வீதிகளில்

அகப்பட்ட பிக் அப் ஒன்றில் பிறந்த பெண்குழந்தையாகும். இதைக் கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டால் “பொலிஸ்காரர்களுக்கு சட்டத்தை நிலைநாட்டுவது மட்டும்தான் கடமையென்பதல்ல. மக்களுக்கு உதவுவதும் அவர்களது கடமையாகும்..” என்று சொல்லி திறந்த வாயை மூடவைக்கிறார்சார்ஜன்ட் பிஷெட். உண்மைதான். பாங்கொக், உலகத்திலேயே வாகன நெரிசல் மிக்க நகரங்களில் ஒன்று. இதனால் வாகன நெரிசலில் அகப்பட்டு தத்தளிக்கும் மக்களுக்கு உதவும் நோக்கில் 1993ம் ஆண்டு ரோயல் ட்ராபிக் பொலிஸ்பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்தப் பிரிவில் கடமை புரியும் பொலிஸுத்தியோகத்தர்கள் கடந்த 10 ஆண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட 81 குழந்தைகளுக்குப் பிரசவம் பார்த்திருக்-

கிறார்களாம். அதைவிட, பிரசவ வேதனையில் துடிக்கும் பெண்கள் பயணம் செய்யும் வாகனங்கள் விரைவாகச் செல்வதற்கு வசதியாக ஏனைய வாகனங்களை வழிவிடச் செய்யும் வேலையும் இவர்களதுதானாம்.

இதுவரை, சார்ஜன்ட் பிஷெட்டுக்கு எக்குத் தப்பான ஒரு பிரசவமும் நிகழவில்லையாம். என்றாலும் கூட ஒவ்வொரு முறையும் பிரசவம் பார்க்க நேரிடும்போது தனக்கு நெஞ்சிடிக்கின்றது என்று சொல்லுகிறார். கையுறைகளினூடாக வழக்கி பிள்ளை விழுந்து விடுமோ என்று ஒவ்வொரு முறையும் பயப்படுவாராம். சுரேநேத்ரா என்பவர் டிபார்ட்மென்ட் ஸ்டோரில் வேலை புரியும் 27 வயதுப் பெண். அவர் தன்னுடைய கடந்த பிரசவத்தின் போது ஒரு டாக்ஸியின் பின் ஸீட்டில் இருந்தபடியே குழந்தையைப் பெற வேண்டியதாகி விட்டது. “எனக்கு குழந்தை பிறக்கும் போது பொலிஸ் படையினர் வந்து சேர்ந்ததைக் கண்டவுடனேயே என் மனம் ஆறுதலடைந்து விட்டது.

ஏனெனில் பிரசவ காலத்தில் ஒரு தாய்க்கு எவ்வாறு உதவி புரிய வேண்டும் என்பதை அவர்கள் நன்கறிவார்கள்..” என்கிறார். தாய்லாந்து தமது ஆண் பொலிஸ்காரர்களுக்கு அவசர உதவி புரியக் கூடியவர்களாகவும் பிரசவம் பார்க்கக் கூடியவர்களாகவும் பயிற்சி கொடுத்திருப்பது வியக்கத்தக்கது. ஆதரவாகத் தேவைகளைக் கவனிப்பதில் (care givers) பெண்களை விட ஆண்கள் எந்தவிதத்திலும் சளைத்தவர்களல்ல என்பதை இதிலிருந்து எங்களுக்கு நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சபாஷ்.

பொலிஸ்காரன் பிள்ளைப்பேறுபாதாளும் என்கட ஆக்கள் கள்எப்பத்தியோடநான் பிரபாங்கள்

பதஞ்சலியின் அடிச்சுவடிகளில்

செல்வி

கடல் கொண்ட குமரிக் கண்டம்
கிந்து சமுத்திரத்தின்
அடித்தளத்தில் உறங்கிக்
கொண்டிருக்கிறது. அது
நீலப்பரப்பாயிருந்த
காலங்களில் கிரியா யோக
சித்தாந்தம் தழைத்தோங்கிய
நாடு அது.

சித்தாந்தத்தை வளர்த்தவர்கள் சித்-
தர்கள் எனப்படும் ஒரு சாரார்.
இவர்கள் பரமசிவனையே மூலக்
கடவுளாக வழிபட்டனர். சிவனை
யோகியாக உருவகித்து சிவன்
பார்வதிக்கு அளித்த தீட்சையோடு
சித்தர் பரம்பரை ஆரம்பித்ததாக
புராணங்கள் கூறுகின்றன. பார்வதி
தேவிக்கு குண்டலினி பிராண-
யாமத்தை அறிவித்த ஈசன் சித்தர்-
களுக்கும் தீட்சை அளித்தார். இத-
னால் பயனுற்றவர்கள் அகத்தியர்,
நந்திதேவர், திருமூலர் ஆகியோர்.

சித்தர்களின் கூற்றுப்படி உடம்பே
இறைவன் உறையும் ஆலயம், அதில்
உறையும் ஆத்மா பரமாத்மாவோடு
ஐக்கியமாவதே இந்த உலகத்தில்
பிறந்த எல்லா மக்களின் கடைசி
நிலையம். நரை, திரை, மூப்பு, நோ,
இறப்பு இவற்றை மனிதனால்
வெற்றி கொள்ள முடியும். ஏழு
நிலைகளிலும் சூட்சுமசரீரங்-
களையும், அவற்றினுடைய சுழலும்
சக்தி சக்கரங்களையும் பாவித்து
கடைசி ஏழு நிலையத்தை
அடையலாம் என கிரியா யோக
சித்தாந்தம் கூறுகிறது.

சித்தர் குருபரம்பரை அகத்தியரை,
நந்தி தேவரையும் முதல் கொண்டு
பதினெண் சித்தர்களை முக்கியப்-
படுத்துகின்றது. பல நூறு சித்தர்கள்
வாழ்குமரிக் கண்டத்தில், பதினெண்
சித்தர்களின் பங்களிப்பு விலை-
மதிப்பற்றதாகவும் சமுதாய முன்-
னேற்றத்துக்குத் தூண்டு கோலா-
கவும் இருந்திருக்கிறது. அவர்கள்
குமரிக் கண்டத்தில் மட்டுமல்லாது
ஏனைய நாடுகளுக்கும் சென்று,
கிரியா யோகத்தையும், ஆன்-
மீகத்தையும் பரப்பி வந்ததற்கு பல

சான்றுகள் உள்ளன. அவர்கள்
சமுதாயத்திற்கு மட்டுமல்லாது
ஆன்மீகம், மருத்துவம்,
ரஸவாதம், யோதிடம், யோகஇலக்க
ணம், வேதாந்தம், ஆகிய பல துறை-
களிலும் மேன்மையான பங்-
களிப்பை அளித்திருக்கிறார்கள்.
சரீரத்தின் (நரம்பு சதையால் ஆன
உடம்பு) ஆயுளை பலநூறு வருடங்-
களுக்கு நீடிக்கக்கூடிய சாத்தியத்-
தையும், அதன் மூலம் பல சித்துக்-

களைச் செய்யவும் கற்றிருந்தனர். பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவரான பதஞ்சலி முனிவர் நந்தி தேவரின் சீடனாவார். மற்றுமாரு பெயர் போன சித்தர் யோகநாதர் அவர்கள். யோகர் பிரமிக்கத்தக்க பல விஷயங்களை சாதித்துள்ளார். பழனியில் தவம் செய்து மோட்ச நிலையை அடைந்த யோகர் பழனியை ஒரு புனித ஸ்தலம் ஆக்கினார். கலிகாலத்தில் மக்களுக்கு பக்தி யோகத்துக்கு தூண்டு கோலாக அமைய ஆலயங்களை உருவாக்கினார் யோகர். பழனி மலையில் முருகனுக்கு

கோயில் அமைத்து, நவ பாஷா- ணத்தில் மூர்த்தியை அபிஷேகங்- களினாலும் காலத்தினாலும் அழியாத வண்ணம் செய்தார். பழனி மலையில் அவருடைய சமாதியும் உள்ளது. சமாதியில் எழுதப்- பட்டிருக்கும் அவருடைய சரித்திரம் அவர் சீன தேசத்துக்கு ஒரு தடவை ஆகாய மார்க்கமாகவும் மற்று- மொரு தடவை தரை மார்க்கமாகச் சென்றதை விபரிக்கிறது. சில ஆராய்ச்சியாளர்கள் அவர் தென்ன- மரிக்கா வரை சென்று அங்கு சமு- தாயக் கோட்பாடுகளையும் ஆன்- மீகத்தையும் உபதேசித்து வந்ததற்கு

ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன என கூறுகின்றனர். அதே போகர் கதிர்காமத்தில் தவம் செய்து, அங்கு எய்திய உன்னத நிலைக்கொப்ப, மனக் கண்ணில் தெரிந்த 1008 இதழ்களைக் கொண்ட தாமரைச் சக்கரத்தின் யந்திரமாக வைத்து முருகனுக்கு ஒரு புது ஸ்தலத்தை உருவாக்கினார். இந்த வகை போகர் இலங்கையின் ஆன்- மீக வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டி- ருக்கிறார் என்று கூறலாம். சீனாவுக்குச் சென்ற போகர் சீனச் சக்கரவர்த்தியின் நூல் நிலையத்தில் பணியாற்றிக்கொண்டு ஆன்மீகத்- தையும் வளர்த்து வந்தார். பல சீடர்கள் அவர் பாதம் சேர்ந்தனர். அவர் சீடர்கள் மத்தியில் “லா-ஒட்சு” என்ற பெயருடன் பிரபலமானார். அவரே சீனாவில் “தாஓஇசம்” என்ற வேதாந்தத்தை சீனர்களுக்கு அறி- முகப்படுத்தினார். பல வருடங்கள்

அங்கிருந்து விட்டு தன் முக்கிய சீடரான புலிப்பாணியுடன் இந்தியா திரும்பினார்.

சீனத்து சரித்திர நூல்கள் லா- ஒட்சுவை, வயதான காலத்தில் வந்த ஒரு ஞானி என்றும் பல வருடங்கள் சீனாவில் இருந்த பின்னர் இந்தியா நோக்கி பயணமானார் என்றும் கூறுகின்றன. சீனாவில் லா ஒட்சுவின் பிள்ளைப் பிராயத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாததால் அவர் தாயின் வயிற்றில் இருந்து முதி- யவராகவே பிறந்தார் என்று கூறப்- படுகிறது. ஆண்டாண்டு காலமாக தன்னுடைய போதனைகளை வாய் மொழி மூலமாக அளித்து வந்த லா- ஒட்சு எழுத்து வடிவில் அமைத்தால் அதனுடைய ஒட்டம் குன்றிவிடும் என்று கூறிவந்தார்.

நோயாளி : எதுக்கு டாக்டர் மூச்சை இழுத்துவிட சொல்றீங்கள்?

டொக்டர் : ஒப்ரேஷனுக்குப் பிறகு மூச்சுவிட முடியாது. அதான் இப்பவே ஆசைதீர இழுத்து விடுங்கோ

எனினும் இந்தியா திரும்பும் வழியில் சீனப் பெருமதிலைக் கண்காணிக்க ஒரு காவலாளியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தன்னுடைய போதனைகளுக்கு எழுத்து வடிவம் கொடுத்தார். அதுவே தற்போது “தானேசிங்” அல்லது “மதசிங்” என்ற பெயர்களுடன் விளங்குகின்றன. கிறிஸ்துவ பைபிளாக்கு அடுத்தபடியாக அதிகமாக மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நூல்களில் இதுவும் ஒன்று.

கொன்பியூசியஸ் என்னும் மற்றுமொரு சீன வேதாந்தியுடனான அச்சந்திப்பு மிகவும் பிரபலமானது. மிகவும் ஆடம்பரமாக உடையணிந்த லா-ஒட்சுவைப் பார்க்க வந்த கொன்பியூசியஸ் கடந்த கால

பெரும் மனிதர்களைப்பற்றி அறிந்து கொள்ள விருப்பம் தெரிவித்தார். கடந்தகாலம் இறந்து விட்டது, நிகழ்காலத்தை கவனி என்று சொன்ன லா-ஒட்சுவுக்கு “கடந்த கால அறிவு தான் நிகழ்காலத்துக்கு அடிக்-கல்லாகிறது” என்று கொன்பியூசியஸ் உரைத்தார். கொன்பியூசியஸின் வார்த்தைகளில் தெரிந்த அகங்காரத்தை அணைக்கட்ட லா-ஒட்சு, டாம்பீகம், தற்பெருமை, போலி வார்த்தைகள் இவை ஒரு ஞானிக்கு தேவைப்படுவதில்லை. ஏன் என்றால் அன்னம் வெண்மையாயிருக்க தினமும் குளிக்கத் தேவையில்லை என்று கூறினார் லா-ஒட்சு. வெட்கித் தலை குனிந்தார் கொன்பியூசியஸ்.

உலக சுகாதார அமைப்பின் செயற்குழ்தலைவராக
நிமால் ஸ்ரீ பாலடி சில்வா
- செய்தி-

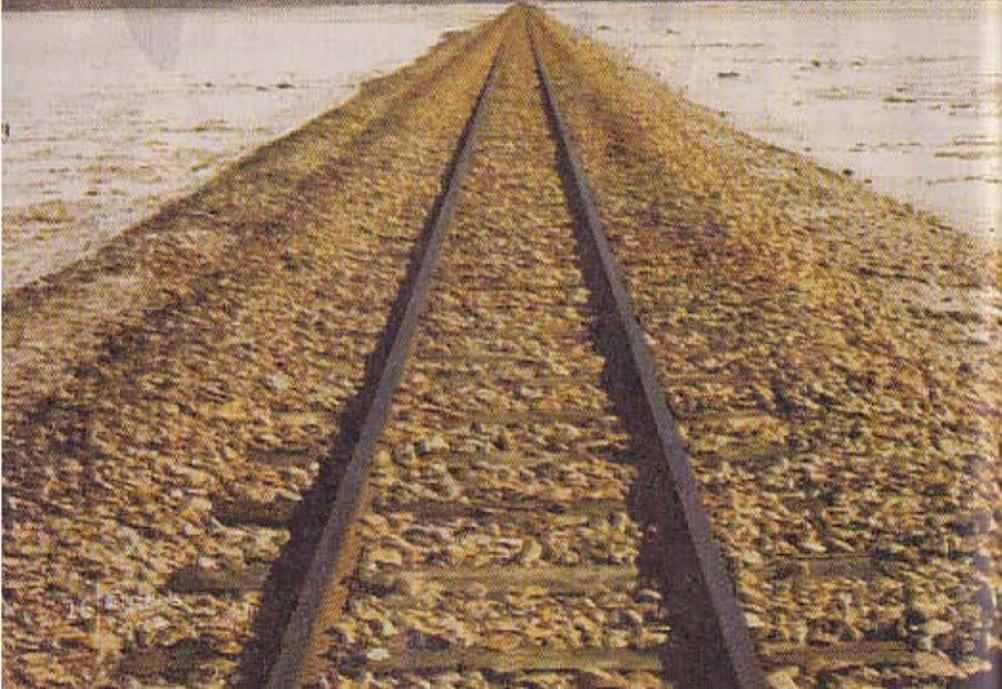

உலகத்துக்கு நீங்கள் ஒரு
“பாலடி சில்வா” என்று தெரியுமா?

இரயில் இன்னமும் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது
இடைவெளிகளுள்ள தண்டவாளங்களை
இமைக்காமல் நோக்குகிறேன்
இவையிரண்டும் எந்த ஓரிடத்திலும்
இணையாமல் தொடர்வதேனோ?

பிரகலாத் பிள்ளை

30

கோடியில் ரஜினிக்கு லேக்கப்

சிவாஜி பட வெற்றிக்கு பிறகு சங்கரும் நம்ம சூப்பர் ஸ்டாரும் இணையும் படம் தான் ரோபோ. சிவாஜியை விட பெரும் எதிர்ப்பார்ப்பை இந்தப்படம் கொடுக்கும் என்கின்றனர்.

ஏனெனில் “ரோபோ” வின் கதை சில வருடங்களாக திரையுலகில் அடிப்பதனால் முதலில் ஷாருக் என்றனர். பின்னர் அஜித் என்றனர். இப்ப நம்ம சூப்பர்ஸ்டார் ஆச்சே, ஆங்கில பட தரத்திற்கு இப்படம் அமையும்

என்று கோடம்பக்கத்தில் வேறுபேசிக்கொள்கின்றார்கள்.

ஷொலிவூட் மேக்கப் கலைஞர்களை பயன்படுத்தி சூப்பர்ஸ்டாருக்கு 30 கோடி ரூபா செலவில் மேக்கப்பாம். எப்படி.

இதுபற்றி இப்படத்தை தயாரிக்கும் ஜங்கரன் நிறுவனத்தாரிடம் கேட்டபோது, ரோபோவுக்கு 100 கோடி செலவழிக்கத்தான் முதலில் திட்டமிடப்பட்டது.

இப்போது மேலும் சில கோடிகள் தேவைப்படும் என்கின்றனர். எந்த அளவு பிரமாண்டம். அது சரி பிரமாண்டம் இருந்தால் போதாது. கதையும் இருக்கவேண்டும் கண்டியளோ.

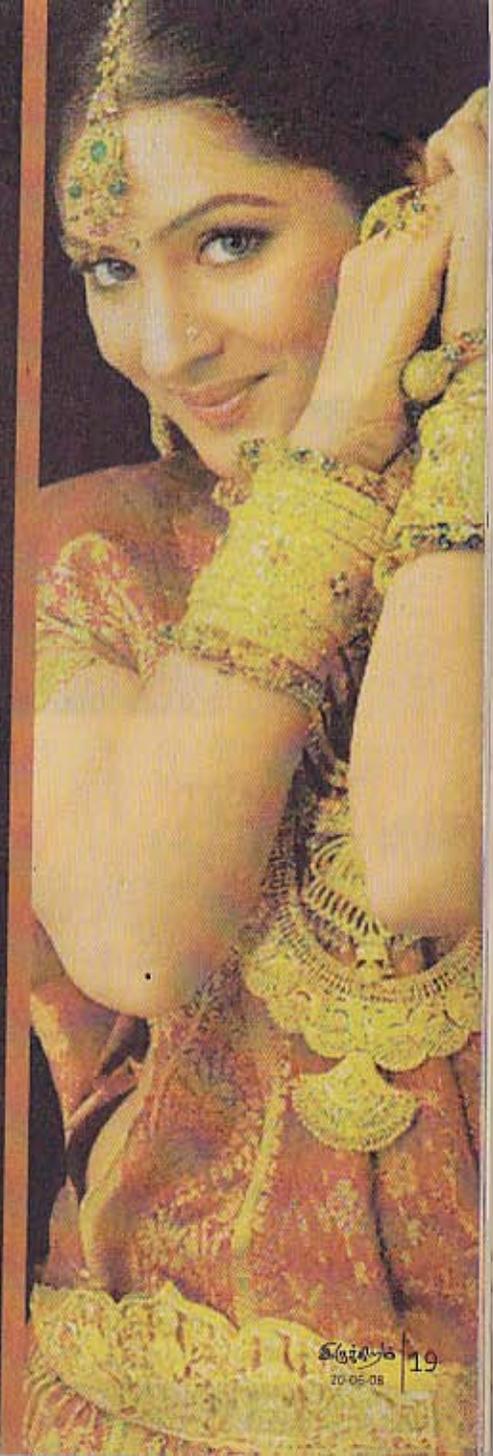
மரகதத்தின் பெருமையும் வரலாறும்

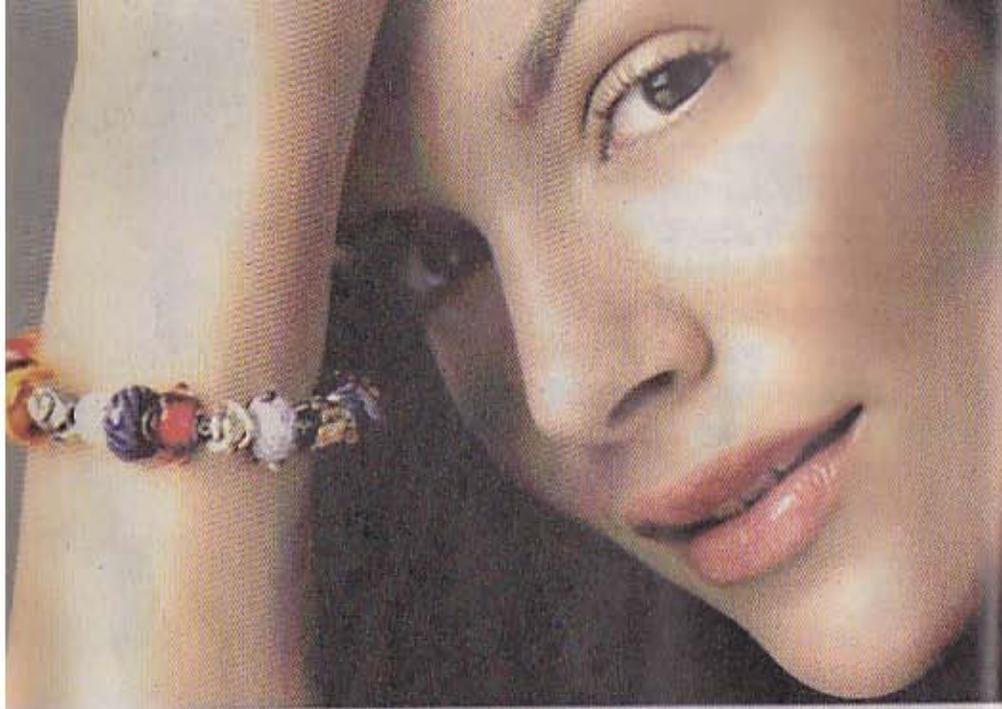
இச்சையூட்டும் பச்சை நிறம்

கி. லக்ஷமன் சிசில்

கண்ணுக்கு இதமான வர்ணம் பச்சை. பார்த்தாலே கண்ணளிர்ந்து விடடது போல் ஒரு பிரமை ஏற்படும். எனவே மரகதத்தின் ஜொலிக்கும் பச்சை எவர் மனதையும் சொக்கவைத்து விடும் என்பதில் வியப்பு ஏதும் இல்லை. “மானே மரகதமே.... மரகதவள்ளிக்கு மணக்கோலம்” எனக் கவிஞர்கள் பெண்ணை வர்ணிக்கும் அளவிற்கு நவரத்தினங்களில் ஒன்றான மரகதம் சிறப்பு வாய்ந்தது.

வைபத்திய விட மரகதம் மிகவும் விலை உயர்ந்தது. கி.மு 3500 ஆம் ஆண்டளவில் அதாவது 5500 ஆண்டுகளுக்கு முன் மரகதம் மனிதனுக்கு தெரிந்திருந்தது. எனினும் அஸ்வானுக்கு கிழக்கே செங்கடல் அருகில் சியாகத்-சபாறா பகுதியில் மரகத சுரங்கங்கள் இருந்தன. இவற்றுக்கு ‘கிளியோபாட்ரா சுரங்கங்கள்’ என்று பெயர். ஆயிரம் ஆண்டுகள் எனினும் இங்கு மரகத்தை வெட்டி எடுத்தனர். பிறகு மாவீரன் அலெக்ஸாண்டருக்காக கிரேக்கத் தொழிலாளர்கள் இந்தச் சுரங்கங்களில் பணி புரிந்தனர். பின்பு பேரழகி கிளியோபாட்ராவிடாக அடிமைகள் மரகதம்

இந்த மரகதம் கிடைத்திருக்கும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகிறார்கள். புதிய எருசேலம் நகர மதிலில் நான்காவது அஸ்திவாரம் மரகதக் கற்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதாக புதிய ஏற்பாடு சொல்கிறது. (வெளி 21-19)

பைபிளில் குறிப்பிடப்படுவது அசல் மரகதம் அல்ல வேறொரு பச்சைக்கல் எனச் சொல்வோரும் உண்டு.

மரகதத்தின் பச்சை நிறத்தை சிறப்பித்தும் வியந்தும் ரோம் நாட்டு அறிஞர் பிளினி குறிப்புகள் எழுதியுள்ளார். 1500 களில் தென்அமெரிக்காவுக்கு ஸ்பெயின் நாட்டவர்கள் வந்த பின் தான் மரகத வரலாற்றில் மாபெரும் திருப்பம் ஏற்பட்டது. தங்கத்தையும் வெள்ளியையும்

வெட்டி எடுத்தனர்.

1817 இல் நடந்த அகழ்வாராய்ச்சிகளில் கிளியோபாட்ரா சுரங்கங்களின் சில பகுதிகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன.

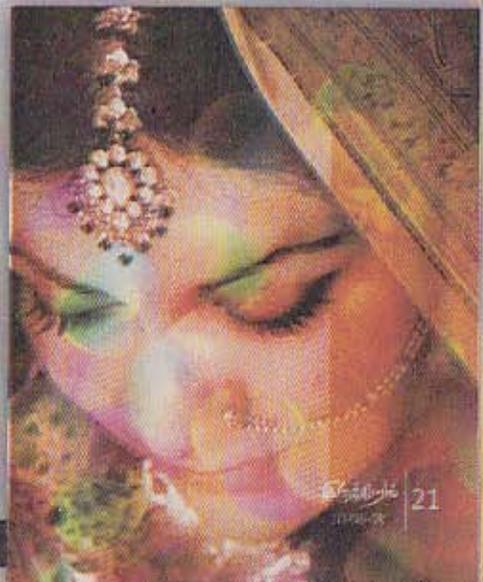
பைபிளின் பழைய ஏற்பாட்டில் விதவிதமான பன்னிரண்டு கற்கள் பதிக்கப்பட்ட "மார்புப் பதக்கம்" பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. (யாத்.28 :15-20) இந்த பன்னிரண்டு கற்களில் ஒன்று மரகதம். கிளியோபாட்ரா சுரங்கத்திலிருந்து தான்

அள்ளிச் செல்வதற்காகவே அவர்கள் வந்தனர். ஆனால் மெக்சிக்கோவில் மரகதங்களைப் பார்த்து மனதைப் பறி கொடுத்தனர். மெக்சிக்கோ மக்களுக்கு மரகதம் எங்கிருந்து கிடைக்கிறது என்று அறிய முற்பட்டார்கள். 1537 இல் கொலம்பியாவைச் சேர்ந்த கிபோர் பகுதியில் பெருமளவில் மரகதங்கள் கிடைப்பது தெரிந்தது. இந்த இடத்தை அடைவதற்காக வழி நெடுகிலும் ஆங்காங்கே உள்ளூர் செவ்விந்தியர்களுடன் சண்டை போட்டனர். ஷிபோர் போய்ச் சேர்ந்த போது 7000 மரகதக் கற்கள் அவர்களிடம் இருந்தன. எல்லாம் செவ்விந்தியர்களிடமிருந்து கொள்ளையடித்தவை.

வடிவில் பெரிதாய் தரத்தில் மிகச் சிறந்ததாய் மரகதங்கள் கிடைக்கும் இன்னொரு பகுதியையும் கண்டு பிடித்தனர். இதற்கு 'ஹுசோ' என்று பெயர். 1558 ஆம் ஆண்டளவில் மரகதத்தை வெட்டி எடுப்பது பெரிய தொழிலாகி விட்டது. செவ்விந்திய அடிமைகளை வைத்து ஸ்பெயின் நாட்டவர்கள் மரகதம் வெட்டினார்கள். அந்தச் சமயத்தில் வைரங்களிற்குத்தான் ஐரோப்பாவில் மதிப்பு. புதிதாக வந்த மரகதங்களை ஐரோப்பிய மக்கள் அலட்சியப்படுத்தினர். ஆனால் இந்திய மன்னர்களும் செல்வந்தர்களும் மரகதத்தின் மீது மோகம் கொண்டு வாங்கி வாங்கி குவித்தனர். பாரசீக அரசர்களும் மரகதத்தின் பக்கம் பார்வையைத் திருப்பினர். ஐரோப்பாவில் ஓட்டோமன் அரசு, எகிப்து அரசு

ஆகியவையும் மரகதங்களையும் விரும்பின. கொலம்பியாவில் கிடைத்த மரகதங்கள் ராஜகுடும்ப நகைகளை அலங்கரித்தன. டில்லியை வெற்றி கொண்ட பாரசீகத்தின் நாதிர்ஸ்சா 1739 இல் ஆயிரக்கணக்கான மரகதங்களை வண்டி வண்டியாய் தனது நாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றார். இம்மரகதங்களும் ஏராளமான வைரங்களும் பாரசீக மன்னர் குடும்பத்தின் நகைகளை மட்டுமல்லாது ஆசனங்கள் - மகுடங்கள் - சிறு சாதனங்கள் போன்றவற்றையும் அழகு படுத்தி

விலைமதிப்பற்ற பொருட்களாக மாற்றின.

உலகிலேயே அதிகளவு மரகதம் கிடைக்கும் நாடு கொலம்பியா. ஆண்டு தோறும் உலகில் வெட்டியெடுக்கப்படும் மரகதத்தில் சரிபாதி கொலம்பியாவிலிருந்து கிடைக்கிறது. 20 சதவீத மரகதம் சாம்பியா சுரங்கங்களிலிருந்தும் 15 சதவீத மரகதம் பிரேசில் சுரங்கங்களிலிருந்தும் கிடைக்கிறது. இவற்றுக்கு அடுத்து அதிக மரகதம் கிடைக்கும் நாடுகள் சிம்பாப்வே, பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், அவுஸ்ரேலியா, மடகஸ்கார். தான்சானியா, ரஷ்யா ஆகியவற்றிலும் குறைந்தளவு மரகதம் கிடைக்கிறது. கொலம்பியாவில் தனியாருக்கு குத்தகை அடிப்படையில் மரகதச் சுரங்கங்களின் உரிமை வழங்கப்படுகின்றது. மரகதத்திற்காக கொலைகள் நடப்பது இங்கு சர்வசாதாரணம். இந்த வியாபாரத்தில் குண்டர் படைகளும் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இது ஒருபுறம் இருக்க இங்கு கிடைக்கும் மரகதத்தில் 60 சதவீதத்திற்கு மேல் திருட்டுத்தனமாக வெளிநாடுகளுக்கு கொண்டு செல்லப்படுகிறது என்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. பெரும்பாலும் அமெரிக்காவிக்குத் தான் கடத்தப்படுகிறது. மரகதச் சுரங்கங்களை குத்தகைக்கு எடுத்தவர்களே இப்படிக்கடத்துகிறார்கள். பிரேசிலிலும் மரகதக் கொலைகள் உண்டு. மரகதத்துடன் தனிநபர் மாட்டிக் கொண்டால் பொலிஸாரே அபேஸ் செய்து விடுக்கின்றனர். கொலம்பியாவில் கிடைக்கு மரகதங்களை விட பிரேசில் மரகதங்களின் எடை அதிகம். ஆனால் அளவில் சிறியவை. தரமும் மோசம்.

ரஷ்யாவின் யூரல் மலைப்பகுதியில் மரகதம் கிடைக்கிறது. ஆனால் எவ்வளவு கிடைக்கிறது என்பதை ரஷ்ய அரசு மர்மமாகவே வைத்துள்ளது. மரகத உற்பத்தியில் பாகிஸ்தான் ஐந்தாம் இடம் வகிக்கிறது. மாதம் தோறும் சுமார் 7000 கரட் மரகதம் கிடைக்கிறது. 90 சதவீத மரகத விற்பனை சுவிற்ஷ்லாந்தில் நடைபெறுகிறது. மரகதத்தை வெட்டி பட்டை தீட்டி அழகு படுத்தும் தொழிலில் முதலிடம் வகிப்பது இந்தியா. இங்கு மனிதர்கள் செய்து வரும் இத்தொழிலை இஸ்ரேலில் ரோபோக்கள் செய்து வருகின்றன. மற்ற நாடுகளில் மரகதத்தை அழகாக வெட்டிய பின் சேதாரமாக ஒது-

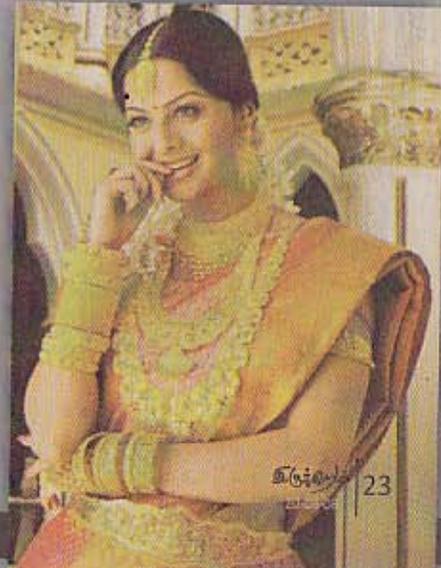
க்குவார்கள். அச்சேதாரத்தில் இருந்தும் கூட அழகிய சிறு கற்களை செதுக்கும் கைவினைஞர்கள் இந்தியாவில் - குறிப்பாக ஜெய்ப்பூரில் நிறைய உள்ளனர்.

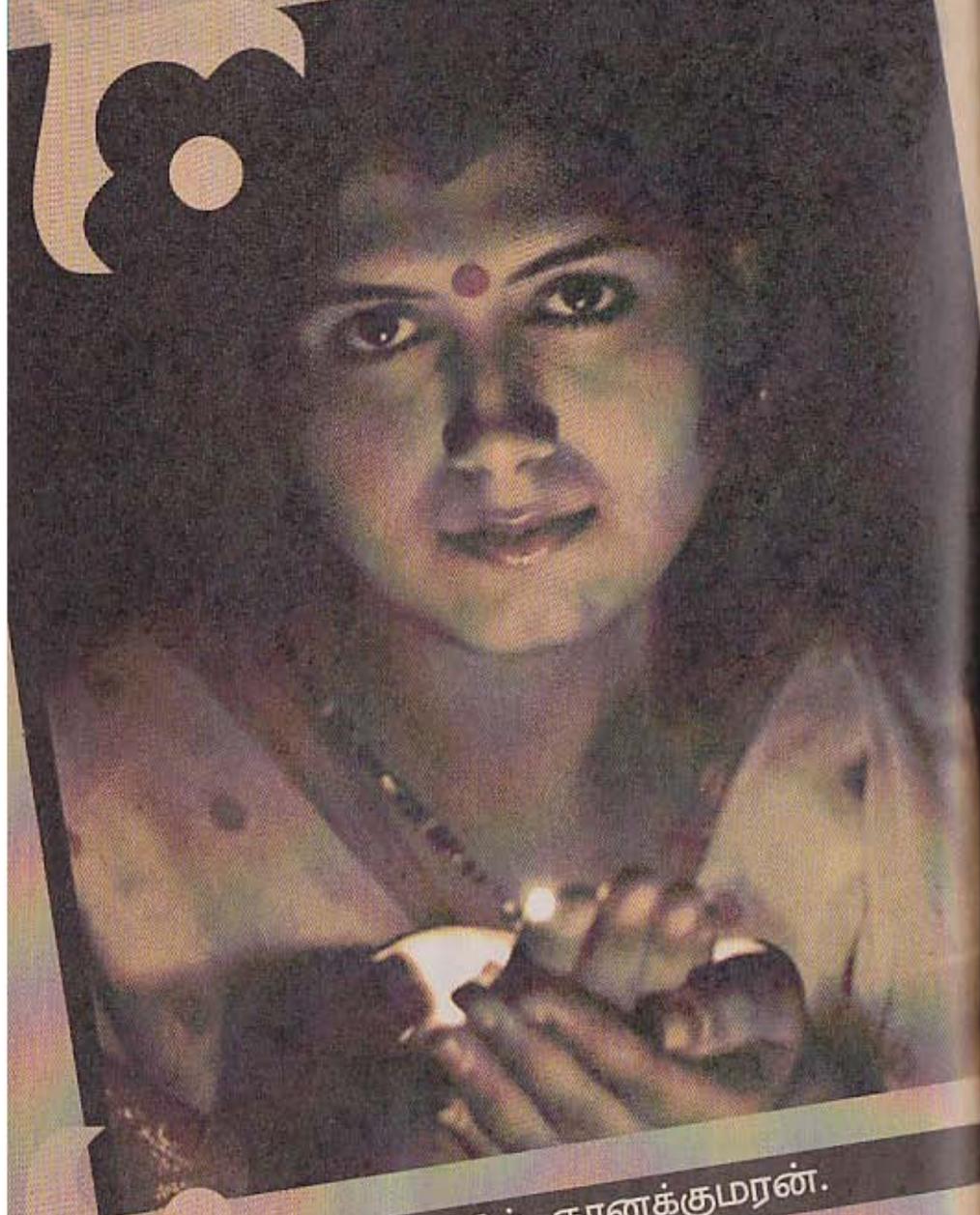
விரல் நுனியில் நூறு கற்களை வைத்துக் கொள்ளும் அளவிற்கு குட்டி குட்டியாய் மரகதங்கள் இங்கு செதுக்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு நுண்ணிய கல்லிலும் 25 முகப்பட்டைகள். பெரும்பாலான மரகதங்கள் கணக்கில் காட்டப்படாமல் கறுப்புச் சந்தையில் தான் விற்கப்படுகின்றன. பகிரங்க சந்தையில் மிக உயர்ந்த ரக மரகதம் விற்கப்படுவது வெகு அபூர்வம். வரலாற்றைப் புரட்டினால் ஒவ்வொரு உயர்ரக மரகதமும் கடத்தப்பட்டதாக உள்ளதே தவிர விற்கப்பட்டதாக இல்லை. உலகப் பேரழகி கிளியோபாட்ரா மரகதக் கல் பதித்த நகைகள் மீது பேராசை கொண்டவள். ஒரு காலத்தில் எகிப்தில் உள்ள சுரங்கத்தில் வெட்டியெடுக்கப்பட்ட மரகதங்கள் அனைத்தும் நகைளாக மாறி இவளது மேனியை அலங்கரித்தன. கிளியோபாட்ராவாக நடித்த எலிசபெத் டெய்லருக்கும் மரகதக் கல் நகைகள் என்றால் கொள்ளைப் பிரியம்.

அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த கேரல் கதாம் என்பவர் 1935 இல் செயற்கை மரகதத்தை தமது ஆராய்ச்சி கூடத்தில் உருவாக்கினார். இயற்கையான மரகதக் கல்லில் என்ன இராசாயனக் கலவையுள்ளதோ அதே கலவை தான் செயற்கை மரகதத்திலும்

உண்டு. முற்காலத்தில் மரகதக் கல்லுக்கு பல்வேறு ஆற்றல் இருந்ததாக மக்கள் நம்பினர். இந்தக் கல்லை அணிந்து கொண்டால் காக்கை வலிப்பு நெருங்காது. சீதபேதி வந்தால் மருந்து சாப்பிட வேண்டியதில்லை, இக்கல்லை அணிந்தாலே போதும் குணமாகி விடும் என்றும் பிரசவ வேளையில் காற்றுகறுப்பு அண்டாமல் காக்கும் வல்லமை மரகதத்திற்கு உண்டு என்றும் இதை அணிந்து கொண்டவர்களின் கற்புக்கு ஒரு போதும் ஆபத்து வராது என்றும் முற்காலத்தில் நம்பினார்களாம்.

ஆனால் ஜோதிட ரீதியில் ஒருவரின் ஜனன ஜாதகத்தில் புதன் கிரகத்தின் ஆதிக்கம் குறைந்திருந்தால் அல்லது 5 ஆம் எண்காரர்கள் (5,14,23 ஆம் திகதிகளில் பிறந்தவர்கள்) மரகதக் கல்லை அணிந்து கொண்டால் நற்பலன்கள் கிட்டும் என்று கூறப்படுகிறது.

மட்டுவில் ஞானக்குமரன்.

பொது

மெழுகுவர்த்திகள்
அழுதுகொண்டிருக்கும் மெல்லிய
இரவுகளில்
வெப்பத்தின் சூட்டை
கண்ணீர்த் துளிகள்
அணைக்கின்றன.

துப்பாக்கிகளின்
வாய்களிலிருந்து
பூக்களை எதிர்பார்ப்பது போல
உன்னிடமிருந்து
நேசத்தை எதிர்பார்க்கிறேன்.

உன்னிடத்தினான
இணைவு என்பது
வெடிகுண்டுகளுக்கு நடுவே
நடக்கும்
ஒரு வீரனைப் போல இருக்கிறது.

தாம்பத்தியம்
தத்தளிப்பதால் அடிக்கடி
பிரிவெனும் நீட்டோலையை
வாசிக்க நினைக்கிறோம்.

கருவிலேயே
கருகுவிட்ட மகவுக்காக
கரங்களை வெட்டி வீழ்த்தி
இரத்ததானம் கொடுக்க நினைப்பது
பொருத்தமல்ல.

சட்டங்கள் மட்டுமே
வேறுபட்டிருந்தாலும்
இணைவு என்பது
ஐயத்துக்குரியதொன்றாகவே
எப்போதும் இருக்கிறது இங்கே.

தேடிப் பகீர்தல் வாரிகளிற்கிடையில் வாசித்தல்

என். சிறிரஞ்சன்

நேபாள மன்னர் புபேந்தரா தனது மகனின் திருமணத்தினை பெரும் செலவில் மிகவும் ஆடம்பரமாக நடத்தியிருந்தார். திருமணம் முடிந்து சில நாட்களின் பின்னர் தனது புதிய மருமகள் எப்படியானவள் என்று தெரிந்து கொள்ளும் நோக்கில் உங்களது திருமணத்திற்கு நான் எவ்வளவு பணத்தினை செலவு செய்திருப்பேன் என்று கூறமுடியுமா என்று கேட்டார். அதற்கு அவரது மருமகள் ஏறத்தாழ ஒரு மூடை அரிசி வாங்கும் அளவு பணத்தினை செலவு செய்திருப்பீர்கள் என்று பதிலளித்தாள்.

திருமணத்திற்கு வந்தவர்களுக்கு விருந்து வைப்பதற்கே பல நாற்றுக்கணக்கான மூடை அரிசிகளைப் பயன்படுத்தியிருக்க இவள் இப்படிச் சொல்லுகின்றாளே! என்று அவளின் பதிலால் திகைப்படைந்த மன்னர், “என்ன ஒரு மூட்டை அரிசியின் பெறுமதி அளவு பணமா

முட்டான் பெண்ணே! உங்களது திருமணத்திற்கு நான் பல கோடி ரூபாய் செலவு செய்தேன்” என்று கடுகடுப்பாக பதிலளித்தார்.

சிறிது நாட்களின் பின்னர் மன்னர் தனது குடும்பதினருடன் வெளியில் சென்ற போது வழியில் மரண ஊர்வலம் ஒன்றினைக் கடந்து சென்றனர். மன்னர் ஊர்வலத்தில் வந்த ஒருவரைப் பார்த்து யார் மரணமடைந்தது என்று வினவினார். மன்னரின் மருமகள் அதே ஆளைப் பார்த்து ஊர்வலத்தில் போவது ஒரு பிணமா அல்லது பலரது பிணங்களா என்று கேட்டாள். தனது மருமகளின் கேள்வியால் மிகவும் வெட்கமடைந்த மன்னர் இறந்தது யார் என்று தெரிந்து கொள்ளாமலேயே அந்த இடத்தைவிட்டு நகர்ந்தார்.

சிறிது தூரம் பயணித்த பின்னர் விவசாய நிலங்கள் நிறைந்த ஒரு பிரதேசத்திற்கு மன்னரும் அவரது குடும்பத்தினரும் வந்தனர். அங்கு

பலர் கூடி தமது விளைச்சலினை அறுவடை செய்து கொண்டிருந்தனர். மன்னர் விவசாயி ஒருவரைப் பார்த்து இந்த முறை நல்ல விளைச்சல் போல என்று கேட்டார். இந்தக் கேள்வியை அவதானித்த மன்னரின் மருமகள் நீங்கள் அறுவடை செய்வது இந்த வருடத்திற்குரிய விளைச்சலா அல்லது போன வருடத்திற்குரிய விளைச்சலா என்று கேட்டாள். இந்தக் கேள்வியால் கோபமடைந்த மன்னர் தனது மகனைப் பார்த்து உனது மனைவிக்கு

(Reading between the Lines)

என்ன பைத்தியமா முட்டாள்தனமான கேள்விகளை கேட்கின்றாளே என்று கோபமாகக் கூறினார். அதற்கு இளவரசர் அப்படியா என்று அமைதியாகக் கேட்டார். அந்தப் பதிலால் மேலும் கோபமடைந்த மன்னர் உனக்கு ஒன்றும் தெரியாததுபோல் பாசாங்கு செய்ய வேண்டாம். அவள் முட்டாள்தனமாகக்

கதைக்கின்றாள் என்று கூறினார். அப்போது மிக அமைதியாக இருந்த இளவரசர் இல்லையப்பா அவளின் கேள்விகள் மேலோட்டமாகப் பார்க்கும் போது முட்டான் தனமாகத் தோன்றினாலும் அவை மிகவும் அர்த்த புஷ்டியான கேள்விகள். அவ்வாறான

கேள்விகளை அவள் ஏன் கேட்டாள் என்று அவளிடமே நீங்கள் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளலாம் என்று கூறினார். அப்போதும் கடுகடுப்பாகவே இருந்த மன்னர் பதிலேதும் கூறாது பயணத்தைத் தொடர்ந்தார். பின்னர் ஒரு நாளில் மருமகளை தனியாகச் சந்தித்த போது “இப்போது சொல் அந்தப் பிணத்தினை அவர்கள் தூக்கிக் கொண்டு சென்ற போது, போவது ஒரு பிணமா அல்லது பலருடைய பிணங்களா என்று ஏன் கேட்டாய்?” என வினவினார்.

Prithivi Narayan Shah

Pratap Singh Shah

Rana Bahadur Shah

Girban Yuddha Bikram Shah

Rajendra Bikram Shah

Surendra Bikram Shah

Trailokya Bir Bikram Shah

Prithivi Bir Bikram Shah

“சில மனிதர்களில் வேறு பலர்தங்கியிருக்கின்றார்கள். அவ்வாறானதொரு மனிதர் இறக்கும்போது அவரில் தங்கியிருக்கும் மற்றவர்களது வாழ்க்கை சின்னா பின்னமாகிறது. ஒரு வகையில் அவரில் தங்கியிருப்பவர்களும் அவருடன் சேர்ந்து இறக்கின்றார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதனால் தான் போவது ஒரு பிணமா அல்லது பலருடைய பிணங்களா என்று கேட்டேன் என்று அமைதியாகப் பதிலளித்தாள்.

அந்த விவசாயிகளைப் பார்த்து இந்த வருட விளைச்சலையா அல்லது கடந்த வருட விளைச்சலையா அறுவடை செய்கின்றீர்கள் என்று கேட்டதன் அர்த்தம் என்ன என்று மன்னர் வினவினார்.

இந்த விவசாயிகளில் பெரும்பாலானவர்கள் கடந்த வருடம் விவசாயம் செய்வதற்கு பெற்ற கடனையே திருப்பச் செலுத்த முடியாத கடனாளியாக இருக்கின்றனர். இதனால் இந்த வருட விளைச்சலை அறுவடை செய்து விற்றாலும் கூட

அதிலிருந்து வரும் பணம் அவர்கள் கடந்த வருடம் பெற்ற கடனை அடைக்கத்தான் போதுமாக இருக்கும். அதனால் தான் அவர்கள் போன வருடக் கடன்களைக் கொடுத்து தீர்த்துவிட்டு கடன் ஏதும் இல்லாத நிலையில் இந்த வருட விவசாயத்தினை ஆரம்பித்தார்களா என்பதனை அறியத்தான் அவ்வாறு கேட்டேன் என்று புன்முறுவலுடன் பதிலளித்தாள்.

தான் நினைத்தது போல் தனது மருமகள் ஒன்றும் முட்டாள் இல்லை என்று புரிந்து கொண்ட மன்னர் மருமகளைப் பார்த்து கடைசியாக ஒரு கேள்வி கேட்டார். உங்களது திருமணத்திற்கு நான் பெருந்தொகை பணத்தினை செலவிட்டிருக்க, ஒரு மூடை அரிசி வாங்கும் அளவு பணத்தினைத் தான் செலவு செய்தேன் என்று கூறியதன் கருத்து என்ன? என்று கேட்டார்.

அடிப்படையில் ஒரு திருமணத்திற்கு செய்யவேண்டியவை தொடர்பில் நீங்கள் செலவு செய்தது ஒரு

மூட்டை அரிசி வாங்குமளவு பணம் தான். மிகுதி பெருந்தொகை பணத்தினை நீங்கள் செலவு செய்தது உங்களது அந்தஸ்தினை வெளிப்படுத்துவதற்காவே அன்றி திருமணத்திற்காகவல்ல. இன்னுமொரு வகையில் கூறின் அவ்வாறு செலவிடப்பட்ட பணம் உங்கள் மீது செலவிடப்பட்ட பணமே அன்றி எம் திருமணத்திற்கு செலவிட்ட பணமாகாது என்று மன்னரின் மருமகள் அமைதியாக பதிலளித்தாள்.

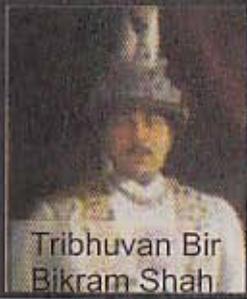
எவ்வளவு ஆழமான அர்த்தம் பொருந்திய நேபாளக் கதை. எங்கள் நாட்டில் இன்று நடக்கும் நிகழ்வுகளுடன் மிகவும் பொருந்திப் போகின்ற ஒரு கதை. ஒரு புறத்தில் விளைச்சலை அறுவடை செய்ய ஆயத்தமாகும் போது இயற்கை மற்

றும் செயற்கையின் கொடுமைகளினால் அப்படியே தமது முழு வருட விளைச் சலினையும் இழக்கும் விவசாயிகள் மறு புறத்தில் தனித்து ஒருவராக இருந்து குடும்பத்தினை காப்பாற்றும் பலர் வாழ வேண்டிய வயதில் மறைந்து போகின்றனர். இன்னுமொரு புறத்தில் மேக்கப் வீடியோ மற்றும் போட்டோ செலவுகளுக்கு மட்டுமே சில லட்சங்களை செலவிடும் திருமணங்கள்....

Gyanendra Bir Bikram Shah

மருமகன்

Tribhuvan Bir Bikram Shah

Mahendra Bir Bikram Shah

Birendra Bir Brkram Shah

Dipendra Bir Bikram Shah

அரசர் : அரண்மனையை விட்டு வெளியேற வேண்டும் அமைச்சர். ஏன் மன்னர்?
அரசர் : நாடாளுமன்றம் மன்னன் எனக்கு காடாளுமன்றம் காலம் வந்துவிட்டது.

ப ந க க

தோஷம்

“கோட்டாளிடம்
நான் கற்றுக்கொள்ள
புறைய இருக்கு!”
சொன்ன சூரியக் கேட்டை:
“இருந்தால் போல
இதைக் கொண்டு?”

“அங்கை பார்!”
அவள் கட்டிய திசையில்
ஓர் இளம் பெண்
வெள்ளைக்காரி
தன் பொதியை
புதுவில் கட்டிப்படி
நடைபாதையில் விரைகிறாள்!

“எங்கை பெண்களின்கரை
சூர்சேல் சூக்கியே
வாணாள் கடியது!”
சலித்தக்கொண்டான் சூரி
புதுவில் கட்டிய ஏதையவில்
பிள்ளை சூங்க
அன்றாட வேலைகள் செய்யும்
ஆபிரிக்கப் பெண்ணை
கண்டிருக்கக்கொண்டான் சூரி!

ஆனால்
தலையில்
கனக்குள் றவள்ளிக்கிடுக்கு
கதையோடு
இருக்கவும் வீசி நட்டிக்குள்
கண்ணை
இவள் படவை கட்டித்தானே
போகிறாள் திசைக்குள்!

‘எல்லாத்திக்குள்
கேற்கைப் பார்த்தே
குட்டியே படுக்கல்!’
புண்புண்க்கிறேன் நான்!

சோ. பத்மநாதன்

கண்டிப்பான தந்தைக்கும் கலகலப்பான மகனுக்குமிடையே சண்டை. உணர்ச்சிவசப்படும் காட்சிகள் இல்லாமல் “விறுவிறு” என்று நகரும் கதைதான் சந்தோஷ சுப்பிரமணியம்.

புத்திசாலித்தனமான, கலகலப்பான பாத்திரம் தான் ஜெயம் ரவி. இவருக்கு கண்டிப்பான அப்பாதான் பிரகாஷ்ராஜ். மகன் தனது கட்டுப்போப்பிற்குள் இருக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார். அதன்படி நடக்கும் ரவி திருமணம் மட்டும் தனது விருப்பப்படியே என்கிறார். ஆனாலும் பிரகாஷ்ராஜின் விருப்பப்படி ரவிக்கும் விஜயகுமாரின் கிரத்துக்கும் திருமணம் நிச்சயமாகின்றது. இதனிடையே மயில் எனத் தோன்றும் ஜெனிலியாவைப் பார்த்ததும் ரவியின் மனதில் காதல் தோகை விரித்தாடுகிறது. தனது காதல் சமாச்சாரத்தை தந்தையிடம் மெல்ல மெல்ல சொல்ல சிறிப் பாய்கிறார் பிரகாஷ்ராஜ். சரியென்று பிரகாஷ்ராஜ் ரவிக்கு ஒரு கட்டளையிடுகிறார். அதாவது நீ விரும்பும் பெண்ணை ஒரு வாரம் எங்கள் வீட்டில் தங்கியிருக்கச் சொல். அவள் எமக்கேற்றபடி இருந்தால் திமணம் செய்து வைக்கிறேன் என்று பரீட்சை வேறு வைக்கிறார் பிரகாஷ்ராஜ். பரீட்சை முடிவு என்ன என்பது தான் கேள்வி.....

வீட்டுக்குள்ளும் வெளியிலும் இன்றைய இளைஞர்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்கின்றனர் என்பதை அப்படியே பிரதிபலித்துக்

கொழும்புத்தமிழ்ச் சங்கம்
ஜெயம் ரவி
நடிக்கும்

சந்தோஷ் சுப்பிரமணியம்

நிரக்கதை வசனம் இயக்கம்
M.ராஜா B.A.D.F.Tech

காட்டுகிறார் ஜெயம் ரவி. ஜெனிலியாவின் சிரிப்பான கலகலப்பான முகம் மறக்கவே முடியாது. நடிப்பையும் குறை சொல்லக் கூடாது. வெகுளிப் பெண்ணான நடிப்பு பிரமாதம். பிரகாஷ்ராஜின் நடிப்பை சொல்லத் தேவையில்லை. ரவியின் நண்பர்களாக வரும் சந்தானம், பிரேம்ஜி, ஜெனிலியாவின் தந்தையாக வரும் சாயாஜிவின்தேட்ட, கல்லூரி பேராசிரியரான எம். எஸ். பாஸ்கர் ஆகியோர் கலக்குகின்றனர். கண்ணனின் ஒளிப்பதிவு, தேவிஸ் பிரசாத்தின் இசை, ராஜாவின் வசனம் என சந்தோஷ் சுப்பிரமணியம் ரசிகர்களுக்கு சந்தோஷம் தான்.

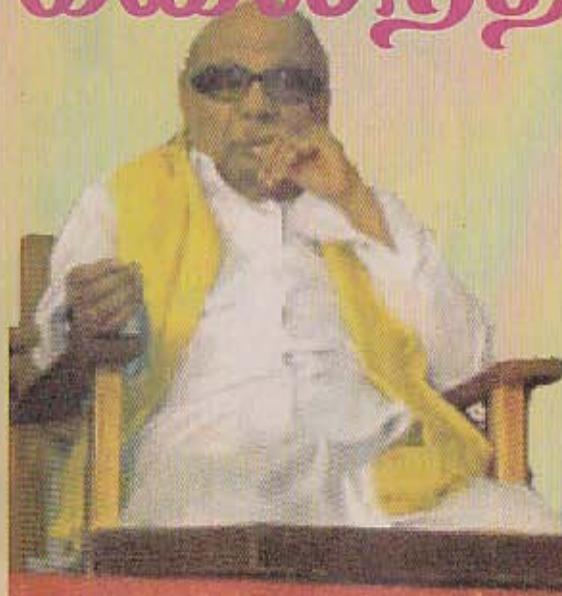

திருக்கீழை விபீசனக் குழு

உவறு எந்த மொழிச் சினி-
மாவையும் விட தமிழ் சினி-
மாவிற்கு ஒரு அதிசயமான
கதை இருக்கிறது. தமிழ்
சினிமா தமிழ் மக்களின்
வாழ்வோடு பின்னிப்
பிணைந்திருக்கிறது. தமிழ்
மக்கள் மீது தமிழ் சினிமா
பலமான ஆளுமையைக்
கொண்டிருக்கிறது. இது
எப்படி நிகழ்ந்தது? ஒரு
நாளில், ஒரு மாத்தில், ஒரு
ஆண்டில் திடீரென
நிகழ்ந்து விட்ட அற்புத-
மல்ல இது. தமிழ் சினிமா
ஊமைப் படமாக இருந்து
பேசும் படமாக ஆரம்பித்த
சில ஆண்டுகளுக்குள்-
ளாகவே தமிழ் மக்கள் மீது
அது செல்வாக்கைச்
செலுத்த ஆரம்பித்து-
விட்டது. இந்தியா சுதந்-
திரம் பெற்ற பின் தமிழர்
கிராமங்கள் மின்மய-
மாக்கப்பட்டதும், சினிமா
கிராமங்களில் பிரவேசம்
பெற்றது. கல்வியறிவு
குறைந்த கிராம மக்கள்
மீது, சினிமா தனது
கவர்ச்சியானதும், வலி-
யதுமான கரங்களைப்
படரவிட்டது. இந்தச்
சினிமாக்கள் இலங்-
கையில் திரையிடப் பட்-
டதும் இலங்கைத் தமிழ்

கலைந்த

மக்கள் மீதும் அது நன் செல்வாக்கைச்
செலுத்தியது.

1954ஆம் ஆண்டு கலைஞர் கரு-
ணாநிதி வசனம் எழுதி வந்த
மனோகரா திரைப்படம். அழகு தமி-
ழில் ஆவேச வசனங்களுடன் வெளி-
வந்த ராஜா, ராணிக் கதை இது. இப்-
படத்தின் வசனங்களுக்கு உயிர்
கொடுத்தவர்களில் சிவாஜிகணேசனும்
கண்ணம்பாலும் முக்கியமானவர்கள்.
தெலுங்கைத் தாய் மொழியாகக்
கொண்ட கண்ணம்பாவின் நடிப்பு,
உச்சரிப்பு, முகபாவம், அங்க அசைவு
போன்றவற்றை ரசிகர்கள் பார்த்து
வியந்தனர். வசனகர்த்தா இளங்-
கோவன், தமிழ் வசனங்களை ஏற்ற
இறக்கத்தோடு பேசும் பயிற்சிகளை
கண்ணம்பாவுக்கு வழங்கியிருந்தார்.
கண்ணகி படத்தை இவர்திரையில்

பக்காங்கள்...

பார்த்து, கண்ணம்பாவின் உச்ச-
ரிப்பைக் கேட்டு பிரமித்தார் என்று
சினிமா குறிப்பொன்றில் காணப்-
படுகிறது.

உச்சரிப்பைப் பற்றி எழுதும் போது
எனது வானொலி அனுபவங்கள் முகம்
காட்டுகின்றன. பகுதி நேர அறிவிப்-
பாளர்களுக்கான பயிற்சி முடிந்து,
நேரடி ஒலிபரப்புக்கான பயிற்சி ஆரம்-
பமானது. நேர்மூப் பரிட்சையின்
போது பிடித்தமான அறிவிப்பா-
ளர்கள், நிகழ்ச்சி, ஒலிபரப்பத் தெளிவு

மயில்வாகனம்
சர்வானந்தா

என்பவற்றையெல்லாம் கேட்டார்கள். இந்த நேர்மூப்பர்ச்சையின் போது, திரு. தேவீஸ்குருகே, திரு. கே. எஸ். நடராஜா, திரு.சி.வி. ராஜசுந்தரம், ஜனாப், வீ.ஏ. கபூர் ஆகியோர் இருந்தார்கள். பிடித்தமான அறிவிப்பாளர் என்று கேட்ட போது, நான் திரு.ராஜகுரு சேனாதிபதி கனரத்தினம் என்று கூறினேன், எனது விடையைக் கேட்டதும், ஒருவர் முகத்தை மற்றவர் பார்த்து வியப்படைந்தனர். நான் ஏதாவது பிழையாகக் கூறிவிட்டேனோ என்று பயந்து போனேன். கனரத்தினத்திடம் உமக்குப் பிடித்தது என்ன? என்று தெரிவுக் குழுவில் ஒருவர் கேட்டார். அவரது பாடல் தெரிவு, நிகழ்ச்சியமைப்பு அமை-

தியான குரல் என்று எனது அபிப்பிராயத்தை உடனே தெரிவித்தேன். பயிற்சி முடித்து ஒரு நேரடி ஒலிபரப்புக்கு ஒரு நிரந்தர அறிப்பாளருடன் இணைந்து பணிபுரிவதற்கு அட்டவணை தயாராகியது. இதேவேளை இசைத்தட்டுக் களஞ்சியத்தில் பாடல்கள் தெரிவு செய்யும் முறை பற்றியும் பயிற்சியின் போது தெரிவித்திருந்தார்கள். எனது மனம் கவர்ந்த பாடல்களைத் தரும் இலங்கை வானொலியின் இசைத்தட்டுக் களஞ்சியத்தை பார்க்கும் நாளும் வந்தது. முதல் நாள் அங்கு சென்ற வேளை களஞ்சியத்தில் ஒரே சலசலப்பு, என்னை எல்லோரும் வேடிக்கையாக பார்ப்பது போன்ற ஒரு நினைவு, எனது நீளக்காற்-

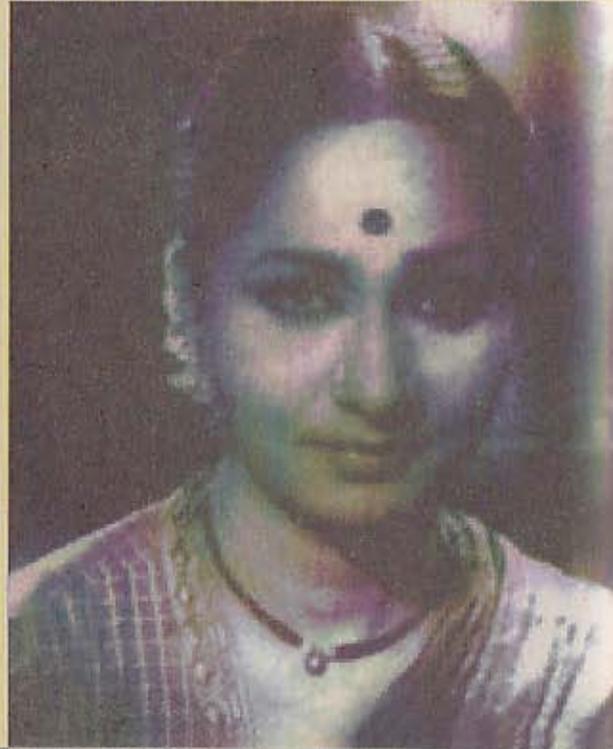
சட்டை இடுப்பில் இருக்கிறதா என்று சரிபார்த்துக் கொண்டேன். 'கனகரத்தினம்' 'கனகரத்தினம்' என்று யாரோ கூறுவதும் ம்..ம்..ம்.. என்று யாரோ செருமிக் கொள்வதும் எனக்குக் கேட்கிறது. அந்த இசைத்தட்டுக் களஞ்சியத்தில் பணிபுரிபவர்கள் அதிகமாக பெண்கள் என்பது எனக்கு நோட்டத்தில் புரிந்தது. எனக்கு சற்று வேர்க்க ஆரம்பித்தது. கனகரத்தினம் compilation எங்கே என்று ஒரு பெண் கேட்கிறது. தாறன்... தாறன் .. என்கிறது ஒரு ஆண் குரல். தலையைத் திருப்பி அந்த ஆண் குரலுக்குரியவரைப் பார்க்கிறேன், இசைத்தட்டுக் களஞ்சியத்திலிருந்த மிகநீளமான மேசையின் மூலையில் ஒருவர் இருந்தார். அவரா கனகரத்தினம்? திகைப்பு, அதிசயம், வியப்பு எல்லாம் எனது மனதிற்குள் வானொலியில் குரலைக் கேட்டு நமது மனதில் ஒரு உருவ அமைப்பை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறோம், ஆனால் நேரில் அவர்களைப் பார்க்கும் போது அந்த தோற்றமே மாறுபாடாக காணும் போது, எமது நினைப்பு எத்தனை பிழையானது எனத் தோன்றும். இலங்கை வானொலியின் நேயராக இருந்த போது அறிவிப்பாளர்கள் பிழை விடமாட்டார்களா என எண்ணத் தோன்றும். அவர்களது அறிவிப்பில் இருந்த தமிழ் உச்சரிப்பு, வாசிப்பு, நடிப்பு என பல்வேறு துறையிலும் சிறந்தவர்களே அப்போது இருந்தார்கள்.

அத்தகைய அற்புதமான உச்சரிப்பைத் தெலுங்கு நடிகையான கண்ணாம்பாவிடம் கண்ட போது திகைத்தேன். கண்ணாம்பாவின் திரைப்படங்கள் மீண்டும் திரையிடப்பட்ட போது அவரது திறமை, நடிப்பு, சொற்சுத்தம் என்பவை புரிந்தது. கோதாவரி ஜில்லா, எல்லூரைச் சேர்ந்த 'பசுபலேட்டி' நரசப்பநாயுடுவின் மகளான கண்ணாம்பா பதினமூன்றாவது வயதிலேயே நடிப்புத் துறையில் ஈடுபட்டு சந்திரமதி, சாவித்திரி, அனுசயா போன்ற நாடகங்களில் நடித்து புகழ் பெறத் தொடங்கினார். பசுபலேட்டி என்பது அவரது குடும்பப் பெயரேன்று சினிமா குறிப்பு குறிப்பிடுகிறது. நகைச்சுவை நடிகர். எஸ். எஸ். கொக்கோ இந்த பசுபலேட்டி குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராம். நாடக மேடையில் புகழ் பெற்ற கண்ணாம்பா திரைப்படத்தில் நடிக்க ஆரம்பித்தார். 1935ல் வெளிவந்த தெலுங்குப் படமான ஹரிச்சந்திராவில் சந்திரமதி பாத்திரம் ஏற்று நடித்தார் கண்ணாம்பா. தொடர்ந்து சில தெலுங்குப் படத்தில் நடித்து ரசிகர்களின் மனதில் இடம் பிடித்தார். இவரது நடிப்பைக் கண்ணுற்ற தமிழ் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் தமிழுக்கு இவரைக் கொண்டு வந்தார்கள். தமிழில் இவர் நடித்த முதல் படம் கிருஸ்ணன் தாது, 1940ல் வெளிவந்த இப்படத்தில் திரௌபதை வேடத்தில் நடித்தார். தமிழர்களுக்கு சிறப்பாக அடையாளம்

காட்டியப்படம் 1941ல் வெளிவந்த அசோக்குமார், எம்.கே.தியாகராஜபாகவதர், கண்ணாம்பாள், எம்.ஜி.ஆர் என பலர் நடித்திருந்தனர். ஜூபிடர் பிக்ஸஸ் தயாரித்த கண்ணகி படத்தில் கண்ணாம்பா கண்ணகியாக நடித்தார். கண்ணகி என்றால் கண்ணாம்பாள் என்று பெண்கள் பேசிப் பிரமிக்கும் அளவுக்கு அவரது நடிப்பு தத்ரூபமாக இருந்தது. இவரது கணவரும், இயக்குனருமாக கே.பி.நாகபூசணத்தோடு இணைந்து பி. கண்ணாம்பா சொந்தத்தில் சிறி ராஜ ராஜேஸ்வரி பிக்சஸ் என்ற பெயரில் ஒரு சினிமா கம்பனியை உருவாக்கினார். இந்த நிறுவனத்தின் சார்பில் இவர்கள் தயாரித்த முதல் திரைப்படம் ஹரிச்-சந்திரா. இவர் தொடர்ந்து நடித்த படங்கள்

1945ல் மகாமாயா
1947ல் துளசிஜலக்தர்
1947ல் தெய்வநீதி
1948ல் ஜெமினியின் ஞான-சௌந்தரி போன்றவை.
இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதும் இவரது கணவரின் டைரக்ஷனில் தயாரான படம் நவஜீவனம். இதே காலப்பகுதியில் இவர் நடித்து வெளிவந்த படங்கள் ஜூபிடரின் கன்னியின்

காதலி, ஏ.வி.எம் இன் வாழ்க்கை, 1950ல் கண்ணாம்பாவின் சிறந்த நடிப்போடு வந்த படம் மங்கையர்க்கரசி. இவை தவிர 1951ல் கதாநாயகியாக நடித்து வெளிவந்த படங்கள் சௌதாமினி, சுதர்ஸன். பின்னாட்களில் அன்னையாக நடித்து கண்ணாம்பா தனது புகழை நிலைநாட்டிக் கொண்டார். 1954ல் வெளிவந்த மனோகராவில் ராணியாக நடித்து புகழ் பெற்றார். கலைஞர் கருணாநிதியின் வசனத்திற்கு உயிர் கொடுத்தார் தமிழை தமிழாக உயிர் கொடுத்துப் பேசி அனைவரின் பாராட்டையும் பெற்றார். "மனோகரா..என் செல்வனே..எதிரியை வீழ்த்தி புதுக் காவியம் படைக்க நீ புறப்பட்ட போது ஏடுகளை திருடியும்

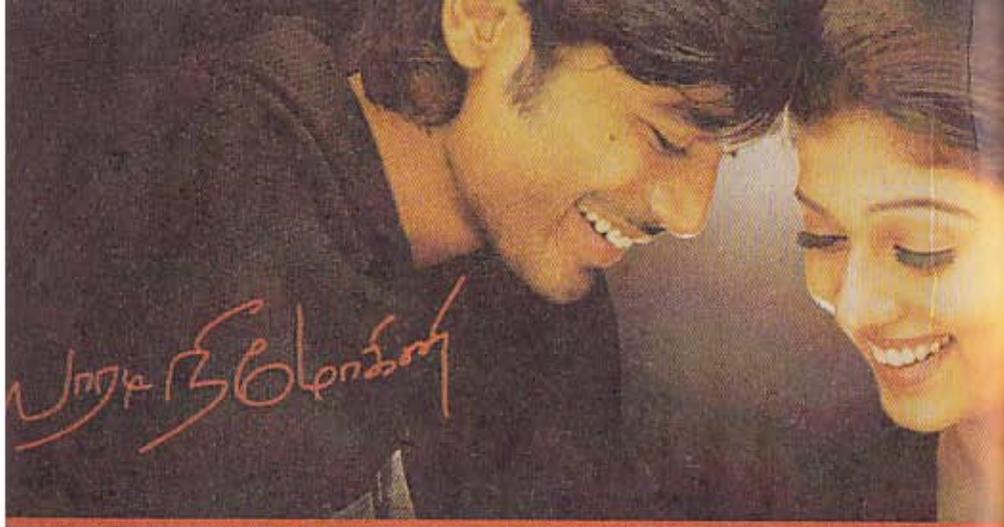
எழுத்தாணியை ஒளித்து வைத்தும் அதை தடுத்தவள் நான் தான். மறக்குலத்தில் பிறந்த வீரப்பெண்மணி நான் என்பது உண்மையானால், பெண்கள் விடும் கண்ணீருக்கு சக்தி உண்டு என்பது உண்மையானால், சோழநாட்டு மன்னரின் பத்தினி நான் என்பது உண்மையானால் அக்கிரமக்காரர்களின் சிரிப்பு அடங்கட்டும். நியாயம் வெல்லட்டும். பொறுத்தது போதும் மனோகரா பொங்கி எழு" என்ற மனோகரா வசனக் காட்சிகளை வானொலி, தொலைக்காட்சியில் கேட்டும், பார்த்தும் ரசித்தும் வருகிறார்கள்.

தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட எந்த நடிக்கையை விடவும் தமிழை இனிமையோடும் கம்பீரமாகவும் பேசியதில் கண்ணாம்பாவின் சாதனையை யாரும்

வென்றதில்லை என்பதற்கு மனோகரா மறக்க முடியாத சாட்சியாகும். இவர் தாயாக சிறப்பாக நடித்த படங்களின் பட்டியல் நீளமானது. இவற்றில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய படங்களைப் பட்டியல் இட்டால், மாதர்குலமாணிக்கம், அவன் அமரன், தாய்க்குப் பின் தாரம், மக்களைப் பெற்ற மகராசி, வணங்காமுடி, நீலமலைத் திருடன், எங்க வீட்டு மகாலட்சுமி, வாழவைத்த தெய்வம், ராஜசேவை, உத்தமி பெற்ற இரத்தினம், புனர்-ஜென்மம், இது சத்தியம் என நீளும்.

தமிழை தாய் மொழியாக கொள்ளாத பலர் தமிழுக்குப்புகழ் சேர்த்திருக்கிறார்கள், அவர்களில் முதன்மை பெறும் சினிமா நட்சத்திரமாக திகழ்ந்தவர் பி.கண்ணாம்பாள்.

பாரதிதேவன்

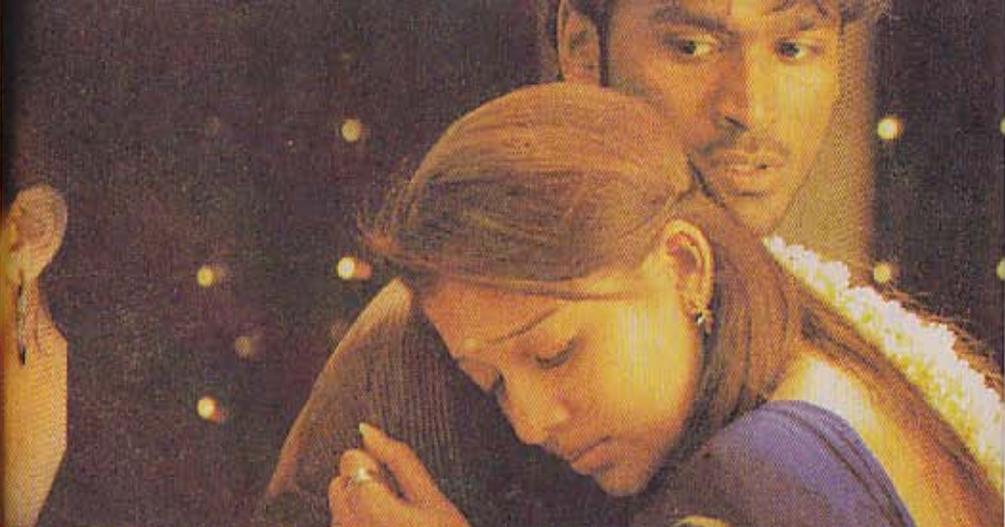

விளையாட்டு
க்கள் சுப்பர்.

கணினி

தொழிலை-
யையும் கிராமத்து கலாசாரத்-
தையும் வைத்து பின்னிப் பிணைந்-
துள்ள படம் தான் யாரடி நீ மோகினி.
வேலை தேடும் பெயரில் வீணாக
பொழுதைக் கழிக்கும் தனுசின்
கண்களில் வந்து விழுகிறார் நயன்-
தாரா. நயனின் அழகில் மயங்கும்
தனுஷ்குள் ஒரு கனவு பிறக்கின்-
றது.
அதாவது நயன் வேலை செய்யும்
மென்பொருள் அலுவலகத்தில்
வேலைக்கு சேர வேண்டும் என்று
அதற்காக அவர் மேற்கொள்ளும்

நினைத்த மாதிரி வேலையும் கிடை-
க்க மனதுள் புதைந்து கிடக்கும் காத-
லையும் வெளிப்படுத்த வழக்கம்
போல நயன் மறுக்க காட்சிகள் விறு-
விறு.
மகனின் காதலுக்கு பச்சைக் கொடி
காட்டும் ரகுவரன் மகனுக்காக நயனி-
டம் பேசி தீட்டு வாங்குகிறார். இந்தக்
கவலையில் ரகுவரன் இறக்கிறார்.
இது அண்மையில் அவர் இறந்ததை
நினைவுபடுத்தி கஷ்டப்படுத்துகிறது
மனதை.
அன்பு காட்டத் தந்தையும் இல்லாமல்
தவிக்கும் தனுஷை நண்பன் தனது
கிராமத்துக்கு அழைத்துச் செல்கின்-
றான்.

பெரு நகரங்களில் வேலை தேடும் இளைஞர்களின்
வாழ்க்கையை அச்சுப் பிசகாமல் பிரதிபலித்திருக்கிறார்
தனுஷ். நேர்முகத் தேர்வில் பலரும் சரளமாகப் பேச, யா
யா யா என்று ஒரு வார்த்தையை திரும்ப திரும்ப
சொல்லும் காட்சிகள் மாமனார் ரஜனியை விஞ்சி
விடுவார் போலிருக்கிறது.
நவநாகரிக பெண்ணாகவும் கிராமத்துக் கிளியாக-
வும். மெழுகு பொம்மை போல வந்து போகிறார்
நயன். காதலை மறுக்கக் காட்சிகளிலும்
தனுஷை வெறுக்கும் காட்சிகளிலும் நடிப்பு பிர-
மாதம்.
தனுஷின் அப்பாவாக வரும் ரகுவரன், நய-
னின் தங்கையாக வரும் சரண்யா, கரு-
ணாஸ் என ஆளுக்கு ஆள் படத்தின்
வெற்றிக்கு பாடுபட்டிருக்கிறார்கள்.
யுவன்சங்கரின் இசையில் செல்வராகவ-
னின் கதை வசனத்தில், மித்ரன்
ஆர்.ஐவகர் இயக்கத்தில் பின்னியி-
ருக்கிறார்கள்.
யாரடி நீ மோகினி கொள்ளை அழகு.

இருக்கிறார் அலிசைக் குடி

பூலான்தேவி 11

வெகுநேரமாக தொடர்ந்த இப்போரரட்டத்தில் பூலானின் உணர்வும் உயிரும் அற்றுப் போவதும் மீண்டும் கிடைப்பதுமாய் இருந்தன. உயிரும் உணர்வும் சற்றே கிடைத்த ஒரு கணத்தில் பூலான் புட்டிலானின் கைகளை மிகவும் பலமாகக் கடித்தான். உடனே அவன் அவளது முகத்தில் ஒங்கி அறைந்தான். பூலானின் மூக்கு உடைந்து ஒழுகிய இரத்தம் அவளது வாயை அடைந்தது. இரத்தத்தின் உவர்ப்பான அந்தச் சுவையை பூலான் உணர்ந்த கணத்தில் வெளியே ஏதோ ஒரு சிறிய சத்தம் கேட்டது.

அந்தச் சத்தம் ஒரு வேளை பூலான் உதவிக்கு கூவி அழைத்த தெய்வங்களும் தேவதைகளும் இருக்கலாமோ?

சத்தத்தினால் புட்டிலாலின் கவனம் சற்றுச் சிதறிய அந்த இடைவெளியை பயன்படுத்திய பூலான் கதவைத் திறந்து கொண்டு பயத்தால் மிரண்டோடும் ஒரு புள்ளி மானென முற்றத்திற்குப் பாய்ந்தான்.

வெளியே உச்சி வெயில் பயங்கரமாக காய்ந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வெயிலில் உதவி வேண்டி பூலான் எழுப்பிய கூச்சல் பயனற்று வீணே அலைந்தது. ஊரில் நடமாட்டமே அற்றுப் போயிருந்தது.

பூலான் மாடிக்கு ஓடினான். அங்கிருந்து ஒவ்வொரு கூரையைக் தாண்டத் தொடங்கினான். கடைசியாக இரண்டு பெண்கள் நின்று கொண்டிருந்த முற்றத்தை அடைந்தான்.

முகத்தில் உறைந்து போயிருந்த இரத்தத்துடனும், கிழிக்கப்பட்ட உள்ளடைகளில் படிந்திருந்த இரத்தக் கறைகளுடனும் தம்முன்னே திடீரென வந்து குதித்த அந்தச் சிறுமியைக் கண்டதும் அவர்கள் திகிலடைந்தார்கள். அந்த ஊருக்குப் புதிதாக வந்த சின்னஞ்சிறு மண்பெண்ணை அடையாளம் காண அவர்களுக்கு சில நிமிடங்கள் எடுத்தன. “தயவு செய்து என்னைக் காப்பாற்றுங்கள், புட்டிலால் என்னைத் தின்பதற்காக துரத்துகிறான்” என அந்தச் சிறுமி அவர்களிடம் கெஞ்சினாள்.

வலியாலும் பயத்தாலும் துடித்துக் கொண்டிருந்த பூலானைச் சுற்றி சிறிது நேரத்தில் ஊரிலுள்ள பெண்கள் கூடி விட்டார்கள். அவர்களின் கைகளில் கிடந்து பூலான் அழுதான். தன்னை தனது அம்மாவிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும்படி அவள் அப்பெண்களை வேண்டினாள். அவர்கள்

அவளுக்கு குடிப்பதற்கு தண்ணீர் கொடுத்தார்கள். “என்னை அவனிடம் அனுப்பாதீர்கள், அவன் என்னைத் தின்று விடுவான்” என பூலான் திரும்பத் திரும்ப அரற்றினாள். “பயப்படாதே, நாங்கள் உன்னை அவனிடம் அனுப்ப மாட்டோம்” என அவர்களில் வயதான ஒருத்தி அபயம் அளித்தாள். மற்றைய பெண்களோ பூலானின் உள்பாவாடையில் படிந்திருந்த பச்சை இரத்தத்தை திகைப்புடன் பார்த்தார்கள்.

அப்போது புட்டிலால் கோபாவேசமாக அங்கே வந்தான். வந்ததும் தாமதம் பூலானை இழுத்து அடிக்கத் தொடங்கினான். தனது மனைவியை அடிக்கும் கணவனை தடுக்கும் தைரியம் அங்கிருந்த எவருக்கும் இருக்கவில்லை. அவர்களும் கணவன்மாரிடம் அடி வாங்கும் மனைவிகளே அல்லவா?

வேப்பமரத்தின் கீழ்

ஒரு தூக்ககை

ஆனால் வயதான அந்தப் பெண் மட்டும் தைரியமாக புட்டி-லாலை திட்டினாள். “புட்டிலால் ஒரு அயோக்கியன், இந்தச் சிறுமியை நீ மணம் செய்து கொண்டதே தவறு, அவள் வயதுக்கு வரும் வரை நீ பொறுமையாக இருப்பதாக சத்தியம் செய்திருக்கிறாய், ஆனால் இப்போது அவளை சித்திரவதை செய்கிறாய்.....”

கழுதையே... உன்னை என்ன செய்கிறேன் பார். கொன்று புதைத்து விடுவேன்.... எழுந்திரு... எழுந்திரடி வீட்டுக்குப் போக” என உறுமியபடி மீண்டும் பூலானை மிருகத்தனமாக உதைக்கத் தொடங்கினான். “புட்டிலால் பொறுமையாக இரு.. நீ இவளை அடித்தாள் மேலும் முரண்டு பிடிப்பாள். இவளை அன்பாக வைத்திரு... நன்கு

“ஏய் கிழட்டுப் பிணமே... இவள் எனது மனைவி. இவளை நான் எதுவும் செய்வேன்.. அது எனது உரிமை.. வாயை மூடு கிழவி...” என அவளை அடக்கிய புட்டிலால் “நீ ஏன் வீட்டை விட்டு ஓடிவந்தாய்... அடங்காப்பிடாரிக்

கவனி... அப்போது அவள் வயதுக்கு வருவாள். உனக்கு தேவையானபடி பயன்படுவாள்” என யாரோ ஒரு பெண் நைச்சியமாக அவனை அடக்க முயன்றாள். புட்டிலால் சற்றுத் தயங்கினான். அப்போது பூலான் அவனது

பிடியிலிருந்து தப்ப முயற்சித்தான். மீண்டும் கோபம் தலைக்கேறிய புட்டிலால் “இவளை நான் வயதுக்கு வர வைக்கப் போகிறேன். இன்றிரவே அதைச் செய்வேன்” எனக் கர்ச்சித்தான். பூலா-

னின் தலைமுடியை கொத்தாக பிடித்தபடி வீட்டுக்கு தர தரவென இழுத்துச் சென்றான். சுற்றிலும் இருந்த சனங்கள் செய்வதறியாது அதைப் பார்த்தபடி நின்றார்கள். சனங்கள் ஏன் எப்போதும் கோழைகளாகவே இருக்கிறார்கள். முன்பும் பீஹாரி, மாயாதீன் ஆகியோர் பூலானைக் கொடுமைப்படுத்திய போதும் மெளனமாகப் பார்த்தபடி இருந்ததைப் போலவே இப்போதும் சனங்கள் இந்த வன்கொடுமைக்கு மெளன சாட்சிகளாக... மரமாக நின்றார்கள்.

வீட்டுக்குள் போனதும் பூலானை முற்றத்தில் வீசினான் புட்டிலால். “எவரும் என்னை எதுவும் செய்ய முடியாது தெரிந்ததா? என் சொல்படி நட ... இல்லாவிட்டால் தொலைந்தாய்” என அச்சுறுத்திய புட்டிலால் மாடு-

களை கட்டும் கயிற்றை எடுத்து பூலானை தொழுவத்தினுள் கிடந்த ஒரு கட்டிலின் கால்களுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிட்டு கதவை மீண்டும் அடைத்தான்.

அப்பொழுது ‘கதவைத் திற... இல்லாவிட்டால் உடைத்து விடுவேன்’ என புட்டிலாலின் தந்தை சத்தமிடுவதை பூலான் கேட்டான். முழுப்பலத்துடன் சிலர் சேர்ந்து தள்ளிக் கதவைத் திறந்தார்கள். தனது மாமனாரையும் ஊர்ச் சனங்களும் சிலரையும் பூலான் கதவின் வெளியே கண்டான்.

புட்டிலால் முணுமுணுத்தபடி வெளியே போனான். மாமனார் பூலானின் கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட்டார். உடலைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்யும்படி கூறி ஒரு புடவையை பூலானிடம் கொடுத்தார் கிழவர்.

ஊர்ச் சனங்கள் மெல்லக் கலையத் தொடங்கினர். முற்றத்தில் இருந்த பீப்பாயில் இருந்த தண்ணீரில் பூலான் தனது காயம்பட்ட உடலைக் கழுவத் தொடங்கினாள். முற்றத்திற்கு அருகே தொழுவம். அங்கே பசுக்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன. இந்தச் சில நாட்களாக அந்தப் பசுக்களை மேய்ச்சலுக்கு ஓட்டிச் செல்வதும், தண்ணீர் வைப்பதும் பூலான் தான்.

அழுதபடியே காயங்களை கழுவிக் கொண்டிருக்கும் தங்களது சின்ன எஜமானியை கண்களில் துயரமும், அனுதாபமும், அன்பும் வழிய அப்பசுக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. மூசி மூசி பெருமூச்சுக்கள் சில எறிந்தன அந்தச் சாதுவான பசுக்கள்.

அழுதபடி உணர்வுகள்

சாருமதி

கொழும்பு தாமிரம்
கங்கா
பூக்கம்

சரியான நேரத்தில் அடிக்காத அலாரம் சந்தாப்பம் தெரியாமல் அடிக்கும் அழைப்பு மண் அர்ஜுனனுக்கு வாரிசாக அம்பெய்யும் பேப்பர்காரன் தண்ணீரில் பால் கலக்கும் பால்காரன் வராத நாளை வாயடித்து சமாளிக்கும் வேலைக்காரி பொங்கி விறிந்து அடுப்பை அணைக்கும் பால் பாதி அரையியல் நின்று போன மகன், கிரைண்டர் அவசரத்துக்கு விசில் வராத குக்கர் வீடாது அலறிய தொலைபேசி குளிக்கும் போது நனைவுக்கு வரும் சோப்பு களம்பும் நேரத்தில் ஃபைலைத் தேடும் கணவன் ஆட்டோ வந்ததும் வீட்டுப் பாடம் செய்யும் மகன் அத்தனை பதற்றத்தையும் தூக்கத்தில் மெத்தையையும் நனைத்த கைக்குழந்தை மெல் காட்ட வீநீட்டு அழுத குழந்தையை இறுக்கி அணைத்துக் கொண்டு கூடலே விசும்பலுடன் நானும்

வீதிப் போக்குவரத்து பொலிஸ்
ஸ்டரைக் பண்ணினால்....

ரோட்டில் வாகனங்கள்
எல்லாம் ஒழுங்கா ஓடும்

மருத்துவர்கள் ஸ்டரைக்
பண்ணினால்...

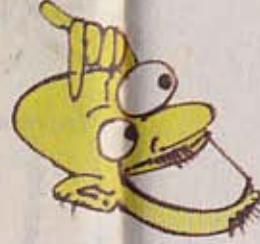
சாவு வீதம் குறையும்

சிரியல் நடிக்கர்கள் ஸ்டரைக் பண்ணினால்....
வீட்டில் நிம்மதி கூடும்
குடும்பத்தில் ஒற்றுமை நிலவும்

சிறைக் காவலர்கள் ஸ்டரைக் பண்ணினால்....
கஞ்சா விபாபாரம் குறையும்

அப்ப வெள்ளை வாளை நிப்பாட்டுறத்துக்கு யார் ஸ்டரைக் பண்ணவேணும்?

செய்தி

ஆசிரியர்கள் பணிநிறுத்தப் போராட்டம்
2 நாட்களுக்கு பாடசாலை விடுமுறை

அப்ப நாட்டில் நடக்கிற யுத்தத்த நிப்பாட்டுறத்துக்கு யார் ஸ்டரைக் பண்ண வேணும்?

நெருநல் நிலைவுகள்

ஐமினார் தியிலைத் துயிலன்

விதியிர விளையாட்டால
முல்லை மறைஞ்சி போனாலும்
இலக்கிய உலகம் இரிக்கும் வரையும்
மறைஞ்சி போகமாட்டாள்.

அஞ்சில வளையாதது எது?

சத்தியமாக அந்த அஃறிணைச்
சடம் அடியேன் தான் எண்டுறத நீங்க
நம்பத்தான் வேணும். என்ன
வெளங்கல்லயா?

“மக்கள் தேவர் நரகர் உயர்நிணை
மற்றவை உள்ளவும் இல்லவும்
அஃறிணை”

இது நான் சொல்லல்ல, பவ-
ணந்தி முனிவர் சொன்னது. ‘வளைய-
யாதது அஃறிணை தானே?’ இந்த
அஞ்சில வளையாத நான், அம்ப-
துல வளையஞ்சி, எண்பத நோக்கி
நடந்து கொண்டிருக்கன். அந்த
அஞ்சில வளையாததுக்குப் புற-
நடை, நான் எண்டு வச்சிக்கொள்-
ளலாம். அதாவது, எல்லாப் புள்-
ளையளும் பள்ளிக்குப் போற வயசு
அஞ்சிதானே? அந்த அஞ்சி வயசில

ஐந்திலே வளையாதது

நான் பள்ளிக்குப் போகல்ல. அத்தான் சொல்லப் போறன்.

எல்லாத் தாயையும் தகப்பனையும் போல, ஆசைப்பட்ட அம்மாவும், அப்பாவும், சரியாக அஞ்சி வயசில பள்ளிக்குப் போகக் காட்ட என்ன வெளிக்கிடத்தினாங்க. இப்ப பள்ளியில சேக்க, தாய் தகப்பன் படுற பாடு அண்டக்கி இவ்வ. பள்ளிக்குப் போற புள்ளையனோட அனுப்பியிட்டாச் சரி. வாத்தியார் சேத்துக்குவார். சட்ட போட்டு, தலயிழுத்து சிலேற்றும் பென்சிலும் தந்து அம்மா போற புள்ளையனோட கொண்டுட்டு கவனமாகத் தம்பிளை கூட்டித்துப் போங்கெண்டு சொன்னா. எத்தின பேர் புடிச்சிழுத்தாலும் நான் மசியல்ல. அடம் புடிச்சி 'எனக்கேலா' தெண்டு அழுதுவங்கித்தன். ஏனோ தெரியாது அப்ப எனக்குப் போக மனம் வரல்ல. அம்மா எவ்வளவோ சொல்லிப்பாத்தா நான் அசையல்ல. அம்மாவுக்கு கோவம் வந்துரிச்சி. முதுகுல அடியடி-

யெண்டு அடிச்சிப் போட்டு 'உண்டபாடு உண்டகொப்பண்ட பாடு' எண்டு சொல்லிப் போட்டுப் போனா. நான் அழுதழுது புறகால ஓடினன். அப்பா வந்தார். என்னப் புடிச்சி நிறுத்தி "மனே நான் சொல்லுறதக் கேளு, நீ படிக்கோணும், படிச்சிக் கெட்டிக்காறனா வரோணும். இஞ்ச பார் இந்தப் புள்ளையன் எல்லாம் போகுதுகள் தானே. நீயும் போ" எண்டு அமைதியாகச் சொல்லிப் பாத்தார். நான் எதுக்கும் அசையல்ல, அடம்புடிச்சி கல்லுப் போல நின்டன். அவருக்கு வந்துதே கோபம். கையால ஒங்கி எண்ட முதுகில போட்டாரே ஒண்டு. நான் அஞ்சம் கெட்டு அறிவும் கெட்டுக் குப்புறக் கொண்டு உழுந்தன். தூக்கி நிறுத்தி அம்மாவைச் சத்தம் போட்டார். "இஞ்சை பார் அவன் போற நேரம் போகட்டும் உண்ட வேலையைப் பார்" அம்மா வந்து வாய், கண்ணெல்லாம் துறைச்சிக் கூட்டிப் போனர். எனக்கு அழுகை அழுகையாக வந்தது. ஏன் தெரியுமா? அவர் அடிச்சதயோ மண்ணில உழுந்தத-

யோவிட, ஒரு காலமும் கை நீட்டி அடிக்காதவர், அண்டைக்கு அடிச்சுப் போட்டாரே என்ட மனவேதனை தான் அதிகமாக இருந்தது. அண்டு முழுக்க விக்கி விக்கி அழுது நித்திர கெண்டுத்தன். அதுக்குப் புறகு நான் பள்ளிக்குப் போற பேச்சை ஆருமே எடுத்ததில்ல. அம்மாதான் புள்ளையன் பள்ளிக்குப் போற வாறதப் பாத்துப் பெருமூச்சு விடுவா. பாவமாத்தானிரிக்கும். ஆனாலும் நான் அடுத்த மூண்டு வரிசத்துக்கும் பள்ளிக்குப் போறபத்தி நினைக்கவேயில்ல. அப்பாவும் அதை மறந்தே போனார். எட்டு வயசிலதான் ஆரும் சொல்லாமலே, நானே புறப்பட்டு பள்ளிக்குப் போனது நினைவிரிக்கி. வலையிறவு மெதடிஸ்தப்பள்ளியல அப்ப இருந்தவர் தம்பிராசா வாத்தியார். பள்ளில நாலு வகுப்பு அப்ப இருந்திச்சி. அரிவரி துவக்கம் நாலாம் வகுப்பு வரையும் தான். ஒரே ஒரு வாத்தியார் தான் எல்லா வகுப்பையும் படிப்பிச்சார். அதுக்குப் புறகு செல்லத்துரை வாத்தியார் வந்தார். சைக்கிளில தான் வருவார்.

ஒரு தோல் பொட்டி பின் கரியலுல கட்டிரிக்கும். குடையும் கொண்டு கண்ணாடியும் போட்டு சாலுலையும் போட்டு வருவார். போயில அடக்கும் வழக்கம் அவருக்கிருந்திச்சு. அடிக்கடி போயிலய எடுத்துக் கொடுப்புக்குள்ள அடக்கிக் கொள்ளுவார். நாலாம் வகுப்பு வரையும் அவரிட்டத்தான் நான் படிச்சன்.

வாத்தியாருக்கு முன்னுக்கு "ப" வடிவில் நாலு வகுப்புமிரிக்கும். 'அரிவரி' வகுப்புக்குப் படிப்பிச்சிப் போட்டு ஒரு கெட்டிக்காரப் புள்ளைய கரும்பலகையில் தொங்கிற நெடுங்கணக்கு எழுத்துக்களச் சொல்லிக்குடுக்க உட்டுப்போட்டு மத்த நாலு வகுப்பயும் ஒவ்வொண்டாகக் கூப்புட்டு வளையமாக நிக்கவச்சி படிப்பிப்பார். அவர் படிப்பிக்கும் வகுப்புத்தவிர மத்த வகுப்புக்களுக்கு எழுத்து, கணக்கு வேல குடுப்பார். நாலு, அஞ்சி வகுப்புக்கள் ஒரே வாத்தியார் படிப்பிச்ச அந்தக் காலத்து எழுத்தறிவை பாக்க ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும்

ஒவ்வொரு வாத்தியார் படிப்பிக்கும் இந்தக் காலத்த ஒப்புட்டும் பாக்க, கவலயாயிரிக்கி. இந்தக் காலத்துப் புள்ளையள் ஒரு சிலரைத் தவிர பெரும்பாலான புள்ளையள் தமிழ் மொழியறிவும் ஆற்றலும் குறைஞ்சவர்களாக இரிக்கிறத்பத்தி ஆரும் கவலப்படுவதாகத் தெரியல்ல. எத்தின வாத்தியார் தமிழ் பற்றுள்ளவராக இரிக்கிறாங்க? சொல்லுங்க பாப்பம். எத்தின பேர் இண்டைக்கு தமிழில கையெழுத்துப் போடுறாங்க? நம்மட காசித்தாளப் பாருங்க எந்த மொழியில கையெழுத்துப் போட்டிரிக்கான்? ஒரு தமிழனுக்கு அந்தப் பதவி கிடைச்சிருந்தா தமிழில கையெழுத்துப் போட்டிருப்பானா? இந்தச் சீத்துவத்தில தான் நாம் தமிழுக்காகப் போராடி அழியிறம். மன்னியுங்கோ, என்ர எளமைக்கால அனுபவத்தச் சொல்ல வந்து போட்டு இந்தக் காலத்துக் வந்துத்தன். மனத்தாங்கல்தான்.....

நான் வலையிறவில படிச்ச காலம் வெள்ளக் காறன்ட காலம். அப்பதான் ரெண்டாம் ஓலகப் போர் நடந்து கொடிருந்திச்சி. இந்த அனுபவம் உங்களில பலருக்கு கிடைச்சிரிக்காது. அது 1944ம் ஆண்டெண்டு நினைக்கிறன், அப்ப நான் ரெண்டாம் வகுப்போ மூண்டாம் வகுப்போ படிக்கிறன். யப்பான் காரன் அடிக்க வாறானாம், குண்டு போடுறானாம் எண்டு எங்கும் பரபரப்பு. யப்பான்காரனுகள் கறுத்த

குள்ளனுகள். பொல்லதவனுகள் எண்டெல்லாம் துண்டுப் பிரகரங்களும் புத்தகங்களும் வெள்ளக்காரனுகளால் சனங்களுக்கொள்ளாம் குடுபட்ட காலம். இப்ப பயங்கரவாதிகளெண்டு பயங்கரமான பிரசாரம் நடக்குதே இது போலத்தான் அண்டைக்கும். மட்டக்களப்பு முகத்தவாரத்திலயும் ஒரு கப்பலுக்கு யப்பான்காரன் ஆகாயக் கப்பலுல வந்து குண்டு போட்டவனுகளாம். ஒரேபயங்கரம். ஒரு பத்து பதினஞ்சி ஆகாயக் கப்பல் ஆலாக்கள் (பருந்துகள்) செட்ட அடிக்காம விரிச்சிக் கொண்டு மெதந்து வருமே, அது போல வேகமாகப் பெரும் சத்தத்தோட வானத்துல வந்தாப் போதும், நாங்கெல்லாம் ஓடிப் போய் அப்பாட கட்டிலுக்கு கீழ குப்புற படுத்துக்குவம். கப்பலெல்லாம் போன புறகு தான் எழும்பி வருவம். ஆனா அந்த கப்பலெல்லாம் அப்பிடி வானத்துல பறந்து வாறதப் பாக்க எங்களுக்கெல்லாம் சரியான ஆசை. எத்தனை பேர் கத்தியும் ஒரு நாள் கேக்காம நல்லாய் பாத்துப் போட்டுத் தான் போய்ப் படுத்தன். அந்தக் கப்பல்கள் பறந்து வாறது சோக்கான ஒரு காட்சிதான். யப்பான்காரன் வாறானாமெண்டு பயந்து செல்லையாக் கிளாக்கருட குடும்பம் அப்பிடயே எங்கட ஊட்டுக்கு வந்து மூண்டு மாதம் தங்கியிருந்தாங்க. நாங்கெல்லாரும் ஊட்டுல இல்லாதது அவங்களுக்கு வாச்சிப் போட்டு. அவங்க வரமுதல்ல, நாங்

களும் பயத்தில ஆத்தைக் கடந்து கனங்குடா, குறிஞ்சாமுனையெல்லாம் கடந்து புளியடி மடுவில எங்கட வயல் வாடில போய் கெடந்தனாங்க. ஆனா நாலஞ்சி நாளிலயே திரும்பி வந்தித்தம். இஞ்ச வந்துபாத்தா எங்கட ஊட்ட கிளாக்கருட குடும்பம் கெடக்கு. அவங்க மூண்டு மாதத்துக் புறகு போகக்குள்ள, அவங்கட புள்ளயளுட 'கோட்' எல்லாம் எங்களுக்கு தந்துத்துப் போனாங்க. அப்பதான் அரிசி வெல சரியான உச்சத்துக்கு வந்திச்சி. என்ன வெல தெரியுமா? ஒரு கொத்து ஒரு ரூபா. புளியந்தீவு 'டெளன்' சனமெல்லாம் அரிசி வாங்க எங்கட ஊருக்குப் படயெடுத்து வந்திச்சி. கன்னங்குடாப் பொண்டுகள் பெரிய பெரிய பெட்டிகளில தலயில வைச்சி சுமந்து எங்கட ரோட்டால தான் போகுங்கள். புளியந்தீவுச் சனங்கள் இடயில மறிச்சி வாங்குங்கள். அதால புளியந்தீவில் அரிசி வாங்கேலாம போச்சி.

அந்தப் போருக்கு மொதலும், புறகும், கன்னங்குடாப் பொண்டுகளுக்கு அரிசி விக்கிறதெண்டா பெரும் பாடு. அதால அரிசித் காரப் பெண்டுகள் என்ன செய்யுங்கள் தெரியுமா? கன்னங்குடாத் தொறையால இறங்கி வரக்குள்ள கிட்டினன் கோயில் வீதில கெடக்கிற அரசமிலையென்டை எடுத்து வச்சிக்கொண்டு போகுங்கள். அந்த அரசமிலையைக் கொண்டு போனா

அரிசி உடனே வித்துப் போகுமாம். அப்பிடயொரு நம்பிக்க.

அப்ப ஒரு நாள் நாங்க பள்ளியுட்டு வரக்க வலையிறவுத் தொறையடிப் பக்கமிருந்து ஒரு பத்துப் பதினைச்சி பட்டாளக்காரனுகள் ரோட்டாள வந்தானுகள். அவனுகள் அப்படி வருவானுகள் எண்டு தெரிஞ்சிருந்தா பள்ளிக்குள்ளயே நிண்டிரிப்பம். திடுதிப்பெண்டு வந்ததால நாங்க மூண்டு நாலு பேர் தான், பயந்து நடுங்கிப் போனம். நல்ல பெரிய பெரிய உருவங்கள். தலயில இரும்புத் தொப்பி, காக்கிச்சட்ட, கறுத்தக் கறடுமுறடான சப்பாத்து, முதுகில, தோளுலயெல்லாம் பாரமான பெரிய பெரிய பைகள், நீட்டுத் துவக்கு, பாக்கப் பயங்கரமான ஆமிக்காரனுகள். நாங்க பயந்துபோய் ரோட்டுல இருந்து வெலகிப் பக்கத்திலருந்த லெச்சமி மனிசிட தண்ணிப் பந்தலோரமாக ஒதுங்கிக் கூனிக்குறுகி நிண்டம். வந்த ஆமிக்காரனுகள் எங்கள நெருங்கி வளச்ச நிண்டானுகள். எங்களுக்கு நடுநடுங்கி அஞ்சிங்கெட்டு அறிவும் கெட்டு உயிர் மூச்சு நிண்டு போச்சி.....

என்னாச்சி? அடுத்த வாரம்....

கல்யாண சமையல் சூத்ரம்

நீ சொன்னாய் என்பதற்காகத்தான் உனது அப்பாவிடம் பேசிப் பார்க்கலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். 'அலுவலகத்தில் இருக்கிறேன், நீல்கிரிஸில் சாயங்காலம் சந்திக்கலாம்' என உன் தகப்பன் தொலைபேசியில் சொன்னபோது கடமை தவறாதவனின் மகளைத்தான் காதலித்திருக்கிறோம் என இறுமாந்திருந்தேன்.

சொன்னபடி ஐந்து மணிக்கெல்லாம் வந்தமர்ந்த உனது அப்பனைப் பார்த்த போது 'எருமை மாட்டிற்கு மாள் குட்டி எப்படி பிறந்தது?' என்ற பழைய கவிதைதான் நினைவிற்கு வந்தது. மாள்குட்டி என்ற வர்ணனை உனக்கு அதிக பட்சம்தான் என்றாலும் எருமை மாடு என்பது உனது அப்பனுக்கு மிகக் குறைந்த பட்சம்தான். அந்தக் கடையில் பில் போடுவதற்காக இருந்த கம்ப்யூட்டரைத் தவிர மீதம் இருந்த

அனைத்தையும் தீன்று தீர்த்துவிடும் வெறி அவரது கண்களில் மின்னியதை நான் கவனிக்கத் தவறிவிட்டேன்.

சரி எதையாவது சாப்பிட்டுவிட்டு பேச்சைத் துவங்கலாம் என சர்வரை அழைத்தேன். அதற்குப் பின் உனது அப்பனின் கைங்கர்யத்தால் சமையல் கட்டிற்கும் டேபிளிற்கும் இடையே சுமார் ஐம்பது ஒட்டங்கள் எடுத்தான் சர்வர். ராயப்பாஸிலும், தலப்பாகட்டிலும் நீ புஃல் கட்டு கட்டுவது ஒரு ஜெனடிக் பிரச்சினை என்பதைக் கண்டுகொண்டேன். வேழ முகம்தான் இல்லையே தவிர பேழை வயிறு இருக்கிறது உன் பரம்பரைக்கே...

அவரது வேட்டையை முடிவுக்கு கொண்டு வர இயலாதவனாக கையறு நிலையில் இருந்தபோது தம்பி இப்பல்லாம் முன்ன மாதிரி சாப்பிட முடியுமறதில்லப்பா... வயசாச்சில்ல...' என தன் திருவாய் மலர்ந்தார்.

திட்ப்பொருட்களிலிருந்து ரோஸ்-மில்க் போன்ற திரவப் பொருட்களுக்கு மாறினார். அப்பாடா, முடித்து விட்டார் என்ற ஆகவாசத்தை 'ஒரு கஸாடா' என்ற வார்த்தையில் உடைத்தார். கஸாட்டாவும், ஜர்தா பீடாவும் சாப்பிடுவதில்லை என்பதைத் தவிர திருச்செந்தூர் கோவிலில் உண்டைக்கட்டிக்கு காத்திருக்கும் கோவில் யானைக்கும் உனது அப்பனுக்கும் ஆறு வித்தியாசங்கள் கூட இல்லை. 'தம்பி எப்ப சாப்பிட்டாலும் கடைசியா ஒரு ஐஸ்க்ரீம் சாப்பிடுறது நல்லதுப்பா' என்ற அவரது கூற்றில் இருந்த கடைசியா எனும் வார்த்தைதான் எனக்கு வாழ்வின் மீது நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது.

சார், 'நான் உங்க பொண்ணை விரும்புறேன். அவளையே கல்யாணம் பண்ணிக்க ஆசைப்-

படுறேன். அது விஷயமாப் பேசத்தான் உங்களுக்கு போன் பண்ணினேன்' என்று மெல்ல பேச்சைத் துவங்கினேன். 'அப்ப போனவாரம் இதே விஷயமாப் பேச 'ஆனந்த பவனுக்கு' வந்தது நீங்க இல்லையா தம்பி?' என ஆச்சர்யமாக அவர் கேட்டபோதுதான், மொத்தக்குடும்பமும் இரை எடுப்பதற்கென்றே எவனையாவது இரையாக்குவதை புரொபஷனல் டச்சோடு செய்கிறீர்கள் என்பதை உணர்ந்தேன். "தம்பி இது பெரிய விஷயம், ஒரு நாளில் பேசித் தீர்த்துவிட முடியாது. நீங்க ஒன்னு பண்ணுங்க... நாளைக்கி சாயங்காலம் அன்னபூர்ணா வந்துடுங்க... அப்ப பேசிக்கலாம்" என்ற உனது தகப்பனைக் கொலை செய்ய அந்த நேரம் என்னிடம் துப்பாக்கி இல்லாமல் போனது துர்ப்பாக்கியமே.

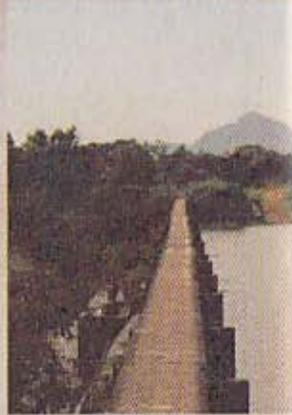
'என் நண்பா, மௌனம் எதற்கு?'
என்று கேட்டிருந்தாய்.
வாயடைத்துப் போனோம்: வராதாம் ஒரு சொல்லும்.
'தீக்' கென்ற மோதல் -
திடுக்கிட்டுப் போனோமே!

பொய் வதந்திக் கொள்ளி பொசுக்கென்று
போய்ப்பற்ற
ஏற்ற வகையில்
இதமான நச்செண்ணெய்
ஊற்றி
அதில் ஊற வைத்த உள்ளங்கள் இல்லாமல்
இத்தனை தீய எரிவு நடைபெறுமா?

எத்தனை தீய எரிவு -தையுடைப்பு,
குத்துவெட்டு, பாயும் குருதிக் குளிப்பாட்டு?

சற்று முன்னர் மட்டும் சகஜமாய்ச் சாதுவாய்ப்பு
பேசி இருந்த பிராணி
சடக்கென்று
வாரை இடுப்பாற் கழற்றி,
மனங்கூசாமல்
ஓங்கி விளாச ஒருப்பட்ட சிந்தையதாய்
மாறிவிட்ட விந்தை மர்மம் என்ன?
சுர்ரென்று
சீறி எதிர்த்த செயலின் கருத்தென்ன?
கொள்ளை, தீருட்டு, கொலைகள், கடையுடைப்பு,
பிள்ளை அரிவு, பிடுங்கல், வதை
புரிந்து
சீறி எதிர்த்த செயலின் கருத்தென்ன?

ஒன்றும் எமக்குச் சரியாய் விளங்கவில்லை.
'தீக்'கென்ற மோதல் - திக்கிட்டுப் போனோம் நாம்.
வாயடைத்துப் போனோம்;
வராதாம் ஒரு சொல்லும்.

நன்றி: முருகையன், மல்லிகை

வாயடைத்துப்

போனோம்

மட்டக்களப்பின் மன நோவுகளின் நினைவுகளோடு.....

கிராமத்துக்

கனவுகள் ஒலிநாடாவாக வெளிவந்த பின்னர் அவுஸ்ரேலியா, பிரான்ஸ், கனடா போன்ற பல நாடுகளில் உள்ள தமிழ் வானொலிகள் அதனை ஒலிபரப்பின.

இவ்வாறாக நான் எழுதிய நகைச்சுவையல்லாத முதலாவது வானொலித் தொடர் நாடகம் இத்தனை சாதனைகளை நிகழ்த்தியது என்பது நான் எதிர்பாராத ஒன்று.

இந்த வெற்றியைத் தொடர்ந்து நான் ஏற்கனவே எழுதி வானொலியின் தேசிய சேவையில் ஒலிபரப்பாகிய “வாத்தியார் வீட்டில்” தொடரில் இடம் பெற்ற நாடகங்கள் சிலவற்றைத்

தொகுத்து 90-95 ஆண்டு காலப்பகுதியில் நான்கு பாகங்களாக வெளியிட்டேன்.

இதே போல வர்த்தக சேவையிலும் பல நகைச்சுவை நாடகங்களை எழுதியிருந்தேன். அந்த நாடகங்களிலும், “வாத்தியார் வீட்டில்” தொடர் போலவே சில குறிப்பிட்ட பிரதான பாத்திரங்கள் மீண்டும் வந்தன.

அத்தான் (ரி.ராஜகோபால்), அக்கா (ஏ.எம்.சி.ஜெயஜோதி), மைத்துனன் சூடாமணி (நான்தான்) ஆகியவர்களுடன், உதிரிப்பாத்திரங்கள் பல வந்து போயின. இந்த நாடகங்களைத் தொகுத்து, இறைதாசன் (நண்பர் அப்துல் ஹமீதான்) எழுதிய பாடல்கள்-

மோகன் ரங்கன் இசையமைப்பில் உருவானவற்றையும் சேர்த்து, ‘இசை + நகை = சுவை’ என்ற தலைப்பில் மீண்டும் எனது ஒரு ஒலிநாடா வெளிவந்தது.

நான் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, எங்கள் காலத்துப் படைப்புக்கள், அது நாடகமோ, கவிதையோ, மெல்லிசைப்பாடல்களோ, நாட்டியப்பாடல்களோ, மேடை நாடகங்களின் ஒலி வடிவங்களோ கால ஓட்டத்தில் அழிந்தும், அழிக்கப்பட்டும் போய்விடாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்ற எனது ஆதங்கத்தினால் மற்றவர்களின் படைப்புக்களையும் ஒலிநாடா வடிவில் வெளிவர உதவி செய்தேன். சிலவற்றை நானே வெளியிடவும் முடிந்தது.

அந்த வரிசையில் மிக முக்கியமான ஒன்று பரா (எஸ்.கே.பராசிங்கம்) அண்ணனின் மெல்லிசைப்பாடல்கள் ‘இசை ஒவியம்’ என்ற பெயரில் வெளியான சம்பவம்.

வானொலியில் காவலூர் ராசதுரை

கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்

கோமாளிகளுடன்

லடிந்தம்

இசை + நகை =
சுவை

வானொலிக் கால

15

நினைவுகள்

அவர்களால் நடைபெற்ற ஒரு வர்த்தக சேவை நிகழ்ச்சியிலே அறிமுகம் செய்யப்பட்ட மெல்லிசைப்பாடல்கள், எங்கள் மண்ணில் பிறந்த எத்தனையோ கவிஞர்களை, இசையமைப்பாளர்களை பாடகர்களை நேயர்கள் மத்தியில் அபிமானம் பெற வைத்தன.

ஆனாலும் அந்தப் பாடல்கள் ஒலிபரப்பப்பட்ட காலத்தில் எங்கள் மெல்லிசைப்பாடல்களை தென்னிந்திய சினிமாப் பாடல்களோடு ஒப்பிட்டு சற்று இளக்காரமாக பார்த்தவர்களும் (கேட்டவர்களும்) இருக்கத்தான் செய்தார்கள்.

எங்கள் காலத்தில் புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்கள் முதலில் மத்தியகிழக்கு நாடுகளுக்குத் தான் சென்றார்கள். அங்கே அவர்களுக்கு தனிமை சூழ்ந்த வாழ்க்கை. அவர்களின் பொழுது போக்கு வீடியோ வடிவில் இந்தியத் திரைப்படங்களைப் பார்ப்பதும், ஒலிநாடாக்களில் அதே திரைப்படப் பாடல்களைக் கேட்பதும் தான். நாளடைவில் அவையெல்லாம் சலித்துப் போனபின் தாங்கள் விட்டு விட்டுப் போனதெல்லாம் அவர்-

கள் நினைவுக்கு வந்தன. எங்கள் மண்ணோடு தொடர்பு உடையனவாக மெல்லிசைப்பாடல்களை அவர்கள் விரும்பினார்கள். எப்போதோ கேட்ட “சந்தனமேடை என் இதயத்திலே”, “கங்கையாளே”, “ஓ..வண்டிக் காரா” பாடல்களை முணுமுணுத்தார்கள். ஊரில் அறிந்தவர்கள், தெரிந்தவர்கள் எல்லோருக்கும் கடிதம் எழுதினார்கள். தாங்கள் விரும்பும் மெல்லிசைப் பாடல்களின் பட்டியல்களை அனுப்பி பெற்றுத் தரச் சொன்னார்கள். அது அவ்வளவு எளிதான காரியமாக இருக்கவில்லை.

“தணியாத தாகம்” நாடகம் கேட்க ஆவலாக இருக்கிறது என்று எழுதுவார்கள். நடித்த எங்களிடம் மாத்திரமல்ல, எழுதி வழங்கிய சில்லையூர் செல்வராஜன் அவர்களிடமே ஒலிப்பதிவு இல்லை என்று சொன்னோம்.

இந்தக் காலத்தில் தான் வானொலியில் அறிமுகம் செய்து, அதன் தொடர்ச்சியாக இலங்கையெங்கும் மேடைகளில் செய்த Standup Comedy வகையிலான “அண்ணை றைற்” நிகழ்ச்சியை

பதிவு செய்து யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த ‘விக்டேர்ஸ்’, ‘நியூ விக்டேர்ஸ்’ நிறுவனத்தார்கள் உலகெங்கும் எம்மவர்கள் வாழும் இடங்களுக்கு (நான் அன்றும், இன்றும் கால்பதித்த இடங்களுக்கெல்லாம்) அனுப்பி அங்கு என் குரலை ஒலிக்க வைத்தார்கள்.

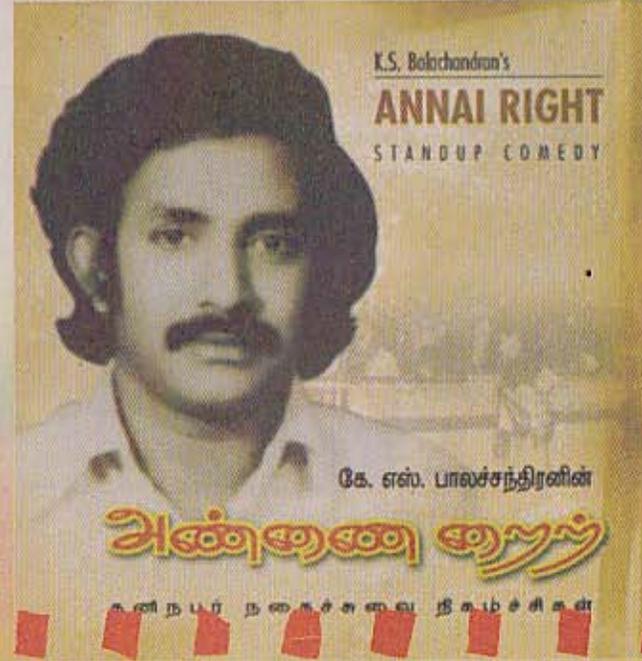
“மெல்லிசைப்பாடல்களை விரும்பி, (அனுப்பச் சொல்லிக்) கேட்கும் எம்மவர்களுக்காகவேணும், உங்கள் மெல்லிசைப் பாடல்களை ஒலிநாடாவாக வெளியிடலாம்” என்று பரா

அண்ணனை நச்சரிக்கத் தொடங்கினேன்.

ஆரம்பத்தில் அவர் உற்சாகம் காட்டவில்லை. நானும் விடுவாதாயில்லை. கடைசியில் அரை குறை மனத்துடன் சம்மதித்தார். இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு உரிய தொகையை செலுத்தி அவரது அனேகமான மெல்லிசைப் பாடல்களை பெற்றுக் கொண்டோம். அவற்றில் தெளிவற்று, சிதைந்து போன பாடல்களை கைவிட்டோம். பாடல்களைத் தெரிவு செய்வதிலும், சீர்-

செய்வதிலும், ஒழுங்கில் தொகுப்பதிலும் என்னைப் போலவே பரா அண்ணனை ஆத்மார்த்தமாக நேசித்த அப்துல் ஹமீட் எங்களுக்கு மிகவும் உதவி செய்தார்.

எனது தனிப்பட்ட வாழ்வில் சோதனைகள் வந்த போது தடைப்பட்ட

இந்த முயற்சியை நாங்கள் கைவிடுவதாயில்லை. மீண்டும் முயன்றோம். 94ஆம் ஆண்டளவில் கொள்ளுப்பிட்டி சக்காவா மண்டபத்தில் 'ஒலி ஓவியம்' வெளியிடப்பட்டது.

இந்த ஒலிநாடாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு, கனடாவில் 'அருவி' நிறுவனத்தார், பரா அண்ணனின் அனுமதி பெற்று, "குளிரும் நிலவு" என்ற பெயரில் இறுவட்டாக வெளியிட்டார்கள்.

அந்நாட்களில் பரா அண்ணன் கடுமையான சுகவீனம் உற்றிருந்தார். வெளியீட்டு விழாவுிற்கு வாழ்த்துச் செய்தி கூட அனுப்புவதாகச் சொல்லியிருந்தார். ஆனால் வெளியீட்டு விழாவுிற்கு முதல் அவர் காலமாகி விட்டார். வெளியீட்டு விழா அவரின் அஞ்சலி நிகழ்ச்சியாகிப் போனதுதான் பெரிய சோகம்.

இன்று அந்த இறுவட்டின் மூலம் உலகெங்கும் வாழும் எம்-மவர்களுக்கு பரா அண்ணனின் மெல்லிசைப்பாடல்கள் கொண்டு செல்லப்படுவதில் எனது பங்களிப்பு சிறிதளவேனும் இருந்தது என்பது இதமானதாக இருக்கிறது...

மனிசநிறை உரிமையெண்டா எங்கடையும் சேர்த்துத்தானே தோத்தமெண்டோ நினைச்சியல் பாத்தீங்கள் தானே.....

தூக்கி மிதிச்சம்
தேசத்துப்பத்திரிகை ஆசானை.....!
கொண்டுக்குவிச்சம்
சின்னம் சிறுசும் இன்னும்பலரையும்....!
இஞ்சையொண்டும் புருங்கேலாத!

கரிக்கீன உடம்புகளிற்கும் கணக்கில்லை
காய்ச்ச காயங்களிற்கும் கணக்கில்லை
காணாமல் போனவைக்கும் கணக்கில்லை
கைதாக்கியுள்ள போட்டவைக்கும்
கணக்கில்லை
கடத்திக்காகவேண்டிப் பிறகுவிட்டவைக்கும்
கணக்கில்லை

கூட்டிக்கூறியவைச்சு பாட்டிலைடுக்கவைச்சு
போட்டுத்தள்ளினதுகள்
வீட்டில் வீதில் கோயிலை சந்தை
வேண்டிய நேரத்தில விழுத்தினதுகள்
புதைச்சதுகள் எரிச்சதுகள்
கழுத்தில்லாமுண்டங்கள்
கடலுக்கை காட்டுக்கை கிடந்ததுகள்
மணத்ததுகள்
ஒண்டுக்கும் இஞ்சை கணக்கில்லை
கணக்கில்லாமலேயே
கழுத்தறுக்கப்பாத்தியளோ!

கணக்குவழக்கில்லை
கணக்கும் இல்லை வழக்கும் இல்லை
வழக்கிருக்கும் பேயா வழக்கிருக்கும்
முப்பத்துமுக்கோடி ஆண்டுகளிற்குப் பிறகும்
வழக்கு..... இருந்துகொண்டேயிருக்கும்

மக்களே கேளும்...!
கட்டாயம் நாங்கள் வெல்லுவமெண்டு
கணக்குவிட்டு மைகாயமுன்னம்
இதுஒண்டும் தோல்வியுமில்லை
கணக்கெடுக்கத்தேவைவியுமில்லை
எண்டும் சொல்லுவம் நாங்கள்
கேளும் நீங்கள் மாக்கள்..!

கொம்பு காரிமார் சங்கம்
கிணிகிடு உடுகிடு

புலகம்

பனையடிப்பாடகை

ஒலி

பனையடிப்பாக்கம்

வேலை

மட்டுவில் ஞானக்குமாரன்

அலுவலகம் முடிவடைந்து வெளியே வந்தவன் அரை மணி நேரமாகியும் பேருந்து வராததனால் பெருமூச்சொன்றை வெளியேற்றினான். மொழிவாணனுக்கு கை நிறைந்த சம்பளம், களரவமான வேலையென்று கிருந்தும் போக்குரவத்து அவனுக்கு யிகப் பெரிய பிரச்சினையாசி விடிருந்தது.

நீண்ட தூரப் பயணம் ஒருபுறம், மிகக் குறைந்தளவு எண்ணிக்கையான பேருந்துகளே அந்தப் பாதையில் போய் வருவது வழமை. ஒன்றைத் தவறவிட்டாலும் அடுத்த

பேருந்துக்காக ஒரு மணி நேரம் தவம் இருக்க வேண்டும். வீட்டிலிருந்து வேலைக்குப் புறப்படும் போது மலர்ந்தும் மலராத ரோஜாவைப் போல

இருக்கும் அவன் அலுவலகம் முடித்து வீடு திரும்புகையில் இதழ் உதிர்ந்து முட்களை மட்டுமே குடிய காம்பைப் போல ஆகிவிடுகிறான்.

அலுவலகத்திற்கும் அவனது வீட்டிற்குமிடையே ஒன்றரை மணி நேரப் பயணம். எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவு பயணிகள் நகர்த்தப்பட்டு வண்டியுள்ளே திணிக்கப்பட்டிருக்க விழி பிதுங்கிய பயணிகளோடு நடக்கின்ற பயணப் போராட்டம் இவனது அன்றாட நிகழ்வு.

இன்றும் அப்படித்தான். நூலிலே பறந்து கொண்டிருக்கும் பட்டம் போல பேருந்தின் கைப்பிடியிலே தொங்கிக் கொண்டு அலுவலகம் முடிந்து திரும்பிக் கொண்டிருந்தான்.

யாரோ அவனது தோளைத் தட்டுவது போல் இருந்தது. ஒற்றைக் கையை கஷ்டப்பட்டுக் கீழிறக்கி பணப்பையும் தொலைபேசியும் இருக்கிறதா என்று சரிபார்த்துக் கொண்டான். “என்னடா மொழி இங்காலை?” தலையை நிமிர்த்தி எட்டிப் பார்த்தா அருகிலே பள்ளித் தோழன் திலிபன். “வேலைக்குப்போய்ட்டுவாறான்” “எங்க வேலை செய்யிறா?” மூச்சுவிடச் சிரமப்பட்டாலும் கூட ஆவலாகக் கேட்டான் வேலையில்லாத பட்டதாரியான திலிபன். “மல்கள் அன்கல்கள் கொம்பனி”

“அங்கேயே வேலை செய்யுறா?.....” இன்னும் ஏதோ சொல்ல வந்தவன் பேச்சை நிறுத்தினான் அல்லது மாற்றினான் என்று தான் என்று தான் கூற வேண்டும். பின் சிறிது மௌனத்தின் பின் திலிபன் தொடர்ந்தான். “நல்ல கம்பனி தான் ஆனால் இவ்வளவு தூரம் பிரயாணம் செய்யிறது கொலைக்கு ஒப்பானது” “தூரம் கூட எண்டதையா சொல்றா” சிரித்தபடி புருவத்தை உயத்தினான் மொழி

“கீழ்ப் உங்க கிடந்தி வேலை பார்க்கிற திலிபன் ஜயா ஏராம்ப் மோசுரங்க. எதுக்கெடுத்தாலும் ஏரிஞ்சு விழுறார்”

“அது மட்டும்தான் இல்லை எப்பார்த்தாலும் எங்கயாவது வெடிக்குது இதுகளில் பயணம் செய்யிறது ஆபத்தத்தானே அதுவும் மனித்தியாலக் கணக்கா பயணம் செய்யிறது எண்டா வேலையை எப்படிச் சொல்லுறது”

“நீ சொல்றது சரிதான் ஆனா..... மிகுதியை முடிக்கும் முன்னமே தொடர்ந்த திலிபன் நான் சொல்றதைக் கேள் உன்னை நம்பிக் கண்பேர் இருக்கினம். பக்கத்தில் ஒரு வேலையைத் தேடி எடு இந்த வேலையை விடு பதிலேதும் கூறவில்லையென்றாலும் மொழிவாணனுக்குப் பயம் தொற்றிக் கொள்ள சுற்றுமுற்றும் ஏதாவது பொதிகள் இருக்கிறதா என்று பார்வையால் தூளாவினான். “அடுத்த தரிப்பிடத்தில இறங்கப்

போறன் மச்சான் நான் சொன்னதை யோசி.... காசு வரும் போகும் உயிர் போனா வருமோ...? நல்லா யோசி என்று விட்டு இறங்கிப் போய் விட்டான் திலிபன்.

அன்று இரவு முழுவதும் தூக்கத்தை தூரத் தள்ளி வைத்த விட்டு யோசித்தான். அவளை நம்பி கலியாணக் கனவிலே உலா வரும் இரு தங்கைகள். அவனுக்கு அருகிலே குண்டு மல்லிகைப் பூப்போல உறங்கிக் கிடக்கும் நாலு மாத இலக்கியா. கண் இமைக்குள் தன்னை சிறை வைத்திருக்கும் மனைவி கிருஷ்ணாந்தி. இவர்களை யெல்லாம் இடை நடுவே விட்டு விட்டு உயிரை விடுவதா? அல்லது வேலையை விடுவதா? யோசித்தபடி தூங்கியவனுக்கு வந்த கனவுகள் கூட பேசுந்து

வெடிப்பதைப் போலவும், இரத்தம் வடிவதைப் போலவுமே இருந்தது. சாமத்திலே எழுந்து பதவி விலகல் கடிதத்தை எழுதி முடித்த பின்னாலே தூக்கம் அவனை ஆட்கொண்டது. மேலதிகாரியின் குளிரூட்டிய அறையுள் நிண்டும் கூட அவனுக்கு வியர்த்துக் கொண்டிருந்தது.

தனது செருமலால் மொழிவாணனின் மெளனத்தைக் கலைத்துக் கொண்டார் மேலதிகாரி மதியழகன்.

“ஏன் திடீரென்று இப்படி ஒரு முடிவை எடுத்திங்கள்?... ”

“அது வந்து..” பயம் எண்டு சொல்ல விரும்பினாலும் கூட வெட்கம் அவனை மண்டியிட வைத்தது. அந்நால் மெளனத்தை விடையாக்கினான்.

“இப்படி ஒரு வேலை இவ்வளவு நல்ல சம்பளத்தில் கிடைக்க எத்தனை பேர் உங்களுக்கு பின்னால் காத்துக் கிடக்கிறார்கள். உம்மிலை அனுதாபப்பட்டுச் சொல்லுறன்” இடைமறித்த மொழி

“ மன்னிக்கோணும் இதற்கு மேல என்ன ஒண்டும் கேக்காதையுங்கோ” என்றவன் அலுவலகத்தை விட்டு வெளியேறிய பின்பே நிம்மதிப் பெருமூச்சை விட்டான்.

இந்த ஒரு மாதத்தில் அவனது நடைப் பயணம் தனது இலக்கை நிறைவு செய்யாமலே தொடர்ந்தது. சென்ற நேர்முகப் பரீட்சைகளிலும் எல்லாம் ஒரே கேள்வியைத் தான் திரும்பத் திரும்பக் கேட்டார்கள். மஸ்கன் அன் கஸ்கன் கம்பனியை விட்டு எதற்காக விலகிப் போனீர்கள் என்பதே அக்கேள்வி.

தனது நடத்தை மீது விழுந்த சந்தேகக் கிறலை துடைக்க ஒரே வழி மேலதிகாரி மதியழகன் மூலம் ஒரு நற்சான்றிதழ் பெறுவதே என்பதை உணர்ந்தவன் மஸ்கன் அன் கஸ்கன் நோக்கி விரைந்தான்.

வாயிற் காவலன் அவனைப் புன்னகைத்து வரவேற்றான்.

“ஏன் ஐயா திடீரென்று விலகினீங்கள்?” அக்கறையோடு வினாவினான் அவன்.

மெளனம் எனும் பதிலே அவனுக்கு இப்போதும் துணைக்கு வந்தது.

தொடர்ந்தான் காவலன்

“இப்ப உங்க இடத்தி வேலை பார்க்கிற திலிபன் ஐயா ரொம்ப மோசமுங்க. எதுக்கெடுத்தாலும் ஏரிஞ்சு விழுறார்”

மூளையிலே பொறி ஒன்று தட்டியது மொழிவாணனுக்கு “என்ன சேர் சொன்னியள்” அவசரமாகக் கேட்டான் அவன்.

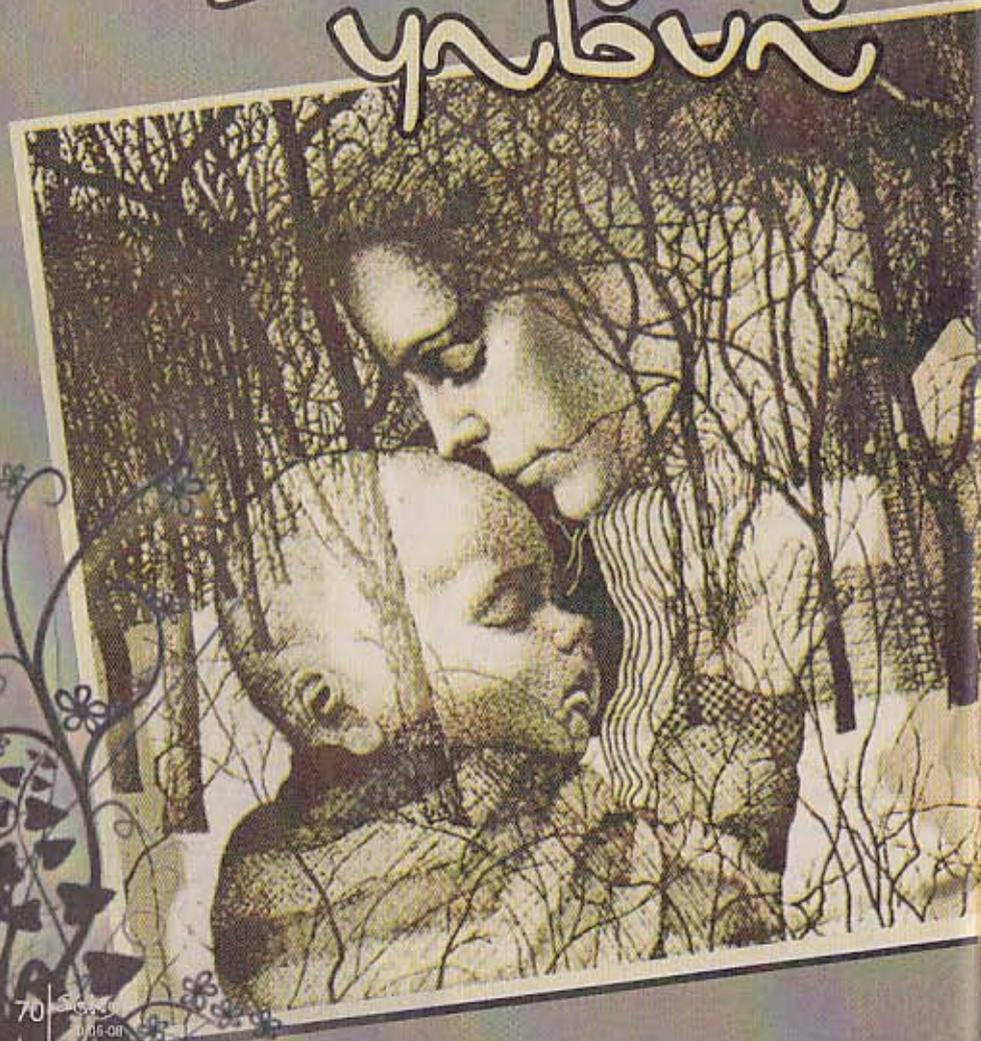
“உங்கட பழைய கூட்டாளி திலிபன் தான் ஐயா....”

தலையில் அடித்தான் மொழிவாணன். ஒன்றும் புரியாத காவலன் மொழிவாணனைப் பார்த்தான். தன்மீது கொண்ட திலிபனின் அக்கறைக்கான அர்த்தத்தை அறிந்தவன் அலுவலகத்திற்குள் நுழைந்து கொள்ளாமலேயே வெளியேறிக் கொண்டிருந்தான்.

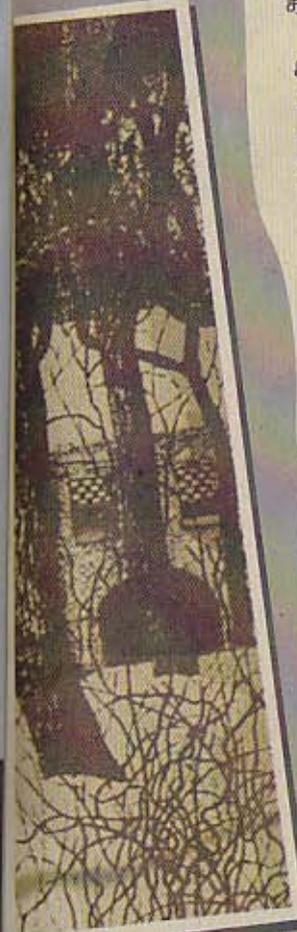
முற்றும்

ஒரு தாயின் புரட்சி

70 | 05-08

ஆங்கில மூலம் :
கமலா வியரத்தர்

அக்கிலீஸின் தாய்க்கோ
மாவீரன் அர்ச்சுனனின் தாய்க்கோ
ஷோறப்பின் தாய்க்கோ
சமானமானள் என்றெண்ணி
வீராங்கனையின் கிரீடத்தை
கூடவிரும்பியவளல்ல நான்

இரத்த தாகம் கொண்ட
செவ்வாயின் பலிபீடத்தில் குருதி சொரிவதற்காக
எஃகு போன்ற புதல்வர்களை ஈன்ற
திண்ணிய ரோமானிய பெண்ணாகவோ
நெஞ்சறுதி கொண்ட லூக்ரீஷியாவாகவோ
என்னை என்றும் கருதியவளுமல்ல
தொலைந்துபோன தன் மண்ணுக்காக

தன்னையே அழித்துக்கொள்ளும்
பாலஸ்தீனியன் ஆவதற்காக
மானத்துக்காக
வயிற்றைக் கிழித்து குடல் சிந்தும்
கிறுக்குப் பிடித்த சமுராய் ஆவதற்கா
வயிறு நொந்தேன். பிள்ளை பெற்றேன்?

தாய்ப்பால் குடித்து
காத்திரமான ஆண்பிள்ளையாய் வளர்ந்து
மூதாதையர் பேரைக் காத்து
முதுமையில் ஆதரவுதரும்
வாரிசுகளைத் தருவாய் என்றல்லவா
உன்னைப் பெற்றேன்?

பதிலாக
வரலாற்றாசிரியனுக்குத் தீனியாகவும்
வசப்படாது ஓடியொளிந்த நீதியைத்தேடவும்
கொடுமையின்தலைகளைக் கொய்யவும்
சமத்துவமற்ற ஓர் உகைக் கிழித்துப் போடவும்
வீணை என் உதிரத்தைச் சிந்தி
என்னை முந்திக் கொண்டு
மண்ணுக்குள் நுழையவும்
துணிந்து விட்டாயடா. மகனே

ஆட்பாட்டுக்காரன்

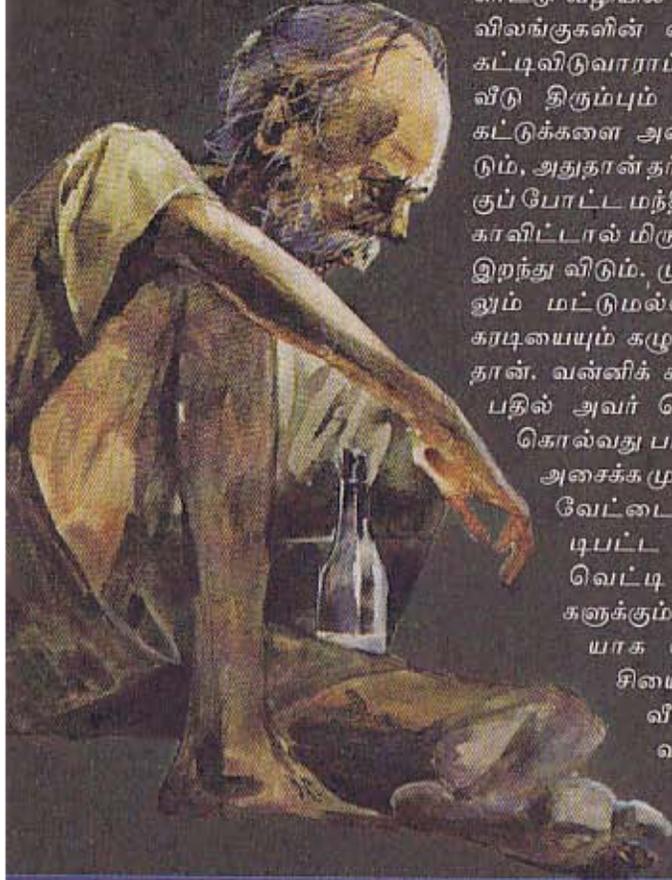
வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்

பா க ம்
3

பெரும்பாலான கதைகள் தூரத்துக் காடுகளுக்கு தங்கு வேட்கைக்குப் புறப்படுவதோடு ஆரம்பிக்கும். கிரவுகளில் பேய்கள், முனிகள் தேவதைகள் சிறு தெய்வங்கள் என்று எல்லாமே காட்டிலுள் முத்துத்தம்பியைப் பின் தொடரும். மோசினிப் பேய்க்கு கொஞ்சமும் கிடம் கொடுத்து விடக் கூடாது. அது கண்ணையும் கிருப்பையும் வெட்டி வெட்டி நடந்து பூசைமணி போல சிரித்து யாரையும் கவிழ்த்துப் போடும். வேட்கைக்காரன் சுத்த பத்தமாய்க் கற்போடு கிருக்கிற வரைக்கும் காட்டுத் தெய்வங்கள் அவனைக் கைவிடாது காக்கும் என்று அவர் நம்பினார்.

திருனாள் பேய்களதும் மோசினிகளதும் பருப்பு இந்த முத்துத்தம்பியிடம் வெந்ததில்லை என்று ஒரு முறை பெருமையாகச் சொன்னார்.

வேட்டைக்குப் புறப்படும் போதே காட்டு வழியில் எதிர்ப்படும் கொடிய விலங்குகளின் வாயை மந்திரத்தால் கட்டிவிடுவாராம். வேட்டை முடிந்து வீடு திரும்பும் போது மறக்காமல் கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட வேண்டும், அதுதான் தர்மம் என்பார். வாய்க்குப் போட்ட மந்திரக்கட்டை அவிழ்ச்சு காவிட்டால் மிருகங்கள் பட்டினியால் இறந்து விடும். முயலும் மானும் மயிலும் மட்டுமல்ல சிறுத்தையையும் கரடியையும் கழுதையையும் சேர்ந்துத்தான். வன்னிக் காட்டின் தர்மம் என்பதில் அவர் தெளிவாக இருந்தார். கொல்வது பாவம் என்பது அவரது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை. வேட்டையாடியதும் குண்டடிபட்ட மிருகத்தின் ஈரலை வெட்டி தொடரும் பேய்களுக்கும் முனிகளுக்கும் பலியாக வீசிவிட்டு இறைச்சியைத் தூக்கிக் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்துவிடுவாராம். அதுதான்

தர்மம் என்பார். 'கொன்ற பாவம் தின்றால் தீரும்' என்பதுதான் வேட்டைக்காரர் முத்துத்தம்பியின் கருத்தியலாக இருந்தது. உண்பதற்கன்றி வேறு எதற்காகவும் கொல்லமாட்டார். அடுப்பெரிக்கவும் வீட்டுக் கருவிகள் செய்யவும் விவசாயத்துக்குமன்றி காட்டில் ஒரு தடியைக் கூட முறிக்கமாட்டார். முத்துத் தம்பியின் உறவில் I became romantic என்று அடிக்கடி முணுமுணுக்கிற அளவுக்கு பாலன் மோகனாகி விட்டிருந்தான். அவன் காட்டைக் கோவிலாக வணங்கி நேசித்த வன்னி மூதாதைகளின் ஆன்மாவை வேட்டைக்கார முத்துத்தம்பியில் தரிசித்தான். வன்னி மக்களிடமிருந்து சுற்றஞானம் அவனை மேம்படுத்தியது. அந்த ஞானம் 'நான் கடவுளுக்கு அடுத்த யாழ்ப்பாணத்தான், நான் உயர்சாதி, எம்மவர்கள் தான் படித்தவர்கள், எங்கள் யாழ்ப்பாணத்தாரை ஒருத்தராலும் வெல்ல ஏலாது.

எங்கள் மூளையாலும் தயவிலும் தான் இந்த உலகமே உருள்கிறது' என்று பாலனின் மனசுக்குள் குவிந்திருந்த வரலாற்றின் பீயை எல்லாம் கழுவித் துடைத்தது. அவனது யாழ்ப்பாணத்துத் திமிரை உடைத்துச் சிதற வைத்த வன்னி வாழ்வின் கருத்தியல்களின் முகமாகவே அவனுக்கு முத்துத்தம்பி தோன்றினார். 'எங்கட மூதாதையன் உயிர் ஆபத்தெண்டாக் கூட மிருகங்களைக் கொல்ல மாட்டினம் தம்பி' என்று சொல்லுவார். "ஆபத்தெண்டா அதிகமா தனியன் யானை தான் தம்பி. அதுதான் அடிக்கடி வழியிலில நிக்கும். கரடியும் எருமைக் குழுவனும் கண்டா துரத்துமடா தம்பி. புலி வழியில இருந்ததெண்டா தானா விலகிப் போயிரும். அப்படிக்குறுக்க வந்தாலும் எங்கட ஆசுகள் கூட மாட்டினம். மந்திரத்தால கட்டப் பாப்பினம். இல்லாட்டி எப்படியும் காட்டுக்குள்ள கரைஞ்சு

டொக்டர்: "என்னது மாத்திரையெல்லாம் ஒரே நாள்ல விழுங்கிட்டீங்களா?"
நோயாளி: "ஆமாம் டாக்டர் நீங்கதானே இந்த மாத்திரைகளை "தொடர்ந்து சாப்பிடு"ன்னு சொன்னீங்க"

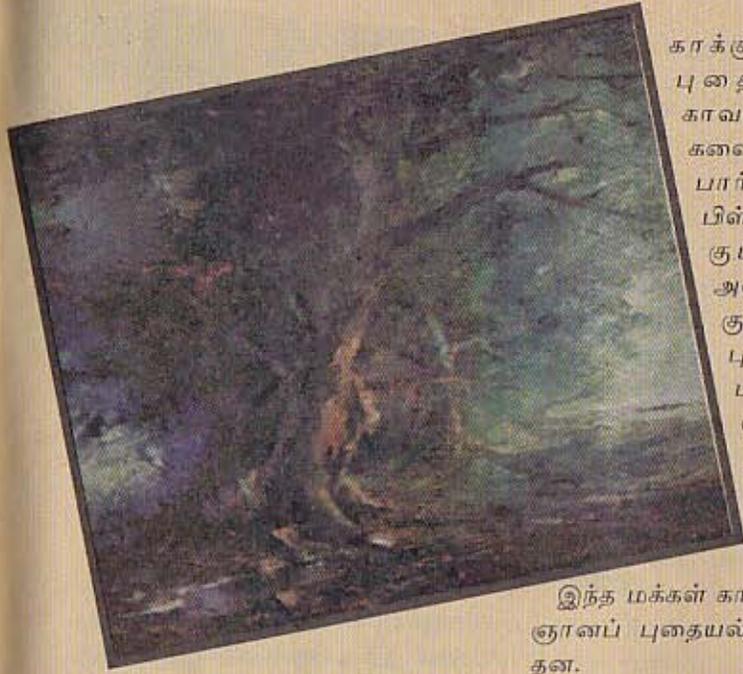

நோயாளி : ஒரு குடும்பத்தையே காப்பாத்த வேண்டிய நிலையில் நான் இருக்கேன். எனக்கு கட்டாயம் ஒப்பரேஷன் பண்ணியாகணுமா டாக்டர்... ?
டொக்டர் : வேற வழி இல்லை... நானும் உங்கட நிலைமையிலிதான் இருக்கேன்

விலகிப் போகத்தான் பாப்பினம். யாழ்ப்பாணத்தார் மாதிரி எடுத்ததுக்கெல்லாம் துவக்கை நீட்ட மாட்டம். நாங்கள் மிருகங்களோட கூட ஏலுமான மட்டும் பேசிப் பாப்பமடா தம்பி" என்றார். முதலில் மிருகங்களை யார்கேட்டுக் கேள்வியில்லாமச் சுட்டதெண்டு தெரியுமாடா தம்பி என்று ஒரு முறை கேட்டார். வன்னி ராசாக்களிட்ட யானை வாங்க வந்த பீப் பறங்கிதான் தர்மம் இல்லாமல் மிருகங்களைச் சுட்டதொடங்கினது. சொல்லிறனெண்டு கோவிச்சுப் போடாத அவங்களுக்குப் பிறகு யாழ்ப்பாணத்தார் தான். அவைக்கும் மனிசரோட பேசத் தெரியாது. மிருகங்களோட எப்படிப் பேசுவினம். காட்டிலை அவைக்கு கட மட்டும் தான் தெரியும். இது எங்கட காட்டா தம்பி. கண்டபடிக்குச் சுடுகிறது தர்மம் இல்லையடா தம்பி. தர்மங்கள் அழிஞ்சா எப்படித் தம்பி பூமாதேவிக்கு மழை பெய்யும். எப்படித் தம்பி காடு குளிரும். எப்படித் தம்பி பாலி ஆத்தில தண்ணிவரும். எப்படி வயல் விளையும். எப்படித் தம்பி கோயிலுக்கு பூசையும் பலியும் படைப்புக்களும் செய்யிறது. எல்லாம் போயிற்றுது தம்பி என்று கோப்படுவார்.

இப்படியான கதைகள் பாலனுக்குப் புதியவை. சாதி சமய சித்தாந்தத்தைத் தவிர அறிவு சார்ந்த எல்லாமே வெள்ளைக்காரனின் அன்பளிப்பென்று நம்புகிற யாழ்ப்பாணத்துப் பையனாகத்தான் அவனும் இருந்தான். அவனைப் பொறுத்துக் கலைகளின் ஊற்று மட்டும் சென்னை மேட்டுக்குடிகளில் ஆரம்பித்தது.

பாலனுக்கு வேட்டைக்கார முத்துத் தம்பியும் வன்னியில் சந்தித்த செல்லமுத்து அப்பாத்தை போன்ற மூதாட்டிகளும் சொன்ன கதைகள் புதிய உலகமொன்றைத் திறந்துவிட்டிருந்தது. அவர்களது உவமைகளும் குறியீடுகளும் நிறைந்த கவிதை மொழி புதிது. கதை சொல்லும்

காக்குதாம். அப்படி புதையல்களுக்குக் காவலிருக்கும் பூதங்களை எல்லாம் அவர் பார்த்திருக்கிறாராம். பிள்ளைப் பலி கேட்கும் பூதங்களும், அவை கட்டிக் காக்கும் ராசாக்களின் புதையல்களும் பாலனுக்கு ஆர்வம் தரவில்லை. ஆனாலும் அவனுக்கு காலம் காலமாக வன்னிக் காட்டில்

இந்த மக்கள் காத்துவருகிற கலைஞானப் புதையல்கள் ஆர்வம் தந்தன.

பானியும் புதிது. குறியீட்டுத் தன்மையுள்ள அவர்களது கதை மாந்தர்களும் அவனது கவி மனசை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டார்கள்.

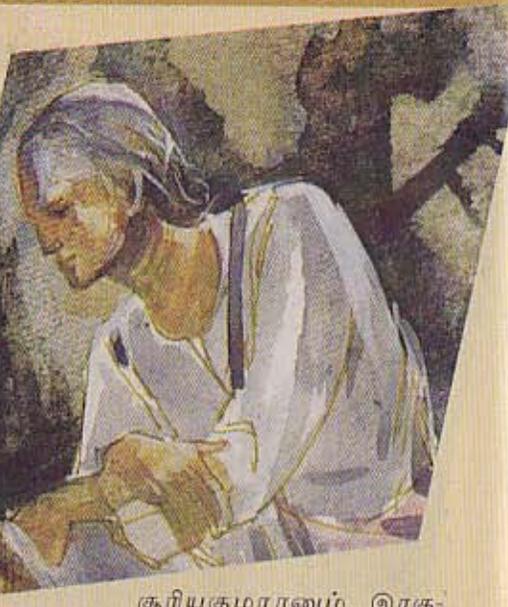
பாலன் புராணத்து மந்திர வாழை கண்டெடுத்த சாகச இளவரசனைப் போல உணர்ந்தான். இப்படித்தான் அவன் தொலைந்து போன தன் மூதாதையரின் கதை சொல்லும் மந்திர நாலை வன்னிக் காட்டினுள் கண்டெடுத்தான்.

வேட்டைக்கார முத்தத்தம்பி ஒரு சிறுவனுக்குச் சொல்வது போல பாலனுக்குப் புதுசு புதுசா கதை சொல்லுவார். காட்டுக்குள் வன்னி ராசாக்களின் புதையல்களை, தாய்க்குத் தலைப் பிள்ளையான ஆண்மகுவைப் பலிகேட்கும் பூதங்கள் காவல்

அவற்றையெல்லாம் கண்டெடுக்க வேணும் என்கிற தீராத ஆசை ஏற்பட்டது. அதற்காக அவன் ஒரு பேயைப் போல தலைமுறைகளாகப் பீடித்து வருகிற யாழ்ப்பாணத்து வெள்ளாளத் திமிரை தயக்கமில்லாமல் பலி பீடத்தில் வைத்தான்.

அதைக் கண்டுபிடிக்கிற விருப்பத்தோடு சென்ற வருடம் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்து வரலாற்றுத் துறை விரிவுரையாளர்கள் இந்திரகுமாரனையும், இரகுநாதனையும் வன்னிக்கு அழைத்து வந்தான். முத்துத்தம்பி வழிகாட்ட பகலில் இடிபாடுகளைத் தேடி எல்லோரும் உழவு இயந்திரப் பெட்டியில் காடு காடாக அலைவார்கள்.

அவர்கள் பார்த்த பல இடிபாடுகளில் அரசர்கள் காலத்துப் போரில் மாறி மாறி உடைக்கப்பட்ட கோவில்களும் விகாரைகளும் இருந்தன. அவற்றை அண்டி ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துக்குள் புதையல் தேடுகிறவர்கள் அகழ்ந்த குழிகளும் இருந்தன. பகல் முழுக்க சூரியகுமாரனும் இரகுநாதனும் இடிபாடுகளைப் புரட்டிப் பார்ப்பதும் சட்டிபானை ஓடுகளைத் தேடிப் பொறுக்குவதுமாக இருந்தார்கள். உடைந்து கிடந்த சிலைகளை எடுத்து ஆராய்ந்து படங்கள் எடுத்தார்கள். காட்டுக்குள் கண்டுபிடித்த கல்வெட்டுக்களை மையால் நனைத்து காகிதத்தால் அழுத்திப் பிரதிபண்ணினார்கள். ஒரு புளியமரத்தின் நிழலில் தரித்த போது, ரகுநாதன் VOC 1735 என்று எழுதிய செப்பு நாணயம் ஒன்றைக் கண்டெடுத்தார். இது பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வன்னிக்கு வந்த காசு. அப்பயானை தான் பெரிய ஏற்றுமதிப் பொருள், என்று இந்திரகுமாரன் சொன்னார். “அப்ப இந்தக் காடுகளில் பிடிச்ச யானைகளுக்கு வங்காளம் தான் பெரிய சந்தை” என்ற ரகுநாதனின் கருத்தையும் இந்திரகுமாரன் ஆமோதித்தார். வேறு ஒரு கட்டிடத்தைக் கிளறிப் பார்த்த போது ஒரு புதையல் குழிக்குப் பக்கத்தில் உடைந்த சட்டிபானை ஓடுகளையும் ஒரு சிறுவனின் மண்டை ஓட்டையும் கண்டு பிடித்தார்கள்.

சூரியகுமாரனும் இரகுநாதனும் வன்னியில் தங்கியிருந்த மூன்று இரவுகளும் நிலா உடைந்து பாலாகக் கொட்டியது. மது அருந்திக் களித்தபடி காடுகளில் பார்த்த இடிபாடுகளில் பல மாறி மாறிய தாக்கி அழிக்கப்பட்ட பெளத்த விகாரைகளும் சிவன் கோவில்களும் என்று பேராசிரியர் இந்திரகுமாரன் சொன்னார். இதைக் கேட்டு துணுக்குற்று இந்திரகுமாரனைப் பார்த்த முத்துத்தம்பியின் முகம் இருண்டது. இனத் துரோகிகளுக்கு உதவி விட்டோமோ என அந்த வேட்டைக்காரனின் மனசு அச்சமடைந்தது. “எப்படித் தம்பி நீங்க அப்பிடிச் சொல்லுவீங்க. எங்க வன்னியரிண்ட ஐயனை எப்படிப் புத்தரெண்டு சொல்லுவிய” முத்துத்தம்பிகலவரப்பட்டார். “சொல்ல வந்ததை பொறுமையா

கேளுங்கோ” பேராசிரியர் இந்திரகுமாரன் வேட்டைக்கார முத்துத்தம்பியை தோளில் தொட்டு அமைதிப்படுத்தினார்.

“ஐயா நீங்க என்னத்தைப் படிச்சு கிழிச்சீங்க. இப்படிச் சொன்னா நாளைக்கே புத்த பிக்குகள் வந்திடுவாங்க தம்பி. சும்மா வரமாட்டாங்க. அரசமரக் கண்டைத் தூக்கிக் கொண்டு, சிங்களக் குண்டரோடையும் ஆமி பொலிசோடையும் ஊருக்குள்ள வந்திடுவாங்க. மலையில அப்படித்தானே நடந்திச்ச”

“மலையா, எந்த மலையை சொல்லுறீங்கள்” பேராசிரியர் இந்திரகுமாரன் கேட்டார்.

“முத்துத்தம்பியர் மலையென்று சொல்லுறது திருகோணமலையைத் தான்” ரகுநாதன்பதில் சொன்னார். முத்துத்தம்பிக்கு துர் நிமித்தங்கள் தெரிந்தன. கறையான்கள் அமைத்த புற்றில் மஞ்சள் பாம்புகள் குடியேறுவதைக் கண்டார். வானத்தில் கள் சிந்திய நிலாவையும் தன்னோடு சுற்றி இருந்து குடிப்பவர்களையும் அவர் மறந்தார். தொடர்ந்தும் அதிர்ச்சி தரும் தரிசனங்களை அவர்

கண்டார். இராணுவ வண்டிகள் ஊருக்குள் வருகின்றன. சிங்களத்தில் பேசியபடி பொலிஸ்காரரும் இராணுவத்தினரும் புத்த பிக்குகளும் மல்லாவிச் சந்தியில் இறங்குகிறார்கள். ஒரு அரசங் கன்றை அவர்கள் மல்லாவி சந்தியில் நடுகிறார்கள். பின் வீடுகளைக் கொழுத்தி முத்துத்தம்பியையும் ஊரவரையும் துரத்துகிறார்கள். வண்டியில் விலங்குகளோடும் சிறைச்சாலை ஆடைகளோடும் வந்து இறங்கும் சிங்கள கைதிகள் தமிழர்களது வீடுகளில் குடியேறுகிறார்கள். தமிழர்கள் அசுகளாகின்றனர். அகதி முகாம்களில் இருந்து காட்டுக்குள் வருகிற பெடியள் பெட்டையளுக்கு முத்தத்தம்பியும் துப்பாக்கி சுடப்பழக்குகிறார். சாயி வந்தது போல வேட்டைக்கார முத்துத்தம்பியின் உடல் நடுங்கியது. “காட்டிக்கிள இருக்கிற இடிஞ்ச புத்தகோயிலை பித்த கோயில் எண்டு மட்டும் சொல்லிப் போடாதையுங்க” என்று முத்துத்தம்பி கத்திய போது முற்றத்து மரங்களில் பறவைகள் மிசண்டன.

தொடரும்..

கணவன் : நம்ம பாக்டர் என் கணவுல ரெண்டு நாளை தொடர்ந்து வாரர்

மனைவி : அவர்கிட்டே இதை உளறி வெக்காதிங்க... ரெண்டு விசிடீங் பீஸ் கேட்டுருவார்

கணினி

ஆணா...

பெண்ணா..?

ஒரு வகுப்பில் ஆசிரியை ஆண்பால். பெண்பால் இவற்றைப் பற்றிக்கற்பித்துக் கொண்டிருந்தார்.. மனித இனத்துக்கு அப்பால் ஆங்கில மொழியில் எவை எவைக்குப்பாலின பாகுபாடு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று தெளிவாக விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்.. ஆறாவளிகள், நீர் ஊர்திகள் இவற்றிற்கும் பெண்பாலிடடு குறிப்பிடப்படுவது ஏன் என்று பாடம் சென்று கொண்டிருந்தபோது, ஒரு மாணவன் ஒரு சந்தேகத்தை எழுப்பினான்..

" கணினி " - ஆணா... பெண்ணா..?

ஆசிரியைக்கு உண்மையிலேயே விடை தெரியவில்லை.. எனவே மாணவர்கள் தனியாகவும், மாணவிகள் தனியாகவும் கூடிப்பேசி இதற்கு முடிவு காணுமாறு அறிவுறுத்தினார்..

மாணவிகள் கணினி ஆண்பால்தான் என்ற முடிவுக்கு வந்தார்கள்.... அதற்கு அவர்கள் சொன்ன காரணங்கள் இதோ...

- 1) அதுக்கு எதையும் சுலபமா புரிய வைக்க முடியாது..
- 2) உருவாக்கினவனைத் தவிர வேறே யாருக்கும் அதோட நடைமுறையை புரிஞ்சிக்க முடியாது..
- 3) நாம ஏதாவது தப்பு பண்ணா மனசுலேயே வச்சிருந்து நேரம் பார்த்து மானத்தை வாங்கும்..
- 4) எந்த நேரத்துல புகையும்... எந்த நேரத்துல மயங்கும்ன்னு சொல்லவே முடியாது..

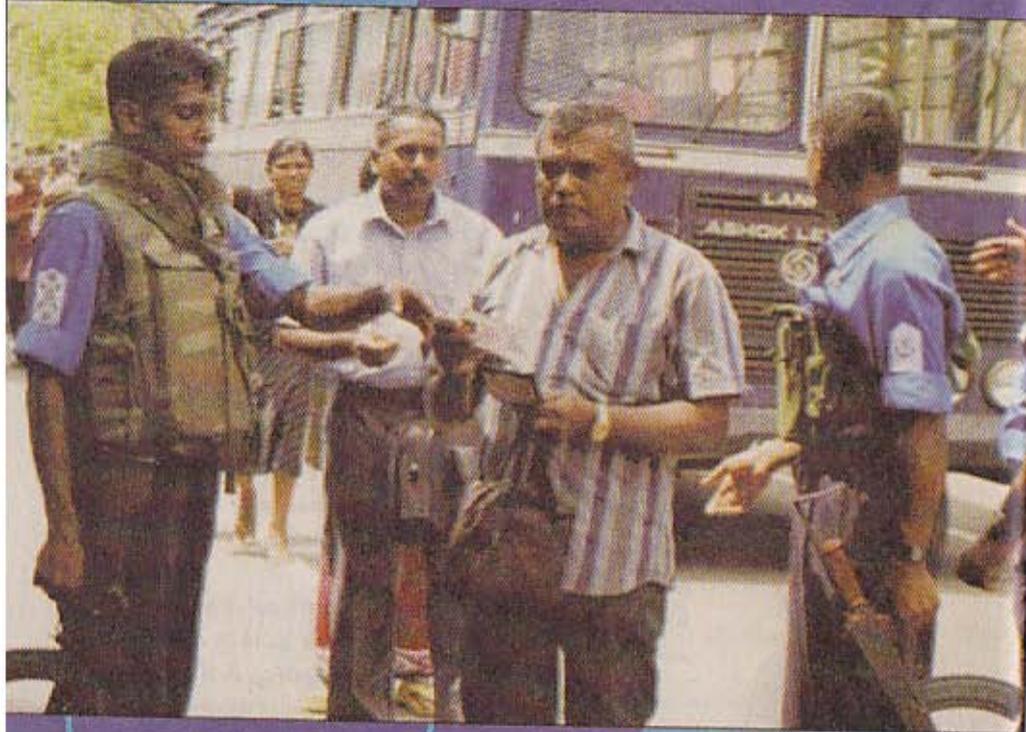
- 5) நம்ம கிட்ட இருக்கறதைவிட அடுத்தவங்க வச்சிருக்கறது நல்லா வேலை செய்யறது மாதிரி தோணும்....!

மாணவர்களோ கணினி பெண்பால்தான் என்று சாதித்தார்கள்.. அவர்கள் சொன்னது இதோ...

- 1) எப்பவுமே அடுத்த கணினியோட ஒத்துப் போகவே போகாது..
- 2) எட்ட இருந்து பார்க்க கவர்ச்சிகரமா இருக்கும்.. ஆனா கிட்டபோனாதான் அதோட வண்டவாளம் தெரியும்..
- 3) நிறைய ஸ்டோர் பண்ணி வச்சிருக்கும்.. ஆனா எப்படி பயன்படுத்தணும்ன்னு அதுக்கு தெரியாது..
- 4) பிரச்சினையை குறைக்கறத்துக்காக கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை.. ஆனா பெரும்பாலான சமயங்கள்ல அதுகளேதான் பிரச்சினையே..
- 5) அதை சொந்தமாக்கிக்கிட்ட பிறகுதான் நமக்கு புரியும்.. அட்டா இன்னும் கொஞ்சம் பொறுமையா இருந்திருந்தா இதைவிட அருமையான மாடல் கிடைச்சிருக்குமேன்னு...!

அட்டையுடன் வாழ்தல்

மாவை வரோதயன்

நன்றி
இன்னமும் வாழ்வேன்
1998

துணிந்தொரு கோவ்வில் கும்பிடப் போகையில்
அணிந்திரு அடையாள அட்டை

காசின்றிக் கடைத்தெரு போனாலும் ஐடென்ரி
பேசிறகுள் பேண்டிடப் பழகு

இருமொழி பொறித்ததோர் அடையாள அட்டை
பெருமிடர்க் காக்கீடும் பகை

பொலிஸ் ஏட்டுப் பதிவோடு அடையாள அட்டை
கலிகாலக் கடவுள்நம் குடிக்கு

பாவனைத் தேய்வும் படமுக மாற்றமும்
தீவினைக் கேதுவாம் தினம்.

தூக்கக் கனவில் கடன்காரத் தட்டலாய்
கேட்கும் ஐசியைப் படை

என்னாட்டு மாந்தரே ஆனாலும் கடிவர்
உன்னாட்டு ஐசியைக் கேட்டு!

விண்ணப்பம் போட்டிழன் வாராது வந்திடும்
பின்னாற் போய் கையூட்டற் பின்

உடமையாம் இதனை எங்கெல்லாம் கோருவர்
கடமையில் கள்வரும் கேட்பார்

செக்பொயினிளில் ஈதின்றி இன்னலாம் பணம் கொண்ட
பிக்பெக்கற் காரணும் அறிவான்!

விருந்தாளிகளும் விருந்துபசாரிகளும்

யாராவது உங்களது வீட்டிற்கு வந்தால் நீங்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன? அவர்கள் செய்ய வேண்டியது என்ன?

நீங்கள் வசதியானவர்களோ வசதி குறைந்தவர்களோ. முதலாவது நீங்கள் வீட்டை அழகாக வைத்திருங்கள்.

விருந்தாளிகளைக் கண்டவுடன் நீங்கள் ஓட வேண்டியதில்லை. அவர்களை உள்ளபடியே வரவேற்று பின்னர் அழகாக உடை உடுத்தி அவர்களிடம் வந்து அமருங்கள். அடுத்து நீங்கள் தொலைக்காட்சியை நிறுத்த வேண்டும். உங்களது வீட்டில் நீங்களோ உங்கள் பிள்ளைகளோ ஏதாவது பிரச்சினை இருந்தால் உங்கள் சுடு மூஞ்சையை வருபவர்களுக்கு காட்ட வேண்டாம்.

ஏனென்றால் வருபவர்கள் உறவினர்களாக இருக்கட்டும் வேறு யாராவதாக இருக்கட்டும் அவர்கள் எப்போதும் உங்களிடம் வருவதில்லை. அவர்களிடம் மகிழ்ச்சியாக கலந்து

ரையாடுங்கள். இருங்கள், தேநீர் அருந்தி விட்டுச் செல்லுங்கள், பிஸ்கட் சாப்பிட்டு விட்டுச் செல்லுங்கள் என்று சொல்லுங்களே தவிர தேநீர் போடவா, பிஸ்கட் சாப்பிடுகிறீர்களா என்று கேட்கவே கூடாது.

ஏனென்றால் அந்த சொற்ப நேரத்தில் நீங்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை தான் உங்கள் பண்பு, உங்கள் வாழ்க்கை முறை பற்றி அவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள். உங்களை குறைத்து எடை போடுவார்கள். அவர்கள் கருத்துக்களுக்கு மதிப்பளிக்க வேண்டுமே தவிர உங்கள் கருத்துக்களை அவர்கள் மீது திணிக்கக் கூடாது. அன்புடனும் மகிழ்ச்சியுடனும் எதனையும் கலந்தரையாடலாம். அவர்களாக புறப்பட ஆயத்தமாகாத வரை உங்கள் செயற்பாடு அவர்களை புறப்பட வைக்கக் கூடாது. அப்படி செய்தால் நீங்கள் என்றுமே அவர்களது மனதில் உங்களை நாகரீகம் தெரியாதவர் என்று நினைப்பார்கள்.

உங்களை சமூக உறவின் சுற்று வட்டத்திற்குள் கொண்டு வரமாட்டார்கள். இதனால் உதவிகள், வாய்ப்புகள், சந்தர்ப்பங்கள் உங்களை நெருங்காமல் போகலாம்.

விருந்தாளிகள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது அவர்களுக்கு தெரிந்திருக்க வேண்டும். சிலர் தாங்கள் இன்ன காரியத்திற்காக வந்தோம் என்பார்கள். சில வேளை உண்மையாகக் கூட இருக்கலாம். ஆனாலும் வந்தவுடனேயே நாங்கள் இதற்காகத் தான் வந்தோம் என்று கூறக் கூடாது. இலக்கியப் பாட்டில் சொன்ன போல “இருந்து முகந்து ஈரோடு பேன்வாங்கி இருந்து வந்ததென விளம்ப” என்பது போல் அவர்களோடு மகிழ்ச்சியாக கலந்துரையாடி விடயத்திற்கு வர வேண்டும். நீங்கள் வந்த காரியத்தை உடனே சொன்னால் அவர்கள் உங்களை நீங்கள் ஏதாவது தேவையென்றால் தான் வருபவர் என்று நினைப்பார்கள்.

எப்போதும் ஒரு வீட்டிற்குச் செல்லக் கூடாது. ஒரு விடயமும் இல்லாமல் ஒரு விசிற் செல்ல வேண்டும். அப்போது தான் அன்பின் பாலம் பலப்படுத்தப்படும். அவர்கள் கேட்டுக் கொள்ளாத வரை மணிக்கணக்காக உட்காரக் கூடாது. ஏனென்றால் அந்த சொற்ப உரையாடல் தான் அவர்கள் உங்கள் நடைமுறை வாழ்க்கையை அந்த

நேரத்தில் தெரிந்து கொள்வார்கள். ஆயிரம் விதிமுறைகள் இருப்பினும் அன்புக்கு முன்னால் அதாவது இரு பகுதியினரதும் உள்பூர்வமான அன்பானதும் மகிழ்ச்சியானதுமான கலந்துரையாடல் காணப்படின் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட விதிமுறைகள் தேவையன்று. எனவே இது அன்பில்லாதவர்களுக்காக எழுதப்பட்டதென்பதல்ல. அன்பு முறிந்து விடக் கூடாது என்பதற்காகவே. ஏனென்றால் நீங்களும் எப்போதும் அவர்களுடன் போகப் போவதும் இல்லை. அவர்களும் உங்களிடம் எப்போதும் வரப்போவதுமில்லை. திடீர் சந்திப்புக்கள் தான் வாழ்க்கையில் பெரிய மாற்றங்களைக் கொண்டு வரும்.

துஸைநகர் கண்ட கம்பன் விழா!

கம்பன் விழாவின் அழைப்பிதழை அருள் ஔவாகவந்தவநகர் கட்டியங் கூறும். அழைப்பிதழில் காணப்பட்ட கண்காணகம் பழிக்கும் கீழங்களில் ஔராயாயவநகர் காட்சிகளின் சித்திரங்கள் ஔவந்தாவன் ஔராயகிழவியலா மண்பத்தின் ஔவைய அலங்காரமும் அவை ஔவரிய கட்டமும். கந்த ஔவ மாதம் கௌழம்புத் தவவநகர் மீனாழ்வாதமுறைய கம்பன் கழகத்தினர் ஔவதும் கம்பன் விழாவைத் தரிசித்தது.

தமிழ்நாடு, இலங்கை இரு இடங்களிலுமிருந்து வழக்கம்போலவே பல பிரபலங்கள் கலந்து கொண்டனர்.

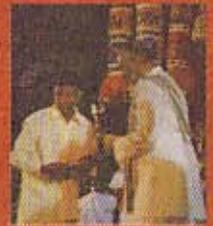
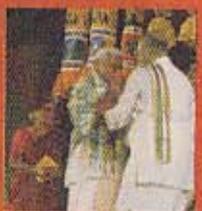
கடத்தல், காணாமல் போதல், குண்டு வீச்சு, துவக்குக்கு போன்ற கொடுமான குழல் இருந்தும் கூட கம்பன் வாழ்க கன்னித் தமிழ் வாழ்க என்ற இனிய வாழ்த்தொலிகளோடு கம்பன் விழா களைகட்டியது குறிப்பிடத்தக்கதே. சும்மா சொல்லக்கூடாது இந்த விலை வாசி

உயர்விலும் எப்படியோ அனுசரணையாளர்களைப் பிடித்து மதிய இரவு உணவுகளும் பரிமாறி அனுப்பியமை நிகழ்ச்சிகளில் உச்சக் கட்டம்தான்.

உலகின் மிகப் பெரும் சக்தியான நீரை சிறிய வெள்ளிக் கும்பங்களில் அடைத்து அலங்காரத்துடன் தம் கரங்களில் சக்திகள் ஏந்திவர, மேளதாள ஆரவாரங்கள், பாண்ட இசையோடு கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனின் படமும், தசரத சக்கர-

வர்த்தியின் மைந்தர் சீதை சகிதமான தெய்வீக உருவங்களும் ஔர்வலமாக வந்து மண்டபத்தை நிறைத்தன. அலகிலா விளையாட்டுடைய தலைவருக்குத் தம்மைச் சரணாக்கிவிட்ட கழகத்தினரின் இம்முறை கொழும்புக் கம்பன் விழாவில் சொல்வேந்தர் ககி சிவமே முதன்மைப் பேச்சாளராக மேடையை நிரப்பினார்.

ஞாயிறு மாலை நிகழ்ச்சியில் தமிழ் நாட்டுப் பித்தரான சபையோர் மத்தியில் தோன்றிய கம்பன் பித்தர் குப்புசாமி முதலியார் உச்சிவானைத் தொட்டு விண் கூவிப் பறக்கும் "போயிங்" விமானம் போல கடகடவென தங்கள் கழகம் பற்றியும், தான் கலந்து கொண்ட கம்பன் விழாவான இந்நிகழ்வு 1618 ஆவது விழா என்ற உண்மையையும் பெரும் கரகோஷத்தின் மத்தியில் கூறிவைத்தார். கின்னஸ் புத்தகத்தில் பதிய வேண்டிய செய்திதான் இத்தனை வயதிலும் சங்கடங்கள் மிகுந்த இவ்வுலகில் சந்தோஷமும் சமாதானமும் மிக்க உலகமகா கம்பனைக் கொண்டாடும் இப்பெரியார் உண்மையான கம்பப் பித்தனே. தங்கள் காலை நிகழ்ச்சி-

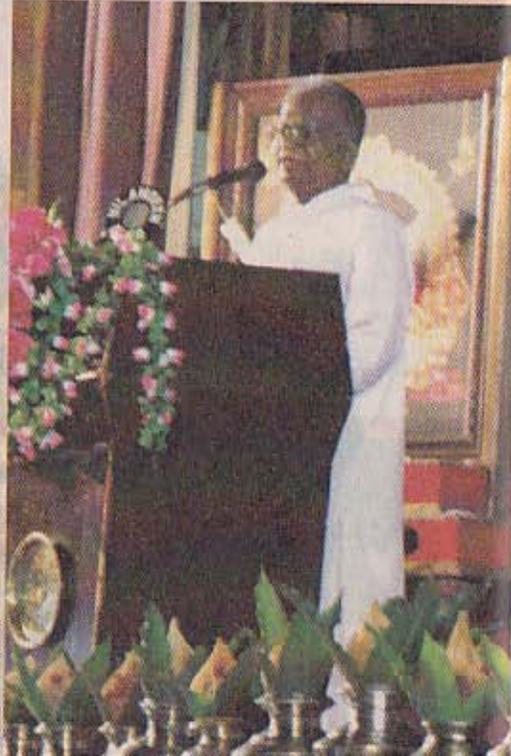

ருமாக இருவர் விவாதிப்பதைக் கேட்பதில் மூளைக்கு நிரம்பக் குறுகுறு. கம்பன் கழகத்தினர் இதனை முழுக்க முழுக்க உணர்ந்தவர்கள். இதனால்தான் இளைஞர் விவாத அரங்கு, பட்டி மண்டபம், கழலும் சொற்போர், கவியரங்கம், வழக்காடு மன்றம் என்று பிகொம்ப்ளெக்ஸ் இன்ஜெக்ஷன்களாக வரிசையாக அடுக்கியிருந்தார்கள். ரப் இசையையும் தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளையும்தான் எங்கள் இளம் சந்ததிகள் விரும்புகின்றனர் என்பதையும் கம்பன் கழகத்தினர் பொய்யாக்கியது இன்னுமொரு சிறப்பு. கண்ணுக்கும் செவிக்கும் அறி-

சிகளும் மங்கல விளக்கேற்றல், கடவுள் வாழ்த்து இத்தியாதி சம்பிரதாயங்களோடு தொடங்கினாலும் தலைமையுரையேற்றவர் வராதிருக்க திடீரென ஜின்னா ஸெரிபுதீன் இப்பொறுப்பை கச்சிதமாக பத்து நிமிடங்கள் வரை பேசி ஆரம்பிக்க 'பாவலர்மணி' சித்தன் கம்பனுக்கு விழாவெடுத்துப் பரவசப்படுத்தவே ஜெயராஜ் பிறப்பெடுத்து வந்துள்ளார் எனப் பாராட்டு மழையில் நீச்சலடித்தார்.

பகிரங்க விவாதமேடைகளுக்கு மக்கள் திரண்டதற்கு சைவக்குரவர் ஞானசம்பந்தர் காலத்திலிருந்து பல சாட்சியங்கள் இருக்கின்றன. சாமர்த்தியம் காட்டி எதிரும் புதி-

வுக்கும் விருந்தினை சரியான அளவுகளில் கலவையாக்கினால் இளைஞர்களும் மொய்ப்பார்கள் என்பதை எங்களெல்லோருக்கும் பார்க்கக்கூடியதாக இருந்தது. இளைஞர்கள் பார்வையாளர்களாக மட்டுமல்லாமல் நிகழ்ச்சிகளிலும் அவற்றை ஒழுங்கு செய்யும் சேவைகளிலும் பங்குதாரர்களாகவும் இருந்தார்கள்.

“அறவழிப்படுத்துவதில் முதன்மை பெறும் அறிவுரை சடாயுவினதே” என்று அசோகப்பரன் இளைஞர் விவாத அரங்கில் வாதாடியதைப் பார்த்திருந்தால் நாம் சொல்லுவது புரிந்திருக்கும். அதற்கு நடுவராக தலைமை தாங்கிய புலவர் கோ. சாரங்கபாணி அவர்கள் கம்பவாரிதி ஜெயராஜுக்கு வாரிசு இதோ என்று அசோகப்பரனைப் புகழ்ந்தார். எடுத்துக் கொண்ட விடயத்தை கூர்மையாக ஆளுவதிலும் பிறகு நடுவரின் கடிகளுக்கு பட்டென்று பதிற்கடி கடிப்பதிலும் கில்லாடியாகத் திகழ்ந்தார். இப்படி இன்றைய இளைஞர்கள் திறம் என்றால் நேற்றைய இளைஞர்கள் சளைத்தவர்களாக இருப்பார்களா என்ன.

ஸ்ரீபிரசாந்தன் “ஆசை பற்றி அறைதல்” என்னும் கவியரங்கில் இன்று அயோத்தி போல் ஒரு நாடு என்று தன் நாட்டைப் பற்றிய ஆசையைப் பிய்த்து வாங்கி விட்டார். நதி வளம் மலை

வளத்துடன் வான் (வெள்ளை Van) சிறப்பு பற்றி கவி பாடினாரே பார்க்கலாம். மண்டபமே குலுங்கிச் சிரித்தது. இன்றெல்லாம் அரசியல் பேசப்பயப்படுபவர்களெல்லாம் கவிதை என்றவுடன் அதற்கூடாக வெளிப்படையாகப் பேசத் துணிவது எப்படி? கவிஞர்கள்தான் சொல்லவேண்டும்.

ஆனாலும் வாதங்கள் எல்லாமே மக்கள் அறிவுக்கு விருந்தாகும் வாதங்கள் ஆகாதென்பதையும் கம்பன் கழகத்தினருக்கு கூறிக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். “உணர்வு கடந்து அறிவுத் தெளிவுற்ற பெண்” என்று சுழன்ற சொற்போரில் உணர்வு நிலை பெண்களுக்குச்

சொந்தம் அறிவு நிலை ஆண்-களுக்குச் சொந்தம் என்ற பழைய பல்லவியைப் பாட (எப்போதையா இதை விடுவார்கள்!) ஆரம்பித்து விட்டார் பாலசண்முகன். உணர்வு எது அறிவு எது என்பது வேறு கூழ்க்குழப்பமாகப் போய் விட்டது. உணர்வு அறிவு இரண்டுக்கும் ஆன்மீக வரைவிலக்கணம் ஒன்றுள்ளது சைக்கியாட்ரி என்று சொல்லக்கூடிய உள விஞ்ஞானத்தில் இன்னொரு வரைவிலக்கணம் உள்ளது. இதில் ஏதாவதொன்றை விவாதிக்கிற்கான அடிப்படை அலகாக வைத்திருக்கலாம். சாதாரணமாக, அறிவு நிலையை உணர்வு நிலையிலும் விட உயர்ந்ததாக மதிப்பது தான் வழக்கம். அதைத்தான் கம்பன் விழாவின் சொற்போரிலும் கண்டோம். ஆனால் உணர்வு நிலையே மெய்ஞ்ஞானத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் நிலையாகும் என்று இப்பொழுது நம்பப்படுகின்றது. சமூகத்தினருக்கு விழிப்புணர்வு ஊட்டுவது என்றுதான் சொல்கின்றோமே தவிர அறிவு புகட்டுவது என்று சொல்வதில்லையல்லவா. உணர்வு பெற்றவர்தாம் இயங்குவார்கள், அறிவு பெற்றவர்களல்ல.

கடைசியில் இராவணன் இறந்ததற்குக் காரணம் நஞ்சென அமுதாக வந்த சீதையே என்ற பெருங் (1) கண்டுபிடிப்பைச் செய்து மண்டோதரியே அறிவுத் தெளிவுற்ற பெண் என்று நடுவர் சுகி சிவம் முடித்து வைத்தார். ஐயா, எங்கள் அறிவு நிலையிலும் உமக்கு நம்பிக்கை இல்லையா.

வருடாவருடம் நடக்கும் நிகழ்ச்சி. இன்னமும் அறிவுரை சொல்வதில் அவரா இவரா என்றும் அறிவுத் தெளிவு பெற்றது இவளா அவளா என்றும் வாயாடுவது தேவைதானா. சமூக ஆய்வுடன் கூடிய புதிய சிந்தனைத் தளங்களில் நாம் நடைபயில வேண்டாமா. அரசாட்சிக்குரிய சகல வித சாமர்த்தியங்களும் பெற்ற கைகேயி தனக்குரிய அந்தஸ்தினைத் தேடிய முயற்சி. என்னதான் மகாராணியாக இருந்தாலும் சீதையைப் பற்றிய தீர்மானங்களில் ஒரு சிறிதேனும் பங்கெடுக்க முடியாமல் அல்லலுற்ற மண்டோதரி. இத்தகைய பாத்திரங்களை சமகால நிலையுடன் ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்திருந்தால் எவ்வளவு பயனுள்ளதாக இருக்கும். இதற்கிடையில் நடுவர் சாரங்கபாணி மைக்

எடுக்கும் நேரமெல்லாம் வழக்கமான பொண்டாட்டி ஜோகன்ஸ் அடித்தே எங்களைக் கொன்றது படு அநியாயம். கம்பன் கழகத்தினர் இனியாவது ஆழப்பருகவும்.

ஆழப்பருகுவதைப் பற்றிப் பேசவும் எமது ஞாபகத்துக்கு வருவது வழக்காடு மன்றமே. அந்தணர் அறத்தை அரசு நீதியாக ஒதிய வசிட்டர் செயல் தவறு என்று வழக்குத் தொடுப்போராய் இருந்த கம்பவாரிதி, பர்வீன் கல்தானா ஆகியோருக்கும் மறுப்போராக இருந்த த. இராமலிங்கம், ஸ்ரீபிரசாந்தன் ஆகியோருக்கும் நடுவராக வந்து ஜோலித்தார் சொல்வேந்தர் சுகி சிவம். என்ன கூர்மை, கருத்துக்களில் என்ன அழுத்தம். இரண்டு பக்க வாதங்களையும் தெளிவாக்கி குறுக்கிக் கொண்டு வருவதில் என்ன லாவகம். உண்மையாகத்தானோ வழக்கு நடக்கிறது என்று மயங்கியே விட்டோம். சொல்வேந்தருக்குப் பெரிய சபாஷ் போடத்தான் வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு முறையும் பேச வாயெடுத்தபோதெல்லாம் புதுப்புதுக் கண்ணோட்டங்களாக வாரி வழங்கினார். “அவமதிப்பது

எவ்வளவு கொச்சையோ அதைவிடக் கொச்சையானது அளவுக்கு மீறிய பாராட்டு”, “தியாகம் என்பது ஒரு வன்முறை” போன்றவை அவற்றில் சில முத்துக்கள்.

விழாக்கள், கௌரவங்கள், விருதுகள் எனச் சமுதாய மட்டத்தில் பணத்தால், கல்வியால், பதவியால் உயர்ந்தோர் மேடையில் அலங்காரமாய் இருந்து உரை அரங்குகளிலும் மற்றைய செயற்பாடுகளிலும் பங்கு கொண்டாலும் சராசரி தமிழர் தொகையில் மத்திய கீழ்த்தர மட்ட மக்கள் மத்தியில் இவ்விழா கம்பன் கன்னித் தமிழ் உதரங்களில் வளரவும் எந்தளவு உதவுகின்றது என்ற கேள்வி மக்கள் மத்தியில் சுழன்று கொண்டேயிருக்கின்றது.

தோரணங்கள், பொன்னாடைகள், மங்கல விளக்குகள், கௌரவிப்பு விருதுகள், உற்சாகமான இரசனைகள். ஒட்டுமொத்தமாக கம்பன் விழா.

ராமர் பாலம் பொய்யா
• மெய்யா என்று
கம்பன் விழாவில் ஒரு
பட்டிமன்றம்
வைக்கலாமே!

புதிய

அப்பிள் ஐ போன்

3ஜி தொழில் நுட்பத்துடன்

எங்கட ஊரில ரஜனி படம் என்றால் ஒரு கூட்டம் வேலைவெட்டியில்லாமல் அதிகாலையிலே வெளிக்கீட்டரும். ஆனால் வெள்ளைக்காரனையே கிரவிரவாகக் கடைகளுக்கு முன் காக்க வைத்த பெருமை அப்பிள் ஐ போனுக்கே உண்டு.

அப்படி மக்களின் மனதில் இடம் பெற்று ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது ஐ போன். அமெரிக்காவில் சிறுவயதில் சாப்பாட்டிற்கு வழியில்லாமல் இந்துகோயில் ஒன்றுக்கு பல மைல் தூரம் நடந்து சென்று சாப்பிட்டவர் தான் ஸ்டீவ் ஜெப்ஸ். இன்று அப்பிள் நிறுவனத்தின் தலைமை நிறைவேற்று அதிகாரி. தனது திறமையால் கணினி உலகில் ஒரு தனிப்பெரும் இடத்தை அப்பிள் நிறுவனத்திற்கு அளித்தவர். அந்த வரிசையில் தான் ஐ போன் கூட மக்களை அதீதமாக கவர்ந்தது. 8, 16 ஜிபி அளவுகளில் வந்த ஐ போன் விற்பனை தொலைக்காட்சித் தமிழில் சொல்-

வதானால் பிச்சுக்கிட்டுபோனது. அதன் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பம்சம் மல்டிர்ச் எனப்படும் பல் தொடுகை அமைப்பாகும். அமெரிக்காவில் மட்டுமே விற்பனைக்கு வந்த இந்த கையடக்க தெலைபேசி இலங்கையில் 100,000 வரை விலை போனது. அதன் தெடர்ச்சியாக இப்பேது ஐபோன் 3ஜி. முன் போல அல்லது அதைவிட அதிகமாகவே மக்களை கவரும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிற ஐபோன் அதிகளவான புதிய விடயங்களை உள்ளடக்கிய படியூலை 11 வருகின்றது. இதில் மிக முக்கிய விடயம் என்னவென்றால் முந்திய தெலைபேசியைவிட பாதி விலையில் கிடைப்பதாகும். அப்பிள் நிறுவனத்தின் கூற்றுப்படி அதிக வேகத்தில்

இணையதள இயக்கம், வை-பை (Wi-fi) எனப்படும் கம்பிகளற்ற இணைப்பும். 3ஜி தொழில் நுட்பம் இதில் உள்ள புதிய விடயமாகும். ஜிபிஸ் எனப்படும் செய்மதிமுலம் வாகனங்களுக்கு வரைபட மற்றும் தகவல் உதவியளிக்கும் தொழில் நுட்பமும் இதனுடன் இணைந்துள்ளது. இலங்கையில் இதன் உபயோகம் இன்னமும் முழுமையாக வரவில்லையாயினும் கொழும்பு நகரத்தின் வரைபடத்தை நீங்கள் இணையத்தளத்தில் இருந்து தரவிறக்குதன் முலம் பாவிக்கலாம். இதைவிட விலை அதிகமான கையடக்க தெலைபேசிகள் இருப்பினும் அவற்றில் இதைப்போல பயனுள்ளவையாக இருப்பதில்லை. எனினும் அனைத்துவிதத்திலும் இது சிறந்ததென கெள்ளமுடியாது. அழைப்புகளுக்கு மட்டுமே தொலைபேசியைப் பாவிக்கும் ஒருவருக்கு இது முற்றிலும் உகந்ததல்ல. காரணம் இதில் எண்களை அழுத்துவதற்கு முன் நீங்கள் 3 முறை அழுத்த வேண்டியிருக்கும். எனினும் ஐபோன், கையடக்கதெலைபேசியை வரலாற்றில் ஒரு புரட்சியே.

மயிலோன்
iPhone
3G

அறிமுக விழாவில் ஸ்ரீவ் ஜொப்ஸ்

கொழும்பு அங்கா

நூலகம்

இருள்

நூலகம்

வானமே எல்லை ஆனால்
வழியெல்லாம் முட்கள்

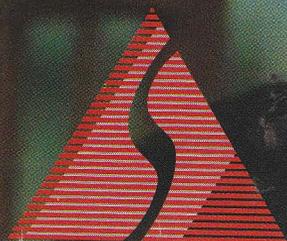
இருளில்

கொழும்பு விற்பனையாளர்கள்

Poobalasingam Book Shop
Galle Road
Colombo-06	Winsor Book Shop
372, Galle Road
Colombo-06 0112589081
Jayantha News
331/1A
Colomb0-14	Chemamadu Books
U.G 52 Peoples Park
Colombo-11 0112472362
Silva
D.S.School Opposite
Colombo-07 0775078516	G.S.L.Groceries
272, Messenger Street
Colombo-12 0115351792
Tharshan
Narahenpitya Junction
777561390	Gamage Stores
165, Havelock Road
Colombo-06

ONE STOP STUDIO FOR ALL YOUR REQUIREMENTS

Saara Media House

#3 Torrington Avenue, Colombo-07, Sri Lanka. Tel : 0094 602150836, Mob : 0094 773933744, Fax : 0094 112585190
e.mail : saaramedia@yahoo.com

Printed by : Sellaam Press, 110, Negambo Road, Pallyagoda. Tel: 294 9198